

Žákovský parlament

Laura Stárková

Letošní školní rok pro mě začal vskutku skvěle. Byla jsem pověřena vedením Žákovského parlamentu, což považuji za obrovskou čest! Ráda bych touto cestou informovala o naší dosavadní činnosti.

Nejprve bych chtěla vyslovit poděkování všem členům za ochotu účastnit se, za jejich zájem o dění ve škole a podnětné nápady či připomínky. Za důležité považuji představit ty, kteří si získali naši důvěru a byli jednoznačně hlasováním všech členů zvoleni do vedení. Předsedou se stala Sára Szuściková z 9. A a místopředsedou Josef Dell'Anno z 9. C.

Přestože se od poloviny října potýkáme s distanční výukou, povedlo se nám úspěšně zapojit naši školu do Projektu participativního rozpočtu města Brna. Jeho cílem je seznámit žáky s demokratickým procesem, naučit je se samostatně a odpovědně se rozhodovat, vytvořit pro děti příjemné prostředí, zjistit názory žáků a propojit je s názory vedení školy a rodičů a v neposlední řadě pěstovat v žácích pocit

sounáležitosti se školou a městem Brnem.

Do projektu byli zapojeni žáci 2. stupně naší školy. Vyčleněná částka z rozpočtu Magistrátu města Brna je ve výši 35 000 Kč. Projekt má několik částí, které se uskutečňují hlasovací metodou. Prozatím proběhla dvě kola – třídní a školní. Každý žák měl tedy možnost navrhnout, co ve škole vylepšit nebo jak částku vhodně využít. Z každého třídního kola postoupily dva až tři nejzajímavější nápady do kola školního, z něhož vzešlo nakonec osm vítězných. Tyto návrhy byly konzultovány s vedením školy z pohledu možné realizace. V tuto chvíli bych nerada tyto náměty blíže specifikovala, neboť to bude náplní další fáze projektu. Autoři vítězných „nápadů“ se budou různými způsoby snažit „ten svůj“ zviditelnit a prosadit. Každý žák 2. stupně dostane poté k dispozici tři hlasy, které udělí. Realizovat se budou všechny vítězné návrhy až do výše přislíbené částky. Tak se máme všichni určitě na co těšit!

Podzim a zima 20/21

Milí čtenáři,

držíte v rukou již druhé dvojčíslí školního časopisu Armixxx. Letošní vydání je opět výjimečné: na 66 stránkách nahlédnete do života školy, která stejně jako ostatní v naší republice čeká netrpělivě na své otevření. Školní chodby jsou tiché, veškeré dění se přesunulo do dětských pokojíčků, kuchyní, obývacích, k babičkám i dědečkům...

Přesvědčte se sami, jak bohatý je příběh psaný mimo adresu Arménská 21, a přitom s ní tak úzce spjatý. Začtete se do slov pana ředitele, který vás seznámí s novinkami nejenom v budově školy. Seznamte se s výsledky práce žáků a pochvalte jejich tvořivost, kreativitu, schopnost přemýšlet. Vydejte se za partnerskou školou do Slovinska nebo s plavci do Krkonoš. Nechte se vtáhnout do příběhů výherců literární soutěže, při kterých možná pocítíte mrazení v těle, budete okouzleni fotografiemi z prázdnin oslavujících naši zemi, zavzpomínejte s námi na Advent a dojměte se nad prvním vysvědčením s našimi nejmenšími, upečte si kynuté housky, inspirujte se družinovými aktivitami, ponořte se do slohových prací druhostupňových a usmějte se nad parodií Mony Lisy. Seznamte se s našimi novými kolegy a užijte si soutěže vyhlášené v tomto čísle. To jsou pouze střípky z toho, co vás v časopise čeká, a tak...

...bavte se, ať už doma či ve škole, při čtení Armixxxu!

Vaše redakce

Sára Szuściková

Josef Dell'Anno

Slovo ředitele

Vážení rodiče, milí žáci,

v rukou držíte podzimní a zimní dvojčíslo školního časopisu ARmixxx. Co je u nás nového?

Díky nadějným letním měsícům, kdy se epidemiologická situace kolem koronaviru Covid-19 postupně zlepšovala, jsme v září s mírným optimismem zahájili školní rok a přivítali jak prvňáčky, tak i všechny ostatní ročníky, a to i za cenu zpřísněných hygienických opatření. Začala normální prezenční výuka, uskutečnily se první třídní schůzky, konaly se odložené školy v přírodě. Nicméně situace se začala rychle měnit, a proto jsme si připadali spíše jako vrátní a hygienici v jedné osobě. Pro připomenutí: od 10. 9. povinné nošení roušek ve společných prostorách školy, od 12. 10. střídavá výuka na 2. stupni, od 14. 10. uzávěrka základních škol, poté následovaly prodloužené podzimní prázdniny ve dnech 26.–30. 10., pak pokračovala uzávěrka škol a konečně 18. 11. se do škol vrátily první dva ročníky, i když s povinností nosit roušky všude, a tedy i ve třídě. Od 30. 11. se vrátili všichni žáci prvního stupně a žáci devátých tříd ke standardní prezenční výuce a žáci 6.–8. ročníku alespoň ke střídavé prezenční výuce. Pak přišly v období 21. 12. – 3. 1. prodloužené vánoční prázdniny a od 4. 1. opětovná uzávěrka škol, která se týkala všech žáků kromě prvních dvou ročníků. A od února se uvidí...

V době uzavření škol a nemožnosti prezenční výuky jsme přešli na distanční výuku, která je od září uzákoněna a která probíhala již na jaře. Celá škola začala jednotně používat aplikaci MS Teams a vrhla se do boje (v případě nemožnosti žáků být online vyučující připravovali úkoly a pracovní listy v tištěné podobě nebo jinak dle domluvy). Jak vyučující, tak žáci a rodiče začali objevovat dosud nepoznané, někdy v poklidu, někdy za pochodu nervů, ale všichni s jasným cílem – zvítězíme, a to i nad technikou! Postupně jsme se s nestandardní situací sžili. V rámci zpětné vazby jsme mezi rodiči uskutečnili dotazníkové šetření k distanční výuce (více uvnitř časopisu) a od ledna zrealizovali úpravu v nastavení aplikace MS Teams (sjednocení nastavení a její zpřehlednění). Rovněž jsme provedli dotazníkové šetření mezi učiteli a pomáhali jim v řešení problémů, které nastávaly při online výuce. Ať jsme se snažili sebevíc, ať byla spolupráce s žáky i rodiči sebelepší (a našly se případy, kdy to opravdu skřípalo), bohužel nemohla a nemůže distanční výuka nahradit výuku prezenční, což bylo patrné jak v září, kdy probíhalo opakování a procvičování učiva za jarní období, tak i v prosinci po návratu žáků do škol. S distanční výukou a omezeným provozem škol souvisí i omezený provoz školní družiny, školní jídelny, nemožnost konání kroužků, předmětových soutěží, škol v přírodě, lyžařského výcviku a dalších sportovních akcí, ale i nekonání třídních schůzek a hovorových hodin.

zšarménská

A co je nového v budově školy?

Přes letní prázdniny jsme v 6 třídách vyměnili staré osvětlení za nové LED žárovky, vymalovali jsme 7 tříd a v pavilonu B (2. stupeň) jsme ve 2. respiriu vybourali šatní klece a místo nich pořídili pro žáky barevné šatní skříně. Zrekonstruovali jsme dva kabinety pro učitele, aby měli příjemné pracovní prostředí. Opětovně proběhla kontrola a oprava školního rozhlasu. Zahájení školního roku nám však zkomplikovala havárie vnitřního požárního vodovodu, kterou jsme od půlky prázdnin řešili (měnilo se cca 60 m potrubí). I přes určité komplikace (prvního září jsme zahájili bez pitné vody, tzn. že pro žáky jsme nakupovali balenou vodu a pro školní jídelnu jsme zajišťovali pitnou vodu cisternou), se podařilo školu včas a řádně otevřít. Se začátkem školního roku souvisí i zavedení nového školního informačního systému (Škola OnLine), který nahradil několik stávajících systémů (AES, SAS). Nelenili jsme ani během podzimu, kdy jsme dokončovali přestavbu učebny informatiky. V prostorách kanceláří jsme instalovali nové dveře. Zahájili jsme opravu a přípravu místnosti pro školní klub (místo, kde žáci budou moci trávit čas v době azylu, kde bude školní knihovna, kde bude prostor a vybavení pro vypracování úkolů a který se bude moci využívat i při dělených hodinách). V tělocvičně školy jsme opravili uvolněné stropní panely a preventivně jsme zpevnili celý strop. Do školní jídelny jsme pořídili nové tácy a misky na polévky. Proběhla důkladná kontrola střechy a její oprava (celkem jsme řešili cca 30 trhlin). V atriu školy došlo k odstranění dvou tisíců a v celém areálu pak proběhly prořezy křovin a stromů spojené s důkladným úklidem.

A další velká investiční akce, která nás čeká, je kompletní rekonstrukce školní jídelny. Bude realizována na konci školního roku s přesahem do konce letních prázdnin.

Vážení rodiče, vážení kolegové, milí žáci, závěrem bychom vám všem chtěli poděkovat za spolupráci, které si opravdu vážíme. Jsme si vědomi, že pro mnohé z nás toto není jednoduchá situace, a proto pevně věřím, že epidemie brzy skončí a vše se vrátí do normálních kolejí, včetně chodu škol. A naši potomci se budou o této době v dějepisu učit už jen s úsměvem.

A více o tom, že i v nenormální době se snažíme fungovat normálně, se dočtete uvnitř našeho časopisu.

Příjemné zimní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

Jak to vidí žáci: Rok 2020

Mluvní cvičení do hodiny ČJ, Šára Šzuščíková, 9. A

Rok 2020 nazývá spousta lidí jako jednu velkou katastrofu. A proto jsem se rozhodla v mém mluvním cvičení shrnout, co vše se během tohoto roku událo nejen u nás, ale i ve světě.

Vše začalo už v lednu. A to konkrétně 3. ledna, kdy americké ozbrojené síly zaútočily na konvoj proiránských milic nedaleko Mezinárodního letiště Bagdádu. Během tohoto útoku byl mimo jiné zabit i iránský generál Kásim Sulejmání. V tento den na svém Twitteru americký prezident Donald Trump zveřejnil obrázek americké vlajky. Za pár hodin se však ukázalo, že nejde jen tak o bezvýznamnou fotku. Donald Trump totiž na svůj Twitter přidal další tweety, ve kterých mluví o generálovi Kásimu Sulejmání jako o vrahu tisíce Američanů. Potvrdil tak útok Spojených států na letiště Bagdád. Útok vyvolal nejen u obyvatelích těchto dvou států jistou obavu z třetí světové války.

Nebyly tady však jen katastrofy, které způsobil přímo člověk. Dalším obrovským problémem byly požáry v Austrálii. Požáry začaly už na konci roku 2019, tedy od doby, kdy je na jižní polokouli léto. Požáry celkem zasáhly plochu větší než 6 milionů hektarů. Příčinou požáru jsou údajně úder blesků do extrémně suché krajiny a zároveň silný vítr, který oheň ohromně rychle roznáší. Následky těchto požárů jsou samozřejmě katastrofální. Zemřelo přes 500 milionů zvířat, přičemž zahynulo 30 % koal nebo bylo na pokraji smrti, protože už nemělo kde žít. Ze stovky milionů stromů se stal pouze popel. Umřely desítky lidí včetně hasičů a dobrovolníků. A hlavně množství oxidu uhličitého vypuštěného do ovzduší globálně ovlivní klima i celkovou kvalitu vzduchu. I teď mi je při pohledu na fotky spálených zvířat velmi smutno.

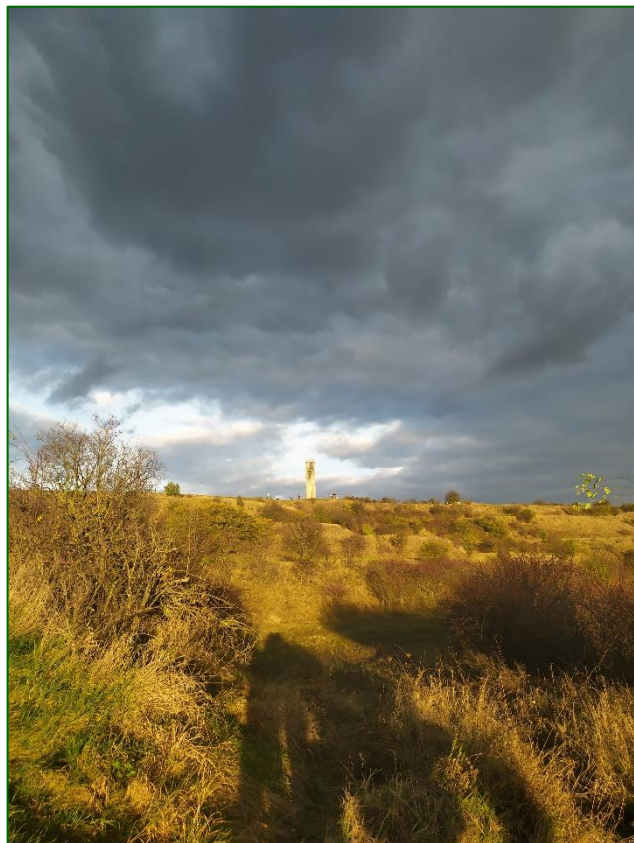
Nejhorší je, že mění se klima může způsobit ještě mnohem větší tragédie, které se nemusí týkat pouze požárů.

Další přírodní tragédie pro lidi nastala v Africe. V Africe se extrémním způsobem přemnožila sarančata. Šlo o jeden z největších „útoků“ kobylek za několik desetiletí. Největší hejno bylo zaznamenáno ve východní Keni. Toto hejno mělo na délku 60 km a na šířku 40 km. Nejen takto velké, ale i mnohem menší hejno zkonzumuje za den potraviny, které by stačily zhruba pro 35 000 lidí. V některých afrických zemích byl proto dokonce vyhlášen hladomor. Nedokážu si takovou situaci představit tady u nás.

A hlavním světovým problémem se tento rok stala bezpochybně koronavirová pandemie. Jedná se o chorobu Covid-19, kterou způsobuje vir SARS-Cov-2. Tento vir se objevil už na konci roku 2019 v čínském Wu-Chanu. Je to už přibližně rok, co se tento vir objevil, a my „normální lidé“ stále nevíme, jak se tu vlastně vzal. Myslím si ale, že faktů o koronaviru už máme všichni dost. Ještě stále o koronaviru slyšíme v televizi každý den. Jedná se o situaci, s kterou se setkáváme poprvé, a já doufám, že i naposledy v našich životech. Zažili jsme něco úplně nového – nošení roušek, distanční výuku nebo jen to, že je zavřená většina obchodů nebo se nemůžeme setkávat s našimi přáteli. Já jen doufám, že už to moc dlouho nepotrvá a my se budeme moct vrátit do běžných životů. Buď vir prostě zmizí, nebo se s ním naučíme žít. Já s mojí rodinou jsme nedávno byli také nakaženi a kromě mamky, která byla na neschopence celý měsíc, jsme naštěstí měli velmi lehký průběh. Myslím si, že celá tato pandemie byla a bohužel stále je pro nás všechny velmi náročná. Ať už se to týká všech v první linii, za které bychom měli být všichni nesmírně vděční, nebo rodičů mladších dětí, učitelů a žáků, kteří si museli zvykat na nový druh výuky nebo starších lidí či lidí s oslabenou imunitou, kterým hrozí největší riziko. Týká se to hlavně i naší vlády, která má bezpečnost naší země na starost. Každý máme na naši politickou scénu názor jiný a já si netroufám říkat, že jí nějak rozumím, ale vystřídání tří mistrů zdravotnictví během jednoho roku mi přijde až vtipné. Proslovy prezidenta republiky Miloše Zemana mi ale zas tak vtipné nepřišly. Nemyslím si, že je správné, aby prezident republiky místo slov podpory a poděkování všem zdravotníkům zmínil, ať radši neschopní lidé zkrachují. O tom už si ale musí obrázek udělat každý sám.

Během roku 2020 se toho událo ještě mnohem víc a samozřejmě se nejednalo jen o takto negativní věci. Za zmínku stojí ještě americké prezidentské volby, kde mezi sebou „bojovali“ nynější prezident Donald Trump a Joe Biden. Zvítězil Joe Biden. Donald Trump ještě výhru nepřiznal, ale věřím, že je to pouze otázkou času.

Rok 2020 je skoro u konce. Ještě před rokem jsme neměli žádné tušení, co nás tento rok čeká. Byl to rok plný změn, a hlavně nových zkušeností. Je jasné, že většina problémů tohoto roku se potáhne i do let následujících. Ať už jde o změny klimatu, politické spory, nebo právě koronavirovou pandemii, která nemá následky jen na zdraví, ale hlavně i na ekonomice.

Ilustrační foto Tomáš Boreš, 4. A

Zdroje:

<https://refresher.cz>, <https://cs.wikipedia.org/wiki/2020>, <https://www.greenpeace.org>,

<https://www.novinky.cz>, <https://cs.wikipedia.org/wiki/Koronavirus>, <https://www.respekt.cz>

Žijeme v nelehké době

Mgr. Olga Sychrová, školní psycholog

Milí, věřte, že na vás v posledních dnech intenzivně myslíme, situace, ve které se nacházíme, je pro nás všechny nelehká, tím spíše, že již trvá delší dobu a velkou mírou zasahuje do našich životů. Nepřehlednost, omezené možnosti připravit se na další vývoj, řada zásadních změn, ale i menší prostor pro skutečné odpočinutí si, nabrání duševních sil, setkávání se s blízkými jsou velmi stresující a mohou v nás vyvolávat spoustu emocí. Na jaře jsme byli postaveni před naprosto novou situací, se kterou jsme do té doby v podstatě neuměli zacházet, nevěděli jsme, co přesně představuje a teprve jsme se s ní seznamovali. Vynořila se řada nových situací v rodinách, školách, zaměstnáních, které většina z nás nikdy nezažívala, a bylo potřeba se s nimi vypořádat. Nyní je situace trochu jiná, i právě vzhledem k předchozím

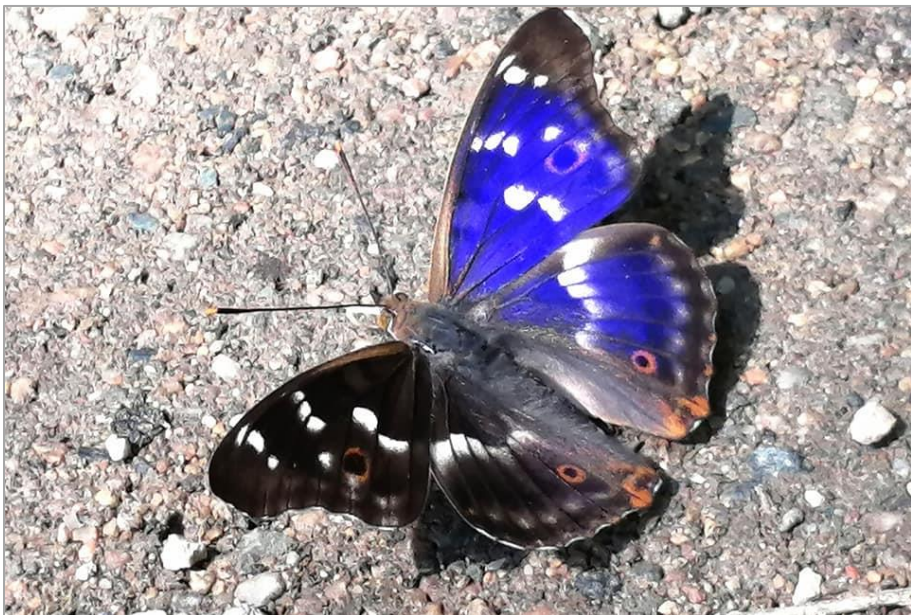
zkušenostem, menší míře překvapení, a tak se objevuje prostor pro další, jiné emoce, které na jaře neměly tolik příležitostí se přihlásit ke slovu. Častěji se tak objevuje naštvání, roztrpčení.

Z tohoto důvodu jsem pro vás připravila pár doporučení, jak zvládat tuto situaci. Doufám, že vám poskytnou alespoň malou podporu do vašich rodin.

Postarejte se první o sebe. Pokud jste se při přečtení předchozí věty zarazili, nedivím se vám, na první pohled může znít zvláštně. Nicméně, pokud se chceme o někoho postarat, pomoci mu, být mu bezpečnou, jistou oporou, pak musíme být především v co nejlepší kondici, stát pevně na zemi, mít dostatek energie, trpělivosti právě my. Nezůstávejte sami, pokud se vám zdá, že je nějaký problém nad vaše síly, neváhejte se obrátit na své blízké, přátele, odborníky, pedagogy, na mne coby školní psycholožku či jiné pracovníky naší školy. Pokud je vám nepříjemné probírat tyto záležitosti osobně, v přímém kontaktu, se známými lidmi, lze využít řadu psychologických služeb, které jsou v dnešních dnech zdarma, anonymní, online. Ponechtejte si prostor pro vlastní vyrovnání se se situací, emocemi s ní spojenými, utřídění si myšlenek. Je naprosto běžné cítit smutek, obavy, ale i podrážděnost, vztek. Jsou to normální reakce na nenormální situaci, a ač se to tak nemusí zdát, objevují se zpravidla proto, aby nás chránily. Je dobré je tedy přijmout a pochopit, proč se právě nyní objevily a k čemu slouží. Smutek bývá zpravidla odezvou na ztrátu, pomáhá nám stáhnout se zpátky k sobě, odžít si, co potřebujeme, vydechnout, nabrat opět síly, ukázat druhým, že potřebujeme podporu. Strach poukazuje na možná nebezpečí, nástrahy, udržuje nás v pozornosti, připravenosti. Vztek může zase upozornit na to, že někdo překročil naše hranice, nezachoval se k nám (ať vědomě či nevědomě) dle našich očekávání, dodává nám energii postavit se za sebe, překonat se, udělat zásadní rozhodnutí.

Ovlivnit, jaké myšlenky nás napadají, jak se cítíme, je velice těžké, někdy nemožné, jak se ale na základě nich zachováme, již máme ve svých rukou a jsme za toto chování a jeho následky zodpovědní. Čím lépe se vyznáme ve svém prožívání, tím snadněji přijmeme i emoce, ne vždy právem označované jako negativní, a lépe je využijeme ve svůj prospěch, i prospěch druhých.

Každý člověk má své vlastní strategie zvládání těžkostí. Některé uplatňuje výjimečně, k jiným se naopak vrací často. Záleží samozřejmě nejen na povaze člověka, ale i na daném problému a prostředí, ve kterém se nachází. Mezi ty nejzákladnější patří kontakt s druhými, komunikace s nimi, vypovídání se, ale i naslouchání, ujištění se, že ostatní prožívají obdobné starosti i radosti, fyzický kontakt jako obejmutí, blízkost. Ač je to někdy nelehké, vyvinutí v tomto směru

jakékoli aktivity – nečekat, až se někdo ozve, ale zkusit přijít, napsat, oslovit někoho, protože druhý možná právě také čeká, až se ozvete. Výbornou cestou je fyzická aktivita. Ruku na srdce, ne každý je sportovec, nicméně i bez podávání vysoce fyzicky náročných výsledků nám zkrátka pohyb dělá dobře. Ať už jde o procházku, běhání, cvičení jógy, protahování, existuje řada možností, na počátku opět stojí hlavně náš první krok. Fyzickou aktivitou ze sebe dostáváme nadbytečnou energii, odkládáme se od přespřílišného přemítání, uvolňujeme tělo nebo jej naopak nabuzujeme, obojí se pak odráží (dříve či později) i v lepší náladě, spánku. Další možností je umění. Pamatujete si, jak vám oblíbená písnička nebo film dokázaly vyloudit úsměv na tváři, kolikrát

vám sebou přinesly už dávno zapomenuté vzpomínky, kdy jste v nich našli útěchu, když jste se cítili smutní? Umění ale můžete vytvářet i vy sami – kreslit, fotit, vypsát se z toho, co prožíváte, hranice kreativity dosud ještě nikdo nenašel. Máte čas a nevíte co s ním? Zkuste si vzpomenout, co jste chtěli dělat a nestihli jste to, neodhodlali jste se k tomu, teď je možná ta pravá chvíle.

Často zapomínáme, co se nám a kolem nás děje dobrého, za co máme být vděční, bereme to jako samozřejmost a pozornost upíráme spíše k věcem, které nejsou podle našich přání, vadí nám, chybí, a to dokonce i přesto, že jich je mnohem méně než těch dobrých. Není špatné se jednou za čas večer zastavit a zkusit si napsat, co se nám za ten den stalo dobrého, co se nám povedlo, za co jsme vděční (např. že jsme se po delší době viděli s kamarádem, někomu jsme pomohli, zkusili jsme nějakou novou věc, že konečně napadl snůh, stačí maličkost). Zpočátku to bude určitě velká výzva, zkrátka nejsme na tento způsob uvažování zvyklí, nicméně se dá natrénovat jako spousta jiného. Jak už bylo mnohokrát napsáno a řečeno, byť jinými slovy, kterým směrem se natáčíme, tím směrem více vidíme. Naučit se vnímat dobré tak znamená být otevřený tomu, aby k nám další dobré věci mohly přijít a neminuli jsme je bez povšimnutí. Řada výzkumů potvrzuje, že šťastnějšími nás dělá pomoc druhým, laskavost, štedrost, a to dokonce i pouhé přemýšlení o tomto, plánování. Vkládání smysluplné energie do této činnosti a odpoutání se od přílišného honu za vlastním pocitem štěstí je pak často právě to, co nám jej přivede.

Cokoliv se nám děje, děje se z určitého důvodu, rozvíjí nás, něco nám přináší. Hledání smyslu v nesnadných obdobích bývá složité, někdy si jej uvědomíme až s delším časovým odstupem. Přeji vám tedy, ať se vám v tom, co zažíváte, děláte, jací jste, tento smysl daří nacházet a udržet si jej.

Online psychologická pomoc

- chat Linky bezpečí pro děti (zdarma, anonymně, každý den 9–13h a 15–19h)
<https://www.linkabezpeci.cz/sluzby/chatuj-s-nami/>
- chat Modré linky pro kohokoli (zdarma, anonymně, pondělí, středa 15–21h, čtvrtek, pátek 9–12h, sobota, neděle 18–21h)
<http://chat.modralinka.cz>
- online krizové konzultace
<https://terap.io/> <https://www.delamcomuzu.cz>

Linky psychologické pomoci pro děti

- Linka bezpečí pro děti (zdarma, anonymně, denně) 116 111
- Linka důvěry DKC (zdarma, anonymně, každý den) 241 484 149, 777 715 215
- Modrá linka důvěry (zdarma, anonymně, každý den 9–21h) 608 902 410, 731 197 477
- Linka důvěry Spondea, domácí násilí 739 078 078

Linky psychologické pomoci pro dospělé

- Linka první psychologické pomoci (zdarma, anonymně, nonstop) 116 123
- Linka pro rodinu a školu (zdarma, anonymně, nonstop) 116 000
- Rodičovská linka bezpečí (zdarma, anonymně, pondělí až čtvrtek 9–21h, pátek 9–17h) 606 021 021
- Modrá linka důvěry (zdarma, anonymně, denně 9–21h) 608 902 410, 731 197 477
- Linka důvěry Spondea, domácí násilí 739 078 078

ZŠ Arménská – školní psycholog Mgr. Olga Sychrová
 mobil: 739 223 178
 email: psycholog@zsarmenska.cz
 MS Teams: Olga Sychrová

Některé naše činy jsou tak nepatrné, že připomínají pouhé mávnutí motýlích křídel. I drobná událost však může vyvolat lavinu nepostřehnutelných řetězových reakcí, které způsobí konečný výsledek. Zda bude dobrý, to často záleží jen na nás... -vaš-

Autorem krásných ilustračních fotografií u tohoto článku je David Filipi

Zeptám se maminky, jestli
mi může pomoci, že si
nevím rady

Zatančím svůj bojový tanec

Představím si
někoho, kdo mě má
rád

Kreslím Vybarvuji
Modeluji Vystřihuji
Lepím Tisknu Stavím

Jdu někoho
obejmout

Představím si, že jsem
v bublině, která mě chrání

Počítám, jak dlouho
vydechuji

Udělám pro někoho
něco pěkného

Zatnu ruce v pěst,
počítám do 5 a pak
povolím. Opakuji třikrát

Píšu si deník

KDYŽ MÁM STRACH, JE MI SMUTNO, NEBO SE ZLOBÍM...

Pořádne obejmu svého
oblíbeného plyšáka

Vymyslím nejméně 3 věci,
které mi dělají radost

Jdu ven se psem

20x vyskočím
do výšky

Dám si něco
dobrého
k jídlu

Zabalím se do deky
a představuji si své oblíbené místo

Zatelefonuji
kamarádovi

Udělám 5 sklapovaček

Mačkám relaxační
míček nebo sliz

Rozhlédnu se po místnosti
a vyjmenuji:
5 věcí, které vidím a dělají mi radost
4 věci, které jsou příjemné na dotek
3 věci, které mají svou vlastní vůni
2 věci, které slyším
1 věc, co mohu ochutnat

Spolupráce školy s rodiči

Výsledky dotazníkového šetření k distančnímu vzdělávání

Mgr. Petr Holánek

Zpětná vazba ze strany rodičů je pro nás vždy velmi důležitá, proto jsme ve dnech 8.–11. 12. 2020 realizovali dotazníkové šetření k distančnímu vzdělávání. Jeho výsledky si nyní můžete prohlédnout i zde ve školním časopise Armixxx; k nejčastěji diskutovaným problémům se v závěru článku vyjadřují podrobněji.

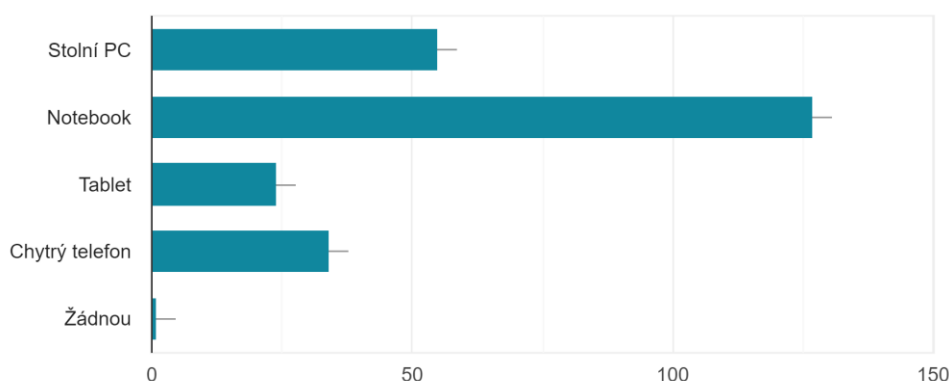
Dotazník – distanční vzdělávání

192 odpovědí z 519 respondentů

(dotazníkové šetření probíhalo ve dnech 8.–11. 12. 2020)

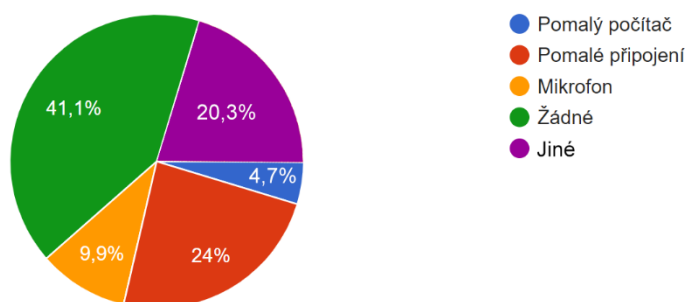
Jakou IT techniku využívalo Vaše dítě při distanční výuce?

192 odpovědí

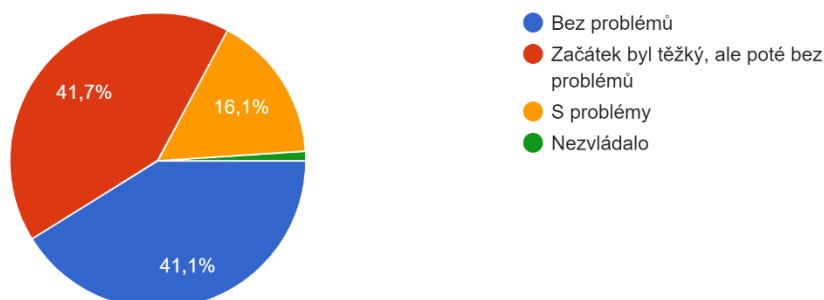
Které technické problémy jste při výuce řešili?

192 odpovědí

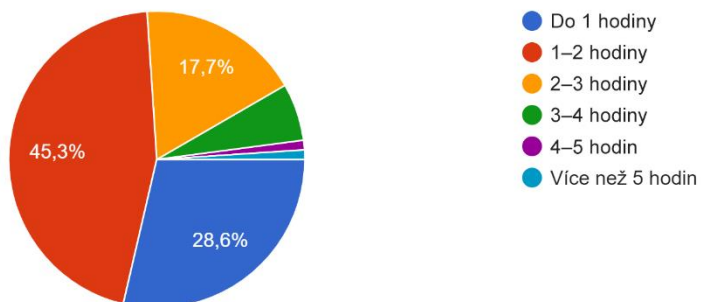
Jak zvládalo Vaše dítě distanční/ domácí vzdělávání?

192 odpovědí

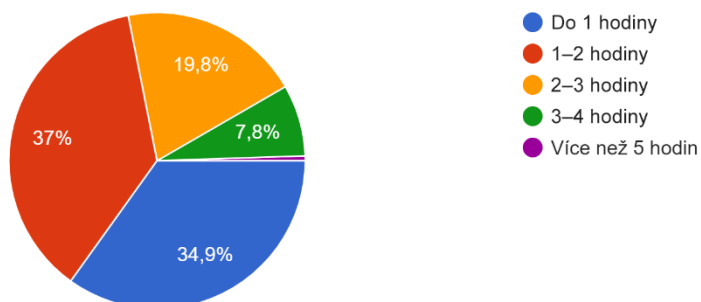
Kolik hodin denně se dítě samo věnovalo učení (mimo online hodin)?

192 odpovědí

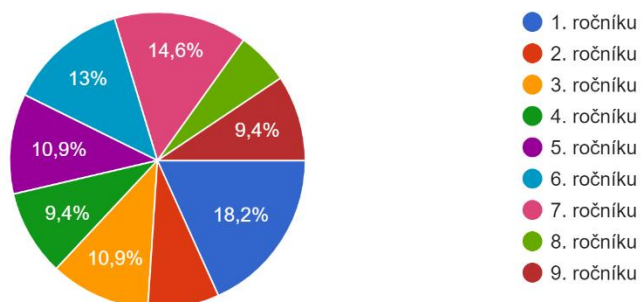
Kolik hodin denně jste se věnovali společně s Vaším dítětem učení (včetně komunikace s učiteli, pomoc se zadanými úkoly, vysvětlování toho, čemu nerozumí, kontrola práce atd.)?

192 odpovědí

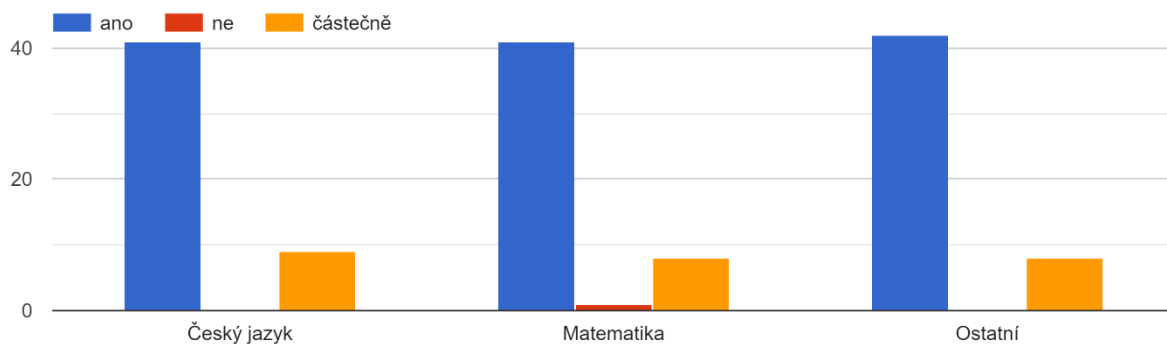
Do kterého ročníku chodí Vaše dítě?

192 odpovědí

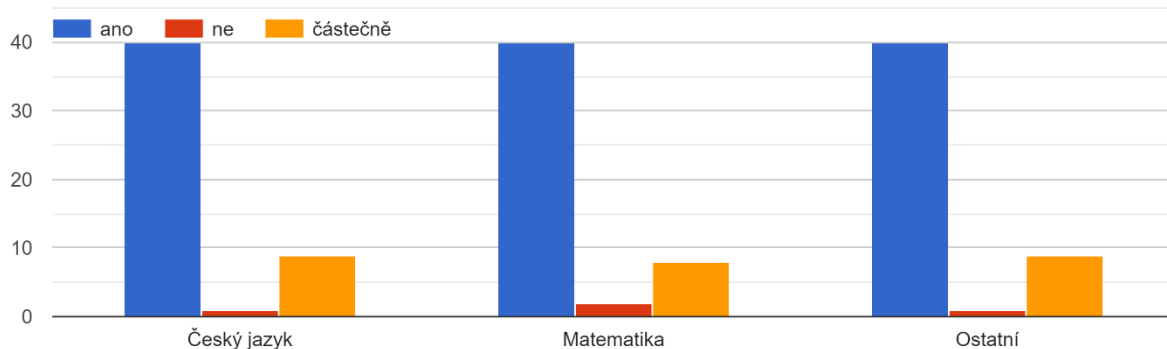

Níže uvedené tři otázky zodpovídali rodiče žáků 1.–2. ročníku (50):

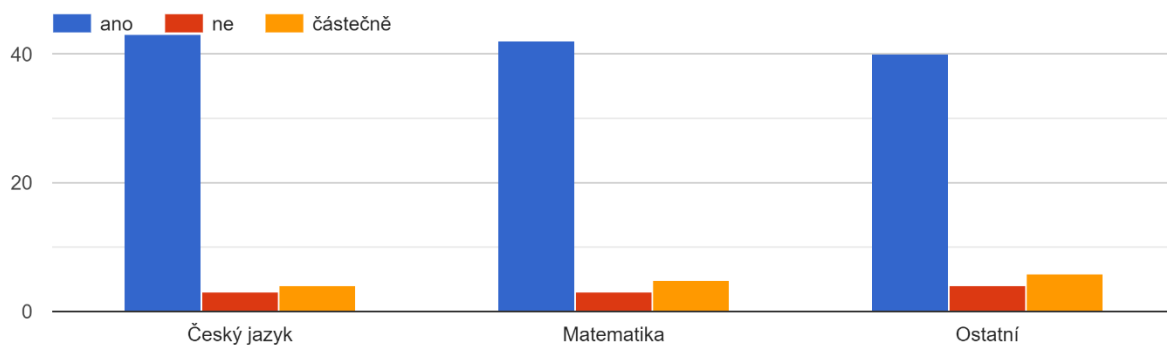
Byla online výuka dle Vašich dětí srozumitelná?

Byly samostatně zadávané úkoly přes systém MS Teams pochopitelné?

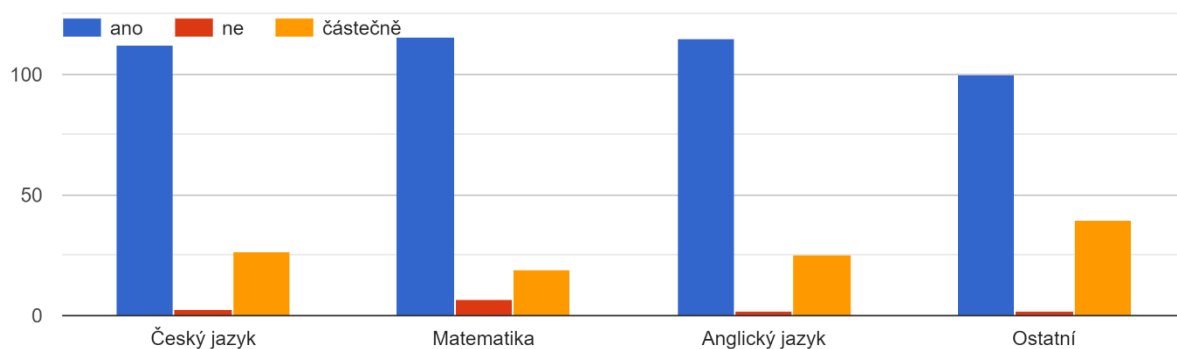

Bylo množství úkolů a povinností, které Vaše dítě dostávalo na každý týden v předmětech, přiměřené?

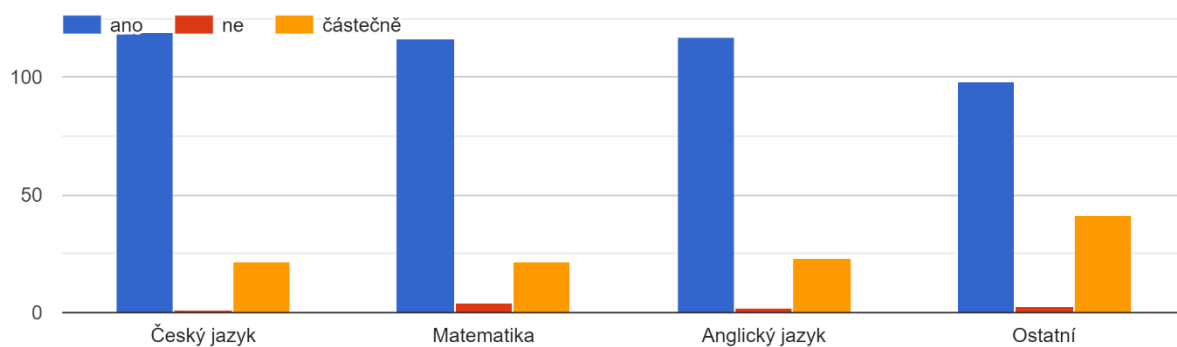

Níže uvedené tři otázky zodpovídali rodiče žáků 3.–9. ročníku (142):

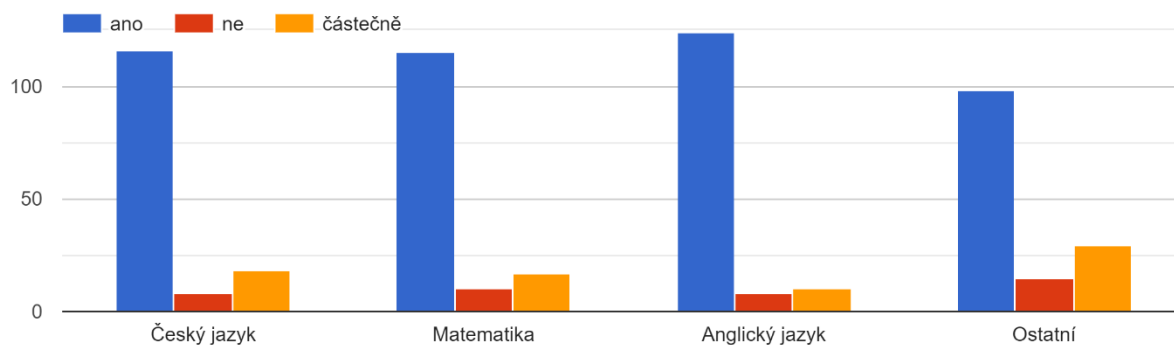
Byla online výuka dle Vašich dětí srozumitelná?

Byly samostatně zadávané úkoly přes systém MS Teams pochopitelné?

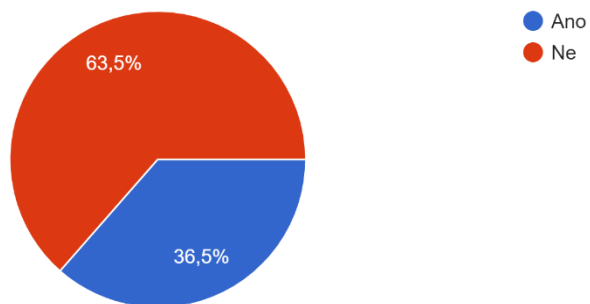

Bylo množství úkolů a povinností, které Vaše dítě dostávalo na každý týden v předmětech, přiměřené?

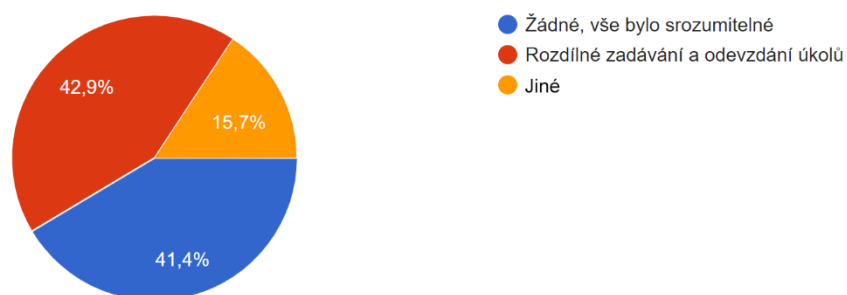
Máte více dětí v základní škole?

192 odpovědí

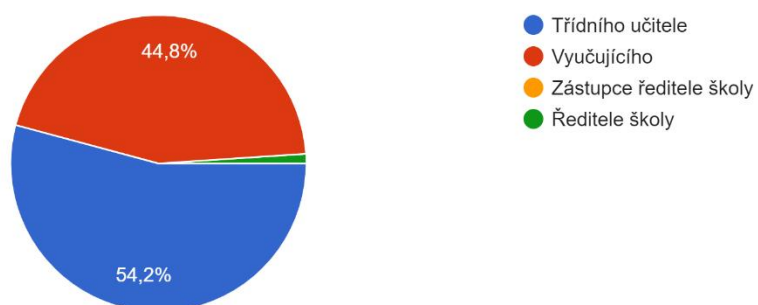
Jaké problémy jste řešili v MS Teams nejčastěji?

70 odpovědí

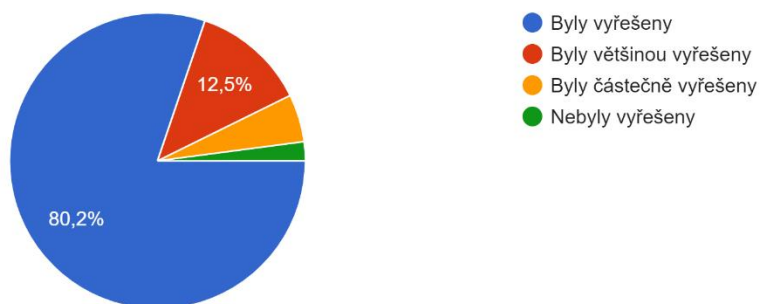
Při řešení problémů, dotazů nebo podnětů jsme se obraceli na:

192 odpovědí

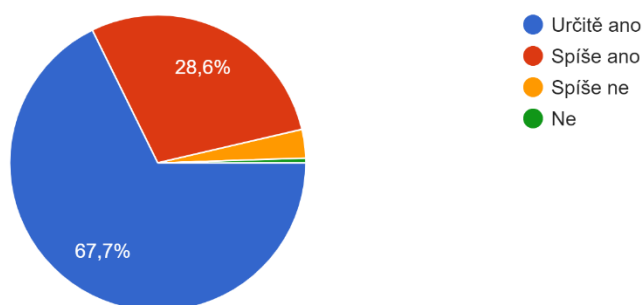
Problémy, dotazy nebo podněty z mé strany

192 odpovědí

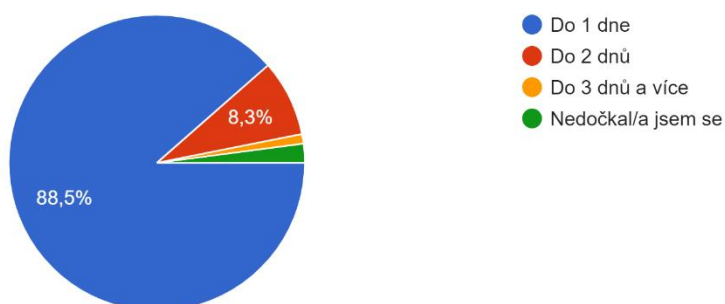
Jsou učitelé vůči Vám a Vašemu dítěti dostatečně vstřícní?

192 odpovědí

Při oslovení vyučujících jsem čekal/ a na jejich reakci zpravidla

192 odpovědí

Poslední otázka vyjadřovala možnost otevřeného vyjádření – zde jste nám zaslali celkem 78 podnětů, z toho 31 pozitivních, 7 neutrálních a 41 negativních (vesměs se jedná o připomínky stejného typu, nejčastější z nich uvádíme níže spolu s naším komentářem, či vysvětlením):

- Zvolená *aplikace MS Teams* – na základě doporučení ČŠI a NPI a vlastního vyzkoušení jsme ji zvolili i přesto, že se jedná o „firemní“ aplikaci, která ne ve všem školám vyhovuje

- Způsob zadávání učiva, odevzdávání úkolů, nepřehlednost orientace v programu, *nejednotný způsob práce* učitelů v rámci jeho využívání – tohoto jsme si vědomi, proto došlo od ledna k zpřehlednění, upravení a sjednocení nastavení týmů, kanálů a záložek i práce učitelů (viz informace zasláná dne 6. 1. 2021)

- *Problémy v nastavení aplikace* (žáci se vypínají a vyhazují ze skupiny) – tomuto jsme zamezili v úpravě nastavení programu (kontroluje vyučující)

- *Proškolení žáků k MS Teams* – od srpna a během září probíhalo proškolení vyučujících a bylo naplánováno postupné proškolení i jednotlivých tříd, bohužel v týdnu, na který to bylo naplánováno, byla ohlášena uzávěrka škol, proto proběhlo „zrychlené“ proškolení v rámci třídnických hodin či hodin informatiky (vyšší ročníky), na školním webu byly umístěny návody a postupy pro práci v tomto programu a vyučující žákům vysvětlovali toto i za chodu online výuky, příp. poskytovali pomoc na dálku, či byla možnost konzultace s naším ICT koordinátorem ve škole

- *Kázeňské problémy* – překřikování, vyrušování, nezáměr o výuku, dodržování školního řádu (hlavně u menších žáků) – postupně ve spolupráci s rodiči vyučující eliminují

- *Přístup do aplikace* – pouze žáci ne rodiče – není umožněno nastavit rodičovský přístup, rodiče si musí vzít přihlašovací údaje od žáků

- *Změna v rozvrhu online hodiny a změna zadaných úkolů* – termín zadání stanoven na pátek 17 h (změny jen v nejnutnějších případech)

- *Distanční výuka postrádá smysl u prvního ročníku* – souhlasíme, zvláště, když žáci neumí ani číst a psát, ale školský zákon ji ukládá

- *Rozsah online hodin* (málo x hodně) – rozsah jsme zvolili po zvážení všech okolností a na základě doporučení MŠMT (1. st. – do tří online hodiny denně, 2. st. – do čtyř online hodin denně)

- *Velké množství učiva x málo úkolů* – rozsah učiva jsme postupně korigovali s důrazem na hlavní předměty (v případě, že usuzujete, že úkolů je nedostatek, oslovte konkrétního vyučujícího)

- *Zadávání práce v méně důležitých předmětech* (např. HV, TV, VV, PČ) – MŠMT nepozastavilo výuku těchto předmětů, ani nezrušilo klasifikaci, proto jsme museli alespoň formou zadané práce plnit vzdělávací plán (nyní v lednu omezeno)

- *Prodlužování termínů zadaných úkolů* – vyučující se snažili být vstřícní a termíny posouvali, nyní budeme dávat důraz na jejich dodržování

- *Technické problémy* – výpadky, přetížení, sekání zvuku – toto my neovlivníme, občas se stávalo, že byl MS Teams přetížen, ale v řadě případů byl problém spíše na straně žáků (pomalé internetové připojení, pomalé PC nebo mobil a zejména problémy s mikrofonom)

- *Používání webkamer* – vzhledem k ochraně osobních údajů a vzhledem k tomu, že ne všichni žáci mají toto technické zařízení, jsme nenařizovali a ani v dohledné době nebudeme nařizovat povinnost využívat webkameru (ač by to samozřejmě posunulo výuku o úroveň výše)

- *Nesdílení výsledků z dotazníkového šetření* – stejně jako na jaře, tak i nyní výsledky s vámi sdílíme (viz úvod dopisu) a rovněž jsou prezentovány v časopisu Armixxx

Na závěr bychom chtěli zdůraznit, že jsme se snažili být maximálně vstřícní a řadu problémů (vzdělávacích, kázeňských, technických atd.) se nám podařilo vyřešit. Ale je pravda, že distanční výuka nikdy nemůže nahradit prezenční výuku (hlavně na ZŠ), a to i přes naši veškerou snahu (a u řady vyučujících téměř nepředstavitelnou) a dobrou spolupráci s vámi.

Děkujeme za vyjádření velkého množství pochval pro naše vyučující a ocenění kvality jejich práce a dále za vaši spolupráci, které si opravdu velmi vážíme.

Mgr. Petr Holánek

My tě nedáme, zemičko naše česká, tak přísaháme!

2. místo Klára Šenkýřová 3. C – Želešice

Vítězové letní fotosoutěže na téma Moje země

Když jsme v loňském dvojčísli časopisu vyhlášovali druhý ročník prázdninové fotosoutěže, tentokrát na téma MOJE ZEMĚ, netušili jsme, jaký bude mít u vás kladný ohlas. Sešlo se více než půl sta fotografií zachycujících okamžiky z prázdnin, které většina z nás strávila ponejvíce v České republice.

Sešly se obrázky ze všech koutů země, z grafitového dolu i Kraví hory, z Krkonoš i z Vltavy, z Lipna, ze Svin, Nových Hradů, z Prachovských skal, Podkrušnohoří i Krumlova, z Rejvízu, dolu Velká Amerika, z Bezdrevu, a snad se nebudete zlobit, když všechna nevyjmenuji. Poslali nám svá díla jak žáci prvních ročníků, tak ti, kteří nás již brzy opustí, deváťáci. Prohlédnout si mnohé můžete v naší fotogalerii.

Soutěžilo se ve dvou kategoriích. Porota složená ze členů redakce časopisu hlasovala pro tři nejlepší fotografie, kterým byla přidělena čísla, následně pak dle pořadí body.

V kategorii první, fotografie žáků, dorazilo 46 fotografií. Jako první, stejně jako v loňském roce, přišla fotografie Tomáše Němce ze 6. C, byla to fotka historické tramvaje Tatra K2 z Depa Medlánky. O vítězství se tentokrát podělila dvě díla, a to fotografie *Hany Bierové ze 4. A*, která vznikla v údolí Jihlavy, a *Lary Lepkové ze 3. A*, která fotografovala sama mobilem v Pasohlávkách. Stříbro patří *Kláře Šenkýřové ze 3. C*, fotografie pochází z ranče v Želešicích, a *Lukášovi Prudkému ze 3. A*, který fotil v Národním parku České Švýcarsko u Pravčické brány. Dalšími oceněnými jsou *Sebastian Juhos z 5. C*, fotografoval na Pražském hradě, *Tomáš Bílý ze 6. A*, Velké mechové jezíčko v Rejvízu, a *Tereza Procházková ze 7. C*, jejíž černobílá fotografie pochází z Nových Mlýnů v dálce s Pálavou.

Čestné uznání získala žákyně *9. A Eliška Vašátová*, která zdokumentovala ptačí říši ve vesnici Březina.

V kategorii dospělých, zde se mohli zapojit rodiče, učitelé či zaměstnanci školy, putuje zlato *paní Slavíkové, mamince Daniely Jedličkové z 9. A*, foto vzniklo u Nového rybníka ve Starých Splavech. Druhé místo získala *maminka Elišky Hladišové ze 4. B*, pořízeno na Velké Javořině, a bronzovou příčku obsadila *maminka Anny Styblíkové z 1. B*, která fotografovala ve Svinách.

Čestné uznání získává *tatínek Kristýny Papajoanu ze 4. A* za skvělý úlovek z vod Nových Mlýnů.

Zajímavé bylo sledovat komentáře k fotkám, kdy někteří soutěžící poslali pouze fotografii, někteří přidali popis lokality, příběh, který přiblížil situaci, za které vznikla, básničku, pokřik či jen smajlíka, který vyjadřoval vztah k místu vzniku fotky. Komentář k fotce, kterou vidíte vpravo, jsem si vypůjčila k názvu tohoto článku (děkuji rodině Veselských), protože nejen z něj, ale i z jejich fotografie z Adršpachu číší optimismus a naděje, který v této době všichni tak potřebujeme.

Ivana Coufalová a redakce Armixxxu

Rodina Veselských – Adršpach

1. místo Hana Bierová, 4. A – Údolí Jihlavy

3. místo Sebastian Juhos 5. C – Pražský hrad

1. místo Lara Lepková 3. A – Pasohlávky

Simona Prudká 1. A
Edmundova soutěska

SHOT ON REDMI 7
AI DUAL CAMERA
Ravel Zvěřina 3. C – Šumava

2. místo Lukáš Prudký 3. A – Pravčická brána

3. místo Tereza Procházková 7. C – Nové Mlýny

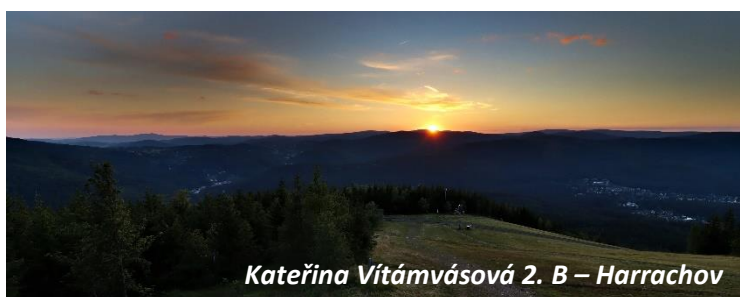
3. místo Tomáš Bílý 6. A - Rejvíz

1. místo maminka Daniely Jedličkové – Staré Splavy

Čestné uznání Eliška Vašátová 9. A – Březina

Kateřina Vítámvásová 2. B – Harrachov

2. místo maminka Elišky Hladišové 4. B – Velká Javořina

3. místo maminka Anny Styblíkové 1. B – Sviny

Čestné uznání
tatínek Kristýny Papajoanu 3. A
Nové Mlýny

Prázdninové megasoustředění v Krkonoších

Tomáš Doubrava

Předposlední srpnový týden bylo v Peci pod Sněžkou rušno. ☺ Plavecký klub Kometa Brno se rozhodl uspořádat tzv. „megasoustředění“, které mělo za cíl stmelit kolektiv napříč celým klubem. Hned pro začátek je třeba napsat, že se zúčastnilo 100 plavců a akvabel, 15 trenérů a dalších 10 lidí doprovodu! Byla to opravdu velká banda a tím pádem bylo třeba vše dobře naplánovat...

V neděli byl sraz před odjezdem u lužaneckého bazénu, kam pro nás přijely tři autobusy. Vše proběhlo kupodivu bez problémů a po nalodění jsme vyrazili směr CHKO Broumovsko, kde byl naplánovaný úvodní výlet skalním městem Polické stěny. Teprve poté jsme vyrazili do cíle na Žizkovu boudu, která leží v 1000m nad mořem v Peci pod

Sněžkou. Místo je to opravdu krásné – je tam výhled na naši nejvyšší horu a do širokého okolí.

A dál už nás čekal velmi pestrý program... Začali jsme stmelovací tombolou, kdy měl každý účastník dovést jednu drobnost pro někoho jiného. Proběhlo losování, všichni dostali nějakou cenu, ale hlavně jsme se všichni parádně pobavili. Následující dny již byl program jasný – chodilo se po krásných výletech v okolí, absolvovali jsme jízdu vláčkem po Peci, přijel nám popovídat nějaké historky pán z Horské služby Krkonoše a samozřejmě nechybělo každodenní promítání fotek z dne předchozího atd. Další velkou událostí byl tzv. K.O.B., jen účastníci ví, co zkratka znamená. ☺ Zkrátka byl to obyčejný běh do vrchu a každý běžel sám za sebe, takže pak bylo dobré porovnání, kdy někteří mladší porazili naopak starší plavce apod. Vynikajícím vrcholem programu bylo řádění na letní bobové dráze pro mladší účastníky a pro starší jsme měli připravený sjezd na horských koloběžkách. To bylo opravdu perfektní adrenalinový zážitek. ☺

Soustředění se nám moc vydařilo a bylo to dáno souhrou několika věcí. Jednou z nich bylo samozřejmě počasí, které bylo až na jeden chladnější den výborné. Dále to byla perfektní parta dětí a trenérů, kde se nemusely řešit vůbec žádné kázeňské či jiné problémy. V neposlední řadě je třeba uvést dobré jídlo, ubytování, personál a pestrý program. Bylo velmi milé pozorovat tuto velkou partu plavců, která během týdne fungovala jako jeden tým a bylo vidět, jak se plavci a akvabelky postupně mezi sebou skamarádili.

Výbornou tečkou bylo poslední den koupání na krásném lesním retro koupališti v Mladých Bukách. Zkrátka, soustředění to bylo výborné a jsme rádi, že se to obešlo bez větších úrazů, onemocnění a jiných problémů. Po návratu byly velmi kladné ohlasy na tuto akci, proto jsme se rozhodli to vše zopakovat a již máme zamluvený stejný termín na příští rok!

Jak jsme si pochutnali na Jedlé školní zahradě

Daniela Jedličková, Veronika Tichá a Šára Šzuščíková, 9. A

Před téměř dvěma roky odstartoval na naší škole žákovský miniprojekt „Od semínka k semínku“, který připravil půdu pro záležitost mnohem větších rozměrů – vytvoření Jedlé školní zahrady. Nyní na podzim, kdy na zahradě sklízíme poslední druhy ovoce a zeleniny, nastal čas připomenout si celou tu dlouhou cestu pěkně od začátku: od semínka k semínku...

Tak ať vám na naší Jedlé školní zahradě ještě dlouho chutná!

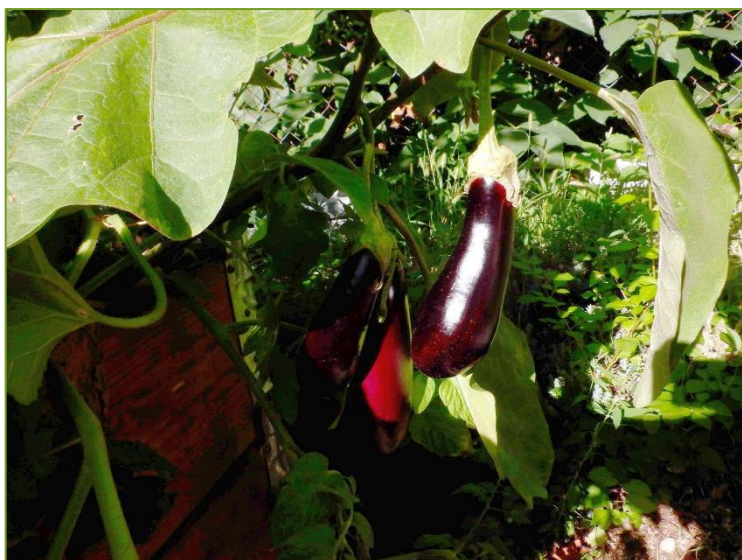
Mezi hlavní cíle žákovského miniprojektu „Od semínka k semínku“ patřilo: vybudovat záhonky a truhlíky pro pěstování rostlin určené třídám prvního stupně, napsat a umístit jmenovky na všechny dřeviny v areálu školy, vytvořit okrasné květinové prvky na pozemku školy, o které budou pečovat žáci, pro školní jídelnu založit záhony s jedlými bylinami a pečovat o ně, navrhnout třídním kolektivům vhodné rostliny k pěstování a jejich využití k výuce i konzumaci.

A co se nám skutečně povedlo? Vystavěli jsme tři vyvýšené záhonky z velkých palet „PALEŤÁKY“ určené prvním ročníkům, z bývalé betonové nádrže jsme vybudovali záhonek „BETONÍK“ určený pro druhý ročník, pro čtvrtý ročník jsme z nástavců na palety vytvořili čtyři vyvýšené záhonky „PLAZIVKY“. Pod ovocnými stromky jsme upravili prostor pro tři okrasné záhonky jarních cibulovin,

o něž se stará třetí ročník, a konečně pro pátý ročník (a naši školní jídelnu) jsme vybudovali bylinkový svah. Vytvořili jsme i jmenovky na všechny dřeviny v areálu školy – a tak se nám podařilo splnit vše, co jsme si sami naplánovali. S naší prací jsme proto spokojeni.

Dne 16. června 2020 byla naše nově vybudovaná Jedlá školní zahrada slavnostně otevřena. Na její otevření se přišli podívat hosté z veřejných institucí, rodiče, žáci i pedagogové. Pan ředitel přestříhl červenou páskou, a zahrada byla tedy otevřena. Paní kuchařky upekly koláčky a udělaly bezové řízky zvané kosmatice. Poté nás paní učitelka Lidmilová provedla po zahradě. Dozvěděli jsme se, že si žáci jednotlivých tříd vypěstovali jahody, fazole, dýně, melouny, rajčata i bylinky.

Po celou dobu projektu jsme získávali cenné zkušenosti, které se nám budou určitě hodit. Jsme rádi, že jsme se do projektu zapojili. Asi největším přínosem byl pro nás školní trh na Zelném trhu. Naučili jsme se pracovat s penězi. Naučili jsme se nacenit prodávané výrobky, správně vracet peníze v hotovosti. Začali jsme zvládat stresové situace, ať už šlo o dorozumění s cizinci nebo o přetlak lidí u našich stánků. Novou dovedností se také stalo mít plán B pro jakékoliv záludné situace. Dokázali jsme si rozdělit práci mezi sebou tak, aby toho jeden člen našeho projektu neměl moc. Naši největší zkušeností ale přes to vše bylo psaní tohoto projektu.

Naše partnerská škola v Naklu je nám v mnohém velmi podobná

Alpské jezero Bled s dřevěným srdíčkem

Celkově lze program v rámci projektu KA1 vyhodnotit kladně. Byl náročný, na vysoké odborné úrovni a velmi vydařený, i přes ztížené podmínky způsobené karanténou Covid-19. Spolupráce byla úspěšně navázána a pro další projekt, který ZŠ Arménská ve spolupráci s OS Naklo pod názvem "Cesty do Zelené Evropy" v rámci programu Erasmus+ KA2, přislíbena. V rámci tohoto projektu, jehož cílem je nejen partnerství a rozvoj spolupráce společného environmentálního projektu a zdokonalování jazykové úrovně žáků i pracovníků školy, ale i vzájemné poznávání obou zemí, budou výměnné mobility do Slovinska a ČR deseti zaměstnanců školy a poté i šestnácti vybraných studentů, kteří se budou podílet na splnění cílů projektu KA2.

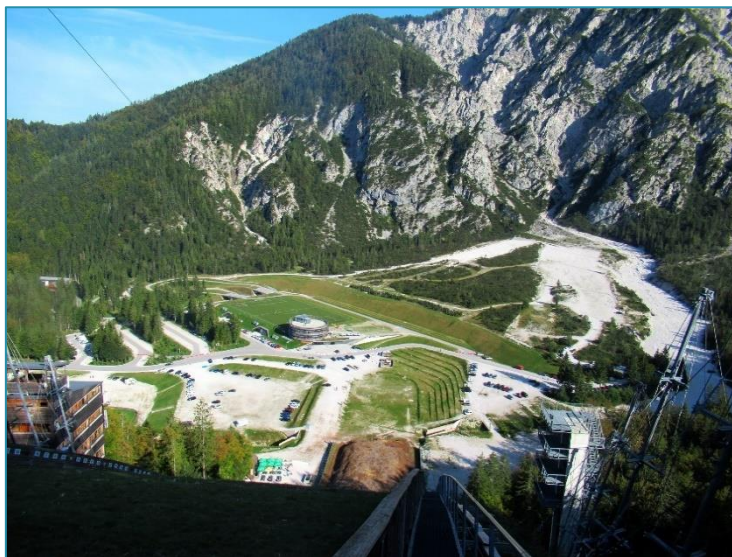
Exkurze ve Slovinsku pořádala ZŠ v Naklu ve spolupráci s garantem ve Slovinsku, Prof. Dr. Jelkou Strgarovou z Biotecké fakulty Univerzity v Lublani. Projekty KA1, KA2 byly inspirovány úspěšným zakončením projektu *Jedlá školní zahrada*, kterou v rámci EVVO naše škola realizovala pod vedením Mgr. Ireny Lidmilové se žáky, rodiči a pedagogy školy.

Část programu organizovaná garantem Základní školou Naklo probíhala v terénu: vzdělávací environmentální programy pro žáky 3.–9. ročníku, většinou vrstevnické vyučování v různých oblastech Slovinska, organizované pro primární vzdělávání centry. Hlavní část náslechu pak byla realizovaná v Naklu a okolí.

ZŠ v Naklu byla založena v roce 1997, má 526 žáků, včetně žáků dvou menších škol 1. stupně. Tato instituce řídí také mateřskou školu na dvou různých místech. Hlavní koordinátorkou v OS Naklo je Mag. Špela Eržen.

Přístavní městečko Izola leží u Jaderského moře

Světově známý skokanský areál Planica, kde padají světové rekordy

Hlavní město Lublaň má za symbol draka

Triglav, nejvyšší hora Slovinska v Julských Alpách

Poslední vzpomínky na prázdniny

Žáci 5. C + Lenka Vašíčková a Jana Cendelínová

Učení už se opravdu rozběhlo na plný plyn a na prázdniny nám zbyly jen příjemné vzpomínky. Ty si aspoň na chvíli připomněli kluci a holky z 5. C, když dostali za úkol vybrat jednu prázdninovou fotku a popsat k ní své zážitky.

Aby úkol nebyl tak jednoduchý, všichni žáci psali a pak u tabule přednášeli své příhody ne česky, ale anglicky. Jistě, že se občas našly i chybičky – ale na to, že se všichni učí angličtinu teprve druhým rokem (a z toho loňského půl roku na distanční výuce), jim to jde vážně dost dobře.

Co myslíte?

The Tereví castle is located in of Beno.
The castle is on a hill above the Beno dam.
We go there by steamboat along the dam
We buy a ticket and make a sightseeing tour of the castle.
After that we have a break for taking a snack in the gears.
We need refreshment and buy an ice cream.
After that we go for a walk along the walls.
From there we have a beautiful view of the surrounding area.
With my friend I'm taking pictures in the courtyard of the castle.
I buy a magnetic picture in memory.

TEREZAK

Tereza Koláčná

MY HOLIDAY

② We have a rest day.
We are going to the Tree Top Walk.
Then we are going to the restaurant for a lunch.
After lunch my dad buys an ice cream

① I am on holidays with my parents and my brother in Kikonosie.
I have birthday next day.
That's why we're not hiking in the mountains.

③ for us. And after all we are going to the Janské Lázně.
We are walking by colonnade and a spa town.

It is amazing day and I enjoy it.

Olga Hrabková

Me and my dog Barunka

Ondřej Krejzek

In this photo there are me and my dog Barunka.
We are here in the garden in Jundrov. We sit by the fire and relax. We are waiting for the chicken to be roasted in the ashes on the fire.

I am very happy in the garden, there is peace and quiet.
I have a dog for 8 years and I always take her to the garden to walk outside and she is satisfied.

Šimon Doupovec

- 1) O prázdninách jsem s mamkou a sestrou v kempu. I'm with my mum and sister at the camp on holidays.
- 2) Kemp je v Rouchovanech v rybníku, je zde hezký. The camp is in Rouchovany near a pond, it's nice here.
- 3) Spíme ve stanu. We sleep in the tent.
- 4) Svítí slunce, plavám. It's sunny, I'm swimming.
- 5) Jdu na smetlinu. I go for ice cream.
- 6) Na oběd jdu do restaurace. I'm going to a restaurant for lunch.
- 7) Chodím na procházky kolem rybníka. I go for a walk around the pond.
- 8) Prší, hrájeme karty ve stanu. It's raining, we play cards in the tent.
- 9) Čekám se, hraji fotbal a kuželky. I'm sunbathing, I'm playing football and skittles.
- 10) Jedu domů za babičkou a za dědou. I am going home to grandma and (to) grandpa.

My Trip

Tereza Rotreklová

We went to the zoo. The zoo is called Zoo.
We saw all the animals. There were three elephants.
We saw stingrays. There were flamingos in the water.
There were tigers in the run. Rhinos lay under a tree.
I rode a horse at the zoo. We went around the zoo by train.

Škola v přírodě v Prudké

Veronika Hašková, 7. A

Naše třída 7. A společně se 7. B a 6. B jsme 14. 9. v 8 hodin ráno vyjeli na suprovou školu v přírodě, na kterou jsme se všichni moc těšili. Jeli jsme tramvají na nádraží a odtud jsme jeli vlakem do Tišnova, kde jsme ještě přestoupili na jiný vlak a tím už jsme dojeli do cíle. Už jenom samotná cesta byla super a byla sranda. Náš cíl bylo rekreační středisko Prudká, kde už jsme jednou byli, ale je to už dost dlouho a úplně jsme zapomněli, jak je to tam nádherný.

Ubytování bylo trochu zdlouhavé, ale kdo si počká, ten se dočká. A my se dočkali krásných a útulných chatek. Bylo tam vše, co je v takové chatce potřeba. Kolem chatek byl hluboký les a obecně krásná příroda. Areál byl ale celý dobrý a hlavně dost velký. Chatky nebyly jediná možnost na ubytování. Byly tam i domky a pokoje v budově. Jídelna, společenská místnost i bufet tam samozřejmě byly také. Ale z čeho jsme měli opravdu velkou radost, byl velký úžasný bazén. Protože bylo krásné počasí, byli jsme se hned první den koupat. Voda byla sice studená, ale když bylo tak krásně, museli jsme toho využít a bylo to skvělé.

Tento první den jsme se rozdělili do týmů a užívali jsme si. Běhali jsme po lese, hráli hry, ale měli jsme i volno. Bylo to boží. Večer jsme šli na první dobrou večeři, a když se setmělo, hráli jsme hru s baterkami. Každý den byl pro nás připraven jiný program. V úterý jsme vstávali v 7:30 a šli jsme na snídani. Po snídani jsme v 9 hodin měli nástup na učení, a to každý den! Odpoledne byly pro nás připraveny nějaké hry, koupání v bazénu a večer stezka odvahy. Ve středu jsme jeli na výlet na Pernštejn, kde jsme měli i prohlídku hradu. Večer byla ta nejlepší diskotéka, kterou jsem zažila. Repráky duněly, děti zpívaly a bylo to super. Prostě diskotéka jak má být.

Ve čtvrtek byl sportovní den, kde jsme chodili v týmech po stanovištích a soutěžili. Hráli jsme i vlajkovanou, ale nejvíce napínavé bylo přetahování lanem. Večer bylo vyhlášení celotýdenních her, opékání špekáčků a ještě i poslední diskotéka.

Ten týden utekl hrozně rychle, ale byl to moc užitý týden a opravdu jsem ráda, že jsem měla možnost jet na tuhle suprovou ŠVP. Ještě že máme tak úžasnou paní učitelku, která nám to zařídila. Děkuje všem.

Krásné tři dny u koní

Štěpán Běhar, Martin Blecha, Jakub Kaveš, Filip Šamánek, 5. A

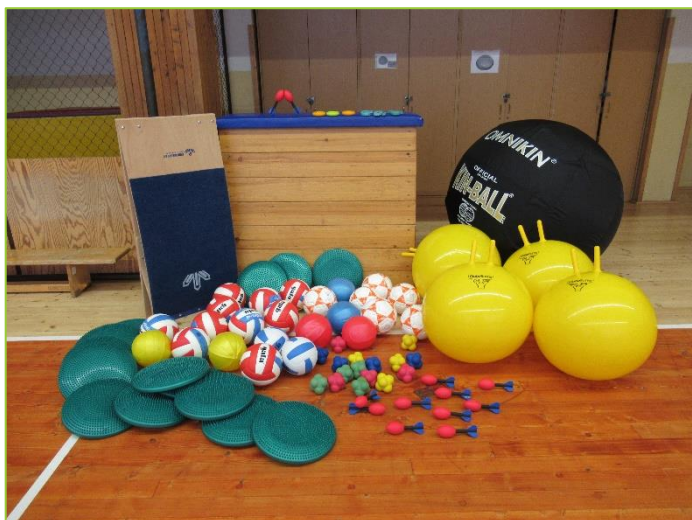
Na začátku školního roku se naše dvě třídy 4. A a 5. A vydaly na třídní výlet do přírody. Chtěli jsme si po prázdninách užít chvíle, kdy jsme konečně zase spolu, a také si vynahradit neuskutečněnou jarní školu v přírodě. To, že jsme všichni na výletě načerpali pořádnou dávku podzimního sluníčka, byl jenom další příjemný bonus.

Ve středu 16. 9. se naše třída 5. A sešla společně se třídou 4. A u kotelny na odjezd k výletu do Koryčan. Nejprve jsme jeli více než hodinu autobusem. Byla to sranda. Když jsme dojeli, ubytovali jsme se. Pokoje byly za tu cenu ok. Paní vedoucí nás seznámila s pravidly, na farmě si dávají záležet na třídění odpadu. Šli jsme si hrát do zámeckého parku. Pak si nás vzal na starost Fredák. Jako první nás učil uzlovat a házet lasem. Byli jsme se podívat na vystoupení akrobatek na koni, které bylo super. Večer jsme hráli hry Na lišky a vybíjenou.

Ve čtvrtek byl hezký den. Byli jsme se podívat do stájí, dozvěděli jsme se velké množství informací o koních. Hráli jsme vlajkovanou a to nás moc bavilo. Odpoledne jsme šli do kopce, kde na nás čekala připravená soutěž. První disciplína byla hod sekerou a ti největší borci a borky se trefili do terče. Druhá disciplína, hod nožem, byla mnohem náročnější, a proto úspěšných pokusů bylo opravdu málo. Na závěr byla střelba z luky, a to jsme se trefili skoro všichni. Moc jsme si to užili. Den zakončilo opékání špekáčků, netradiční stezka odvahy prázdnými stáji a pyžamová párty.

V pátek jsme vyráběli kožené náramky, stihli jsme i vyhodnocení. Domů jsme se vrátili utahaní, ale moc spokojení.

Tělocvik v novém kabátě

Beatriz Prečanová

Rok 2020 nebyl pro výuku tělesné výchovy zrovna příznivý, nicméně my věříme, že se blýská na lepší časy plné pohybu. Můžeme se společně těšit na pohybové aktivity s novými a moderními pomůckami, které ožíví a inovují výuku tělesné výchovy na naší škole.

Jak jistě víte, naše škola nabízí na 2. stupni k hodinám tělocviku i další pohybově zaměřené volitelné předměty či sportovní akce mimo školu. I na ně se při pořizování pomůcek myslelo.

A na co se mohou žáci po návratu těšit? Například na nový míč nevšedních rozměrů s názvem Kin-ball, což je i název oficiální netradiční hry, kterou si zajisté v tělocviku zahrajeme. K lepšímu prožitku z hodin gymnastiky nás zcela jistě dovede i nový odrazový můstek. Balanc a celkové posílení těla potrénujeme na nových balančních čočkách, overballech nebo pomocí speciálních posilovacích gum. Na své si přijdou i milovníci míčových sportů, a to díky novým fotbalovým a volejbalovým míčům.

Speciálně pro naše nejmenší jsme pořídili skákací míče a malé raketky, které jsou určené na výuku hodů do dálky či hodů na přesnost.

No a co budeme dělat ve volných chvílích na škole v přírodě nebo při slunných dnech v tělocviku? Učit se chodit na slackline. Co že to je? Dá se to popsat jako takové lano, které se upevní mezi dva stromy. Vy po něm můžete chodit, balancovat, skákat a bavit se. 😊

Snad se už těšíte stejně jako my, vaši učitelé tělocviku.

Úžasné 14. místo v Republikovém finále OVOV

Jaromír Krejčí

Letošní ročník olympijského víceboje byl velmi specifický. Kvůli mimořádným opatřením spojeným s pandemií se nekonala okresní ani krajská kola a žáci postupovali do finále podle výsledků, kterých dosáhli ve škole. Na základě těchto výkonů se do finále OVOV kvalifikoval i náš osmičlenný tým ve složení Lucie Francová, Martina Leberová a Martin Moliš z 9. B a Valerie Semotamová, Valerie Vlková, Adam Dastyň, Filip Zatloukal a Hynek Žlůva ze 7. B. Tuto osmičku ještě doplnila Franziska Ida Schmid, která vzhledem ke svému věku reprezentovala naši školu v soutěži jednotlivců, kam se dostala díky svým výsledkům ze školy.

V pořadí již 11. finálového ročníku, který se opět konal na stadionu Pod Palackého vrchem v Brně, se zúčastnilo 561 dětí ze 123 škol, které podpořilo 50 olympioniků z minulosti i ze současnosti. Jako obvykle bylo finále rozděleno do dvou dnů, v nichž

naši žáci předváděli úžasné výkony. Po prvním dnu se ZŠ Arménská nacházela na 24. místě a tajně jsme doufali, že to druhý den bude ještě lepší, vzhledem k našim silovým, běžeckým a hlavně plaveckým schopnostem. To jsme také do puntíku splnili a výsledkem nám bylo historicky nejlepší umístění ve finále, tedy krásné 14. místo v ČR. K tomuto úspěchu se přidala i Franziska Ida Schmid, která skončila ve své kategorii na skvělém 18. místě. Za zmínku ještě stojí vynikající umístění Adama Dastyň, který ve svém ročníku skončil na krásném 6. místě.

Všichni naši žáci zaslouží velké uznání, někteří si sáhli téměř až na dno svých sil, občas to také bolelo, ale nesmírnou bojovností, vůlí a odhodláním svůj desetiboj zdárně dokončili a překonali tak i svoje výsledky, díky nimž se do finále kvalifikovali. Naše škola na ně může být právem hrdá. Tak zase za rok, laťka se posune výš...

Velký úspěch Martina Moliše

Tomáš Doubrava

Deváťák Martin Moliš se již po několikáté umístil v anketě Sportovec Kouhoutovic, která každoročně představuje nejlepší sportovce své městské části. Letos Martin tuto anketu dokonce vyhrál. Gratulujeme mu k velkému úspěchu a jsme na našeho žáka patřičně hrdí.

Martin Moliš byl vyhlášen nejlepším sportovcem Kouhoutovic

Můj sportovní cíl je dostat se na Mistrovství Evropy a později i Mistrovství světa, případně na olympiádu, říká Martin Moliš, plavec, který byl vyhodnocen jako nejlepší sportovec Kouhoutovic v kategorii jednotlivců.

Vzhledem k tomu, že kvůli obecně známým důvodům vyhlásila Komise tělovýchovy výsledky ankety za rok 2019 v září 2020 tak by přehled úspěchů za loňský rok už nebyl aktuální. Vystačíme si s konstatováním, že se Martinovi, žákovi 9. třídy základní školy, ve vodě velmi daří. Je držitelem několika juniorských titulů Mistra České republiky a jeho domovský klub, Kometa Brno, jej vyhodnotila jako nejlepšího juniora za rok 2018/19. Ve výčtu úspěchů bychom mohli pokračovat na několika dalších řádcích.

● **Martine, jak ses dostal k plavání a mělo na Tvé rozhodnutí vliv také to, že máme**

v Kouhoutovicích bazén?

Plavání mě bavilo od malička. Vzor jsem viděl ve své sestře, která plavala za Kometu. Jako malý kluk jsem se chodil dívat na její tréninky a závody. Už jako předškolák jsem začal trénovat a právě díky tomu, že tady máme bazén, jsem mohl od 1. třídy chodit na tréninky sám, protože jsem to měl blízko. K vodě jsem měl dobrý vztah a postupem času jsem věděl, že se tohoto sportu nevzdám.

● **Co všechno musíš obětovat a oželet, abys dosáhl těch úspěchů, které jsou již za Tebou?**

Plavu za Kometu Brno, v tomto oddíle jsem od začátku, tedy od svých šesti let. Zpočátku mě trénoval pan Tomáš Gööz, který mi hodně pomohl a inspiroval mě. Od 5. třídy je mým trenérem Tomáš Doubrava, který je také z Kouhoutovic. Jako prvňáček jsem nastoupil do základní školy na Chalabalově, ale od 5. třídy jsem přestoupil do Bohunic na Arménskou, kde je rozšířená výuka plavání. Trénuji každý den kromě neděle, některé dny

i dvoufázově. Tři dny v týdnu skáču do bazénu už v 6 hodin ráno a když to všechno sečtu, vyjde to na 15 hodin týdně. Za svůj dosažený nejvýraznější úspěch považuji 3x zlato na Mistrovství ČR a účast na Olympiádě dětí a mládeže v Liberci.

● **A co jsi dělal na jaře, když byly kvůli pandemii zavřené bazény?**

Museli jsme si poradit. Půjčil jsem si neopren a chodil jsem s kamarády z Komety trénovat na Brněnskou přehradu, i když voda měla někdy jenom 13 °C. Jezdil jsem na kole a běhal, doma jsem cvičil. V červnu, po skončení karantény, jsem se zúčastnil závodů v Praze-Podolí a vyplaval jsem pohár za 3. místo v celkovém bodování zaplavaných startů. Moje snaha trénovat i mimo bazén se mi tedy vyplatila.

Děkuji Ti jménem všech čtenářů za rozhovor a přeji hodně dalších sportovních, ale i životních, úspěchů!

Za odpovědi poděkovala
Helena Sedláčková

Školní družina v novém školním roce

kolektiv vychovatelů ŠD

Na nový školní rok jsme se všichni, vychovatelé i děti, moc těšili. My dospělí jsme rádi uviděli všechny družinové děti, zvláště zvědaví jsme byli na nové prvňáčky a samozřejmě i na ty, kteří v loňském školním roce díky koronaviru nemohli trávit čas ve škole a ve školní družině.

Letošní školní rok jsme začali trochu s obavami, jak to celé bude pokračovat, ale naše aktivity v odděleních se rozjely naplno. Pro každé oddělení si vychovatelé připravili zbrusu nové celoroční hry.

První oddělení prvňáčků kromě dětí z 1. A navštěvuje i část dětí z 2.B. Děti prvního oddělení se rychle skamarádily, některá kamarádství obnovily ještě ze školky. Celoroční hra prvního oddělení se jmenuje **Z pohádky do pohádky** a navazuje na Pohádkové dobrodružství loňského druhého oddělení, které navštěvovaly děti z letošní 2. B třídy. Každý měsíc v prvním oddělení bude probíhat ve znamení jedné známé pohádky. A hned v září jsme začali s Červenou Karkulkou. Děti si nejen připomenuly tuto známou pohádku, ale zároveň plnily úkoly Červené Karkulky – malovaly, vybarvovali Karkulčiny omalovánky, zpívaly, hrály různé hry, stavěly stavby ze stavebnic, sportovaly a také si zahrály fotbálek. Na konci měsíce, za odměnu, že se všichni moc snažili a už se mezi sebou dokonale poznali, se podívali na dvě pohádky O Červené Karkulce. A už je tu říjen – ten budou děti prožívat s Jeníčkem a Mařenkou v Perníkové chaloupce...

Do **druhého oddělení** chodí děti z 1. B. Ve své celoroční hře **„Hurá do vesmíru za Malým princem“** budou cestovat vesmírem a poznávat planety a možná na své cestě objeví nějaké nové. Během cesty potkají Malého prince, seznámí se s planetami, které navštívil na své cestě směrem k Zemi. Zahrají si různé hry, soutěže, něco si vyrobí a na konci školního roku a své cesty je čeká vyhodnocení celého jejich dobrodružství. Již během září děti z druhého oddělení zahájily svou celoroční hru. Vyrazily do vesmíru, namalovaly kosmonauty, rakety, tvořily z plastelíny, zahrály si seznamovací hry.

Ve **třetím oddělení** děti z 1. C zahájily svou cestu „**Putování světem**“ taky hned na začátku září. Každá cesta má svůj začátek i konec – třetí oddělení vyrazilo ze svého domova – z Brna. Paní vychovatelka byla překvapená, co všechno děti o svém městě znají. Povídky si o památkách, o turistických cílech, o kulturních akcích, které navštívily. Další jejich cesta povede do stověžaté Prahy. Děti při svém putování poznají hlavně krásy naší vlasti: hory, řeky, města. A ta dobrodružství, která při cestování zažijí! Člověk se nejvíc naučí právě na cestách. Toulky po vlastech českých ukončí děti zase doma v Brně, a to soutěží „Co všechno jsem si zapamatoval“. Tak teda cestování zdar!

Čtvrté oddělení (2. A a část 2. B) tento školní rok probádá různé časové linie pomocí „**Stroje času**“. Navštíví období dinosaurů, kde se dozví, že proslulý Tyranosaurus nebyl tím nejstrašnějším a největším suchozemským predátorem. Poté děti ze čtvrtého oddělení prozkoumají život lovců mamutů, protože je zajímá, jak mohli přežít tak kruté zimy. Také poznají starý Egypt a jeho krásy v podobě pyramid a faraonů. Nakouknou i do středověku, aby si byli jisti, že rytíři byli opravdu těmi nejstatečnějšími lidmi. V novověku budou obdivovat různé vynálezce a zkoumat jejich objevy a v budoucnosti možná narazí i na nějakého tajemného zeleného mužíčka. Tak hurá do toho, ať dobrodružství může začít!

Celoroční hra **pátého oddělení** (3. A a 3. C), která nese název „**Za antickými hrdiny**“, dětem přiblíží antické báje a pověsti za pomoci antických hrdinů, jako jsou Perseus, Herkules, Achilles a další. Žáci budou bojovat s Medúzou jako chrabrý Perseus, s Herkulem budou čistit Augiášovy chlévy, při pracovních činnostech si vytvoří batikovanou zbroj, nakreslí si svého oblíbeného antického hrdinu a prožijí i spoustu dalších zajímavých aktivit.

V poslední době jsme se přesvědčili o tom, že zdraví je pro nás nejdůležitější. Proto se v letošním školním roce **šesté oddělení** školní družiny (3. B a 4. B) bude věnovat zdravotně a první pomoci. Ve své celoroční hře „**Pohotovost**“ se děti ze šestého oddělení dozvědí, jak postupovat v nebezpečných situacích, při úrazech, jaké jsou příznaky různých nemocí, zkusí si, jak obvazovat končetiny a rány. Během hry budou sbírat vitamíny, za které dostanou odměny. Až se všechno naučí, budou se umět postarat o sebe a své blízké, kdyby je potkala složitá zdravotní situace.

Sedmé oddělení (žáci ze 4. A a 5. tříd) v letošním roce čeká „**Cesta do pravěku**“. Poté, co děti získají „časostroj“, se vydají na dobrodružné výpravy s plněním nejrůznějších úkolů do minulých i budoucích věků, aby porazily dábelké plány profesora Abraxase na zkázu světa. Mohou se těšit na setkání s dinosaury, pravěkými lidmi, kolonisty na Marsu, budoucími lidmi a samozřejmě na souboj se zlotřilým Abraxasem.

Vítejte v Bradavicích!

kouzelníci ze 4. A

ŠKOLA ČAR A KOUZEL V BRADAVICÍCH

Ředitel: Allans Brumbál
(nositel Merlinova řádu první třídy,
Veliký čaroděj, Nejvyšší divotvorce,
Nejhlavnější hlavoun, Mezinárodní
sdružení kouzelníků)

Vážená slečno, vážený pane,
s potěšením Vám oznamujeme,
že ve Škole čar a kouzel
v Bradavicích
počítáme se studijním místem pro
Vás.

Slavnostní hostina
spojená s rozřazováním do kolejí
se koná v pátek 2. října 2020.

Všichni žáci s sebou MOHOU mít:
čarodějnický úbor, vlastní hůlku,
pohoštění na hostinu.

*Žáci si mohou rovněž přivést vlastní
sovu NEBO kočku NEBO žábu.*

Povinné knihy:

J. K. Rowlingová:

Harry Potter a Kámen mudrců

Povinné vystoupení z paměti:

(možno s přáteli)

Píseň Moudrého klobouku

Minerva Mc Gonagallová

Minerva McGonagallová
zástupkyně ředitele

Já a zase já, slavná a známá Rita Holoubková, nejlepší a nejskvělejší redaktorka časopisu Denní věstec, vám přináším opět úžasné zprávy, tak jak jste na ně ode mě zvyklí!

Nadešel nový školní rok a s ním přišla i tradiční slavnost ve škole čar a kouzel v Bradavicích, které jsou již značnou řádku let vedeny přísnou, avšak spravedlivou rukou ředitele Albuse Percivala Wulfrika a profesora Brumbála.

Tuto slavnost si tradičně nejvíce užijí žáci prvního ročníku, kteří se dostávají do Bradavic poprvé. Mnozí z nich se teprve nedávno dozvěděli, že jsou vlastně čarodějové! Já a zase já bych s tím z toho asi picla!

Musím tedy ale přiznat, že v Bradavicích mají velmi dobře zorganizováno. Je to možná i trochu lepší, než bych to organizovala já! Hm, to asi škrtněte... Tak za prvé. Dopis z Bradavic budoucím studentům tradičně přinesla sova, což je tady zvykem. Vlakem se ze šatny z nástupiště 9 a ¾ dostali až pod hrad, odkud je paní asistentka šafář Hagrid dovedl do hradu a oni poprvé vstoupili do jeho zdi.

Za druhé. Bradavická slavnost byla slavnostně vyzdobena v barvách svých čtyř kolejí: Mrzimoru, Námorníku, Havraspáru a Zmijozelu. Aby se budoucí studenti o svých kolejích dozvěděli vše potřebné, musel se každý naučit z paměti Píseň Moudrého klobouku, která jim představila jednotlivé koleje. Slavnostní rozcvičení do kolejí provedl Moudrý klobouk, který na to má nejchytřejší receptu. Ach, pardon, on vlastně žádnou hlavu nemá!

Za třetí mám pocit, že můj článek taky nemá ani hlavu, ani patu... Ale hostina byla vážně super!

Hůlku vyrobila Hanka Bierová za 4. A,

fotila Petra Kunešová, blábolila Rita Lenka Vašíčková

Ovocný den ve 3. B

Veronika Šklenářová

V říjnu, chvilku předtím, než se nám zavřely školy, jsme stihli s žáky 3. B vyrazit na Kejbaly, do zahrad Pedagogické fakulty MU. Po půlhodinové procházce po Bohunicích jsme dorazili na místo, kde na nás čekaly budoucí paní učitelky, které si pro děti připravily jednotlivá stanoviště zaměřená na téma Ovoce.

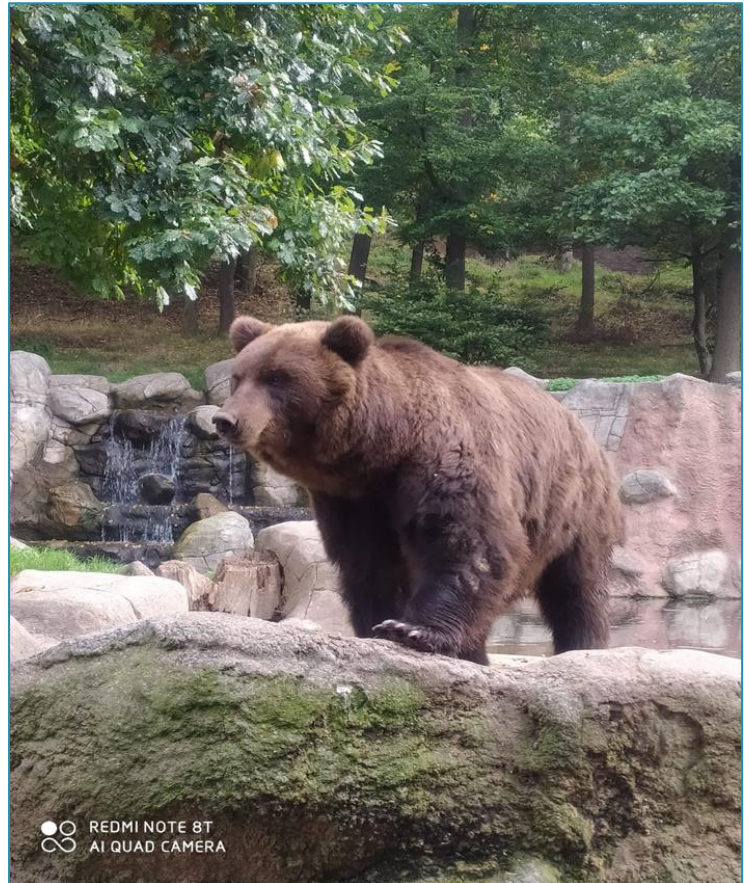
A co děti na stanovištích, na kterých se střídaly po skupinkách, čekalo? Kromě toho, že poznávaly jednotlivé druhy ovoce, naučily se ho třídit na naše a tropické druhy, zkoumaly jeho vnitřní stavbu, tak nechyběly ani ochutnávky různých druhů čerstvého ovoce i marmelád. Vzhledem ke krásnému počasí se děti mohly „vyřádit“ i venku, nejenom na stanovištích, ale i při závěrečné honičce, kde si mohly samy ověřit, co všechno si během celého dopoledne zapamatovaly.

Podle slov dětí i jejich spokojených výrazů v průběhu dne se jim program moc líbil, takže až nám to situace dovolí, určitě se vydáme na další.

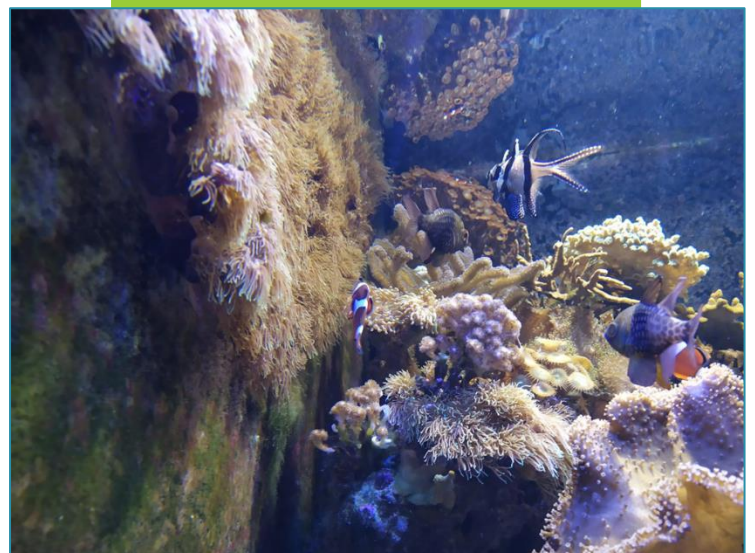
Návštěva ZOO

Adriana Loškorich, 7. C

Je pátek 2. října, ve škole jsou volby. A všechny třídy musely někam jít, aby se připravila volební místnost v naší třídě. Naše třída 7. C spolu se šestým ročníkem se vydala do ZOO Brno. ZOO Brno, která patří mezi významné zoologické zahrady České republiky, byla založena v roce 1950 a veřejnosti poprvé otevřela své brány 30. srpna 1953. Zaměřuje se především na kopytníky, ale chová i zvířata jako lední medvědy, tygry, opice apod. Tak základní informace o zoologické zahradě Brno víte.

Ze školy vycházíme ráno v 8 hodin, prvně jedeme společně tramvají č. 6 na Mendlovo náměstí a odtud pak tramvají č. 1 na zastávku Zoologická zahrada a potom pět minut pěšky a jsme u vstupu. Pan učitel nám rozdál pracovní listy a pak vstupujeme do areálu ZOO. Chodíme společně ve skupinách po třech nebo čtyřech. Na prohlídku ZOO máme dvě hodiny od 9 do 11 hodin. Zoologická zahrada je velká, takže jsme museli všechno prohlížet rychle, konec konců máme jen dvě hodiny. V 11 hodin se setkáváme u hlavního vchodu a čekáme na učitele. Tímto končí naše malé dobrodružství.

Volání do Tanzanie

Radka Těšíková

V Brně nám už stihlo nasněžit, zato v Tanzánii se chodí stále nalahko. To a mnoho jiných informací mohly sedmáci samy zjistit v hodinách zeměpisu, když jsme uspořádali živé volání s Jirkou, který pobývá již od října v Tanzánii, kde pomáhá na místní střední škole.

Kromě videového pozdravu, kde nám vysvětlil, jak to v Tanzánii chodí, pak odpovídal na mnoho všetečných dotazů. Děti se tak dozvěděly, že je tam nyní kolem patnácti stupňů, zatímco nám se za okny snášel sníh. Středoškoláci tam vstávají již po čtvrté hodině a výuku mají celý den až do večere pouze s dvěma nebo třemi přestávkami. Učebnice zde vlastní pouze učitelé a žáci si vše zapisují do svých sešitů.

Sprcha moc neteče, na oběd mají maso děti pouze na Vánoce, ale zato zde není potřeba nosit roušky. Nejčastější dotaz však padl ve všech třídách. „A jak je to tam s wifi?“ Odpověď byla jednoduchá. S wifi je to špatné, ale můžete si zakoupit velice levná data a pak stejně jako Jirka volat dětem do Česka.

Newton v praxi

Jiří Rossi

Poslední hodinu fyziky před zaslouženými vánočními prázdninami si žáci sedmého ročníku naší školy vyzkoušeli praktickou aplikaci třetího Newtonova pohybového zákona – známého jako zákon akce a reakce. Z našich školních let víme, že tento zákon popisuje následující fakt: proti síle působící na těleso vždy působí reakční síla, která je stejně velká jako původní síla a má opačný směr oproti ní.

Třetího Newtonova pohybového zákona využívají mnohé naše vyspělé stroje, konkrétně tryskové a raketové motory, ale jejich ukázka může být velmi jednoduchá. Stačí nafouknout balónek a pustit ho. Můžeme sledovat jeho chaotický let vzduchem (než mu dojde palivo – vzduch, který jsme nafoukali dovnitř).

Žáci postoupili ještě o jeden krok dále a měli možnost sledovat start rakety vyrobené z PET lahvi a poháněné chemickou reakcí octa a jedlé sody, při níž vzniká velké množství oxidu uhličitého. Raketa se správně namixovanou směsí paliva (půl litru octa a polovina malého balení jedlé sody smíchané ve dvoulitrové PET lahvi) dokáže vylétnout i do výše 10 metrů, ne-li ještě výš. Start je ovšem nutné sledovat z bezpečné vzdálenosti kvůli možné spršce velmi aromatického octa.

Akce a reakce v tomto případě je následující: tlak oxidu uhličitého v uzavřené PET lahvi vyhání ocet z hrdla lahve směrem dolů. Proti této síle působí reakční síla opačného směru, která raketu pohání směrem dopředu (druhým směrem, než z ní šplíchá palivo). Raketa letí vzhůru do doby, než jí buďto dojde ocet, nebo než se tlak oxidu uhličitého uvnitř sníží natolik, že už nedokáže účinně vytlačovat palivo z hrdla láhve ven. Tohle je důvod, proč více paliva v raketě nutně neznamená delší let.

Na výletě v lese si děti s rodiči mohou postavit třeba domeček pro skřítky.

Ani s výrobou strašidelné svítilny není třeba čekat až na další Halloween!

Lahodné chvíle může celá rodina zažít s nepečeným ovocným dortíkem.

A zase v distanci...

Tatiana Petříková

Žijeme v nelehké době, kdy epidemie koronaviru zasáhla do života nejen dospělým, ale i dětem, které nemohly delší dobu setkávat se svými kamarády ve škole a ve školní družině.

Po dobu distanční výuky připravili naši vychovatelé zbrusu novou rubriku s názvem **Volnočasové aktivity pro děti**, která je k nalezení na webu školy. Od začátku listopadu je pravidelně doplňována o nové náměty a inspirace nejen pro tvořivé myšlení a šikovné ručičky, ale jsou zde k nalezení i jiné možnosti, jak trávit volný čas.

Děti tam mohly již najít návod, jak vyrobit halloweenskou svítilnu nebo adventní věnec. Čekají je inspirace na vánoční přáníčka a malé vánoční dárečky, najdou tam recept, jak připravit lahodný nepečený dortík. Dětem i rodičům jsme nabídli náměty na hry, které si mohou zahrát na výletě do lesa. Přitom jsme mysleli i na bezpečnost dětí, proto jeden díl naší rubriky je věnován dopravní výchově. Dál už nebudu prozrazovat, aby se děti měly na co těšit.

Za všechny naše vychovatele přeji všem dětem i jejich rodičům hodně zdraví, abychom se mohli co nejdříve setkat v naší školní družině.

Závod v oblékání reflexních pr36vků děti pobaví, ale nenásilnou formou i poučí o pravidlech bezpečnosti v silničním provozu.

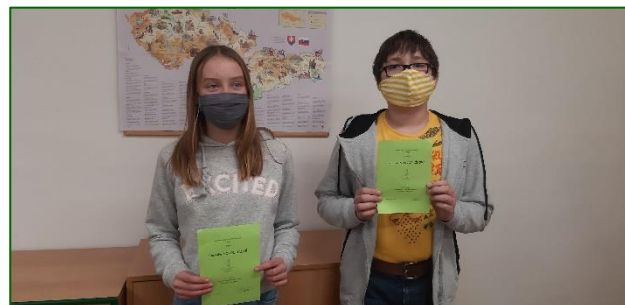
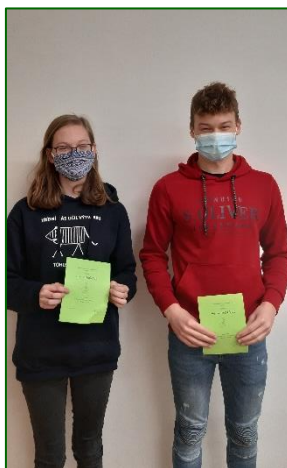
Ty nejkrásnější zážitky nás ale přece jen čekají v přírodě.

Matematické soutěže v době uzavření škol

Ivana Coufalová

I když ve škole není po žácích ani vidu ani slechu, život školy jede dál. Žáci se účastní distanční výuky, která se stala pro ně povinná. Dobrovolně však zůstávají soutěže, kterých se žáci mohou účastnit. Tak jako každý rok i letos na podzim se žáci druhého stupně zapojili do matematických soutěží, a to do Logické olympiády a netradičně do Matematického klokana.

Prvního kola Logické olympiády se zúčastnilo 20 dětí. Mezi nejlepší na naší škole patřil Michal Hladík z 9. B, který se v Jihomoravském kraji probíjalo do první stovky. Neztratily se ani Daniela Jedličková z 9. A, Lucie Jurečková z 9. B a Kateřina Pacasová ze 7. C.

Matematický klokan se koná obvykle na jaře, ovšem letos z důvodu karantény a jarního uzavření škol se konání pře-sunulo na podzim. Ani teď mu však nepřálo štěstí, a tak se organizátoři rozhodli uspořádat soutěž distanční formou, kde šlo více než v jiné roky zejména o počítání pro radost. Jelikož se jednalo o jarní soutěž z minulého roku, zařadili jsme žáky do jarních kategorií. V kategorii Klokánek, žáci 6. ročníku, zvítězila Julie Marková před Lukášem Gregem a Lucií Nečasovou, všichni z 6. B. V kategorii Benjamín, žáci 7. a 8. tříd, byl nejlepší Marek Musil ze 7. C před Patrikem Nádvorníkem a Barborou Dokoupilovou, oba ze 7. B. V nejstarší kategorii Kadet se o zlato podělili Daniela Jedličková z 9. A a Martin Moliš z 9. B, bronz patří Lucii Jurečkové z 9. B.

Všem žákům, kteří našli odvahu a do soutěží se přihlásili, děkujeme za účast, jmenovaným blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy. Jen tak dále.

Olympiáda ČJ netradičně

Filip Švehlík

V pátek 27. 11. 2020 proběhla na naší škole, tak jako každý rok, olympiáda v českém jazyce. Letošní ročník se od ostatních lišil, a to především tím, že kvůli současné koronavirové situaci se olympiáda konala prostřednictvím online formuláře. I tak pro žáky byly připraveny složité úkoly, které prověřily nejen jejich znalosti, ale také schopnost přemýšlet a spojovat si věci dohromady a pracovat s jazykem tak, jak nejsou v běžných hodinách ČJ zvyklí. Kromě jazykových úkolů na žáky čekala také slohová práce, ve které se ukázalo, jakou mají fantazii a jak dovedou přenést své myšlenky na papír. Na naší škole se

olympiády zúčastnilo deset žáků z devátých tříd.

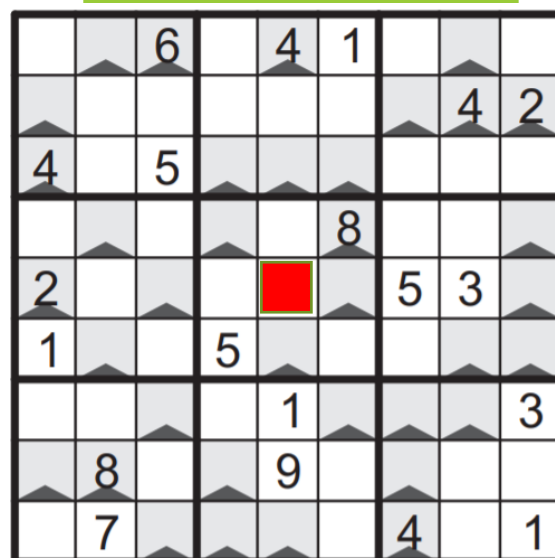
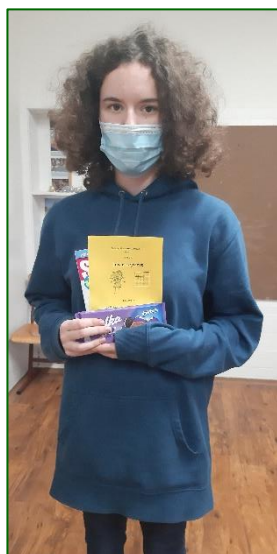
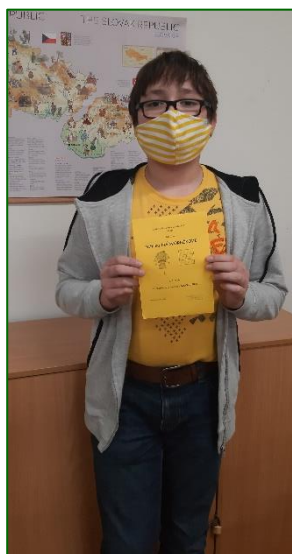
Nejlépe dopadla žákyně 9. A Daniela Jedličková, která získala 44 bodů, druhé místo obsadila Sára Szuściková se 41 body a na třetím místě se umístily se shodným počtem bodů tři žákyně, a to Veronika Tichá a Eva Trojanová z 9. A a Lucie Jurečková z 9. B. Všem moc gratulujeme!

SOUTĚŽ!

Online Sudoku má své vítěze

Ivana Coufalová

Již druhý rok nás ZŠ Sirotkova v Brně vyzvala k účasti v soutěži v Sudoku, jak píší na internetu, nejpopulárnějším hlavolamu současnosti, který každoročně pořádají. Letos se obě kola, jak školní, tak městské, uskutečnila v online prostředí. Soutěžilo se ve třech kategoriích, žáci 5. tříd, 6. a 7. tříd a žáci 8. a 9. tříd. Organizace byla velice náročná, musela se dodržet pravidla regulérnosti a také zajistit, aby soutěžící nezradila technika. Na druhém stupni se do soutěže přihlásili pouze tři žáci, Lenka Lejsková z 9. C, Patrik Nádvorník ze 7. B a Tomáš Bílý z 6. A. V městském kole pak bojovali Lenka a Patrik, který se umístil mezi deseti nejlepšími řešiteli Vánočního turnaje v Sudoku na 8. místě.

V turnaji se kromě klasického sudoku objevila také sudoku netradiční, například Součtovka, Rozdílovka, Srovnávací, Tvary, Šipky, Nepravidelné, Sousední. Že netušíte, o co jde? Nabízíme vám jedno ze zadání školního kola s názvem Sudé a liché.

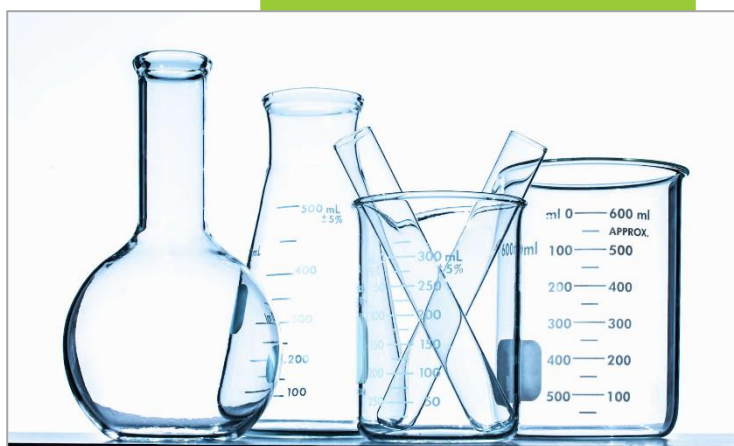
Pokyny k řešení: Vyplňte tabulku čísly 1 až 9 tak, aby se stejná čísla neopakovala v žádném řádku, sloupci ani v tučně ohraničených oblastech. Podbarvená políčka obsahují výhradně sudá čísla (2, 4, 6, 8) a nepodbarvená políčka obsahují výhradně lichá čísla (1, 3, 5, 7, 9). A jak odeslat odpověď: Číslo, které ti vyjde v prostředním, červeně zabarveném políčku, pošli mailem na adresu ivana.coufalova@zsarmenska.cz. **Pozor, hrajeme o ceny!!!**

Hledáme Nejlepšího mladého chemika

Monika Jahodová

Do této soutěže se každoročně zapojují i žáci naší školy a v posledních dvou letech byl vždy zástupce naší školy mezi třiceti nejlepšími chemiky Jihomoravského kraje. V loňském roce však byla soutěž narušena událostmi, které všechny žáky poslaly do domácího učení, a soutěž nakonec neproběhla. V letošním školním roce to nejprve vypadalo, že školní kolo proběhne ve stanoveném termínu, bohužel tomu tak nebylo. Soutěž se uskutečnila až v průběhu prosince, kdy bylo žákům umožněno navštěvovat výuku prezenčně. Oslovili jsme tak žáky devátých ročníků, kdo by měl zájem se zapojit do této chemické soutěže. Pro jejich představu jsme jim poskytli zadání z loňského roku s tím, že nám už předem bylo jasné, že distanční výuka v loňském i letošním školním roce bude mít vliv na jejich výsledky. V prosinci jsme teprve doháněli učivo chemie z osmého ročníku, ale spoustu nových informací jsme měli ještě před sebou. I přes tyto komplikace se do soutěže pustilo celkem osm žáků. Soutěž z důvodů vládních nařízení museli psát ve své třídě, protože skupiny žáků se nemohly míchat. Osobně jsem doufala, že zadání bude sestaveno s ohledem na průběh loňského roku. Nestalo se tak, úlohy byly i v porovnání s minulými roky náročné. Při celkovém hodnocení se tyto souvislosti projeví v konečných výsledcích.

I přesto jsem ráda, že se našli ti, kteří si chtěli soutěž vyzkoušet, a i přes ztížené podmínky zadání vypracovali až do samého konce. Děkuji tady vybraným žákům z 9. A, 9. B i 9. C.

Podzimní tvoření aneb Heuréka, objevil jsem!

Trždy 4. A a 5. B úkolovala Lenka Vašičková

Vyučovat online češtinu nebo matiku si asi dokáže představit každý z nás. Co ale s takovými předměty, jako je výtvarka nebo pracovní činnosti? Učitel by nejraději dal dětem pohov, aby měly energii soustředit se na podstatné učivo, ale zadání MŠMT je jasné: výuka i nadále probíhá.

A tak kantorovi nezbyvá než pokusit se vymyslet žákům činnosti aspoň trochu zábavné a pak už jen čekat, co mu různá elektronická spojení doručí. Každý den hledá v mailu, pak pro jistotu i v druhém mailu (třetí mail zatím žákům našťastí neprozradil), hledá v odevzdaných úkolech v MS Teams (tam to má být a nikdy není), projíždí chat i mobil, a když pak konečně objeví kýžený obrázek, žákem odeslaný do Materiálů mezi pracovní listy, vítězně zařve: „Heuréka!“ a pyšně zakládá výstavku na ploše svého počítače ve složce Odevzdané úkoly. A právě takovou výstavku z nejhezčích prací vám teď nabízím ke zhlédnutí.

Mimochodem. „Heuréka“ je řecké slovo, které znamená „našel jsem“, někdy se překládá i jako „objevil jsem“. Tento radostný výkřik prý vyrazil Archimédés, když ve vaně objevil Archimédův zákon. Jestli při tom našel i nějaký obrázek v MS Teams, o tom už se dějiny nezmiňují.

Autoři postupně:

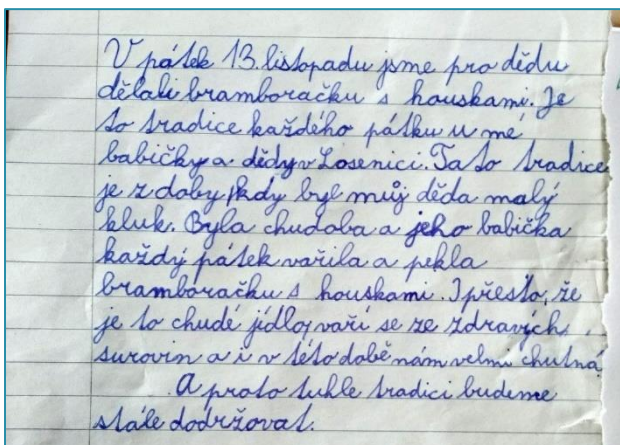
Věroslav Dufek 5. B, Michael Štěpánek 5. B,
Lukáš Brabec 5. B, Lucie Novotná 5. B,
Simon Pančocha 4. A, Jasmin Dufková 4. A,
Simona Proboštová 4. A, Valerie Zvěřinová 5. B

Julinka peče dědečkovi

Domácí úkol s příběhem

Julie Horká, 4. A

Distanční výuka nám všem v mnohém něco bere, ale někdy také něco dává: dětem třeba příležitost být více se svými rodiči a podnikat s nimi činnosti, na které v obvyklém životaběhu nebývá moc času. Když se nám při tom navíc podaří připomenout dědečkovi jeho dětství, asi sami cítíme, že byl úkol splněn na jedničku.

Fotonávod:

Housky z kynutého těsta

1 kg polohrubé mouky nebo polovina hladké a polovina hrubé
100 g tuku
80 g cukru
1–2 žloutky
40 g droždí
necelé ¾ l mléka
citrónová kůra
lžička soli

Popis pracovního postupu:

Nejdříve si zaděláme kvásek. V malé misce ohřejeme trochu mléka, přidáme cukr, 2 lžice mouky, zamícháme a rozdrobíme droždí. Necháme 15 minut kynout.

V hrnku si rozejdeme tuk. Do mísy vysypeme mouku, oddělíme žloutek od bílku a vyklepneme žloutek do mouky. Do mísy přidáme lžičku soli, nastrohanou citrónovou kůru, rozpuštěný tuk, zbytek mléka a vykynutý kvásek. Umícháme těsto, podle potřeby přidáme mouku. Mísu přikryjeme utěrkou a necháme na teplém místě kynout.

Mezitím si k houskám připravíme bramboračku.

Když je těsto plná mísa, začneme dělat housky. Rozdělíme si těsto na poloviny. Z první poloviny těsta vyválíme váleček, který rozkrájíme na asi 2 cm široké kousky (podle toho, jak chceme mít velké housky). Každý kousek těsta rozválíme na dlouhého hada asi 1 cm tlustého a začneme plést housky podle fotonávodu.

Upletené housky dáváme na plech vyložený pečicím papírem a necháme je ještě 20 minut kynout. Zapneme troubu na 200 °C, aby se rozešla. Zatím upleteme housky i z druhé poloviny těsta. Před pečením potřeme housky rozšlehaným vejcem a můžeme je posypat kmínem, mákem, hrubou solí apod. Pečeme ve vyhřáté troubě dozlatova.

Domov pro ptáčky z rukou našich žáků

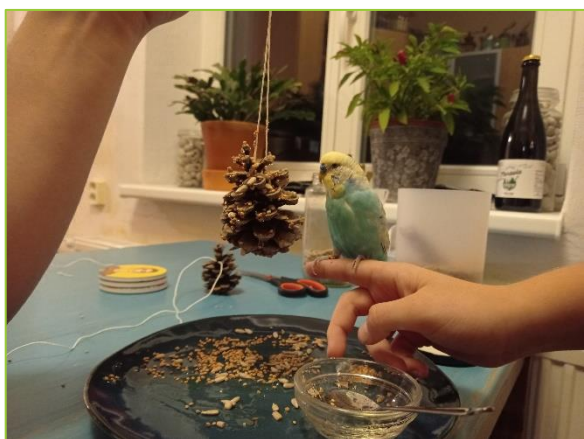
Beatriz Prečanová a žáci 6. tříd

Letošní podzim trávil každý z nás místo ve školní lavici hezky v teple svého domova. Žáci 6. ročníků se ale postarali před přicházející zimou o obydlí ptactva v okolí svého bydliště.

V rámci tématu *Podzim na zahradě*, který jsme stihli započnout ještě ve školních lavicích, si všichni žáci 6. ročníků okusili, co je to ruční práce v kombinaci s dobrým skutkem. Jejich úkolem bylo vyrobit krmítko pro ptáčky, které jim bude sloužit jako občerstvovací stanice během dlouhých zimních dnů.

Ptáte se, jak takové krmítko vyrobit? Naši žáci si poradili naprosto skvěle! Někteří sáhli po ruličce od toaletního papíru, kterou potřeli medem a posypali semínky. Další vyráběli kuličky z jeleního loje nebo jim posloužila obyčejná pet-láhev. Nicméně ti nejodvážnější vzali do ruky i vrtačku! Ostatně pokochat se můžete sami z výběru fotografií výrobků našich žáků. Myslím, že mise byla splněna. 😊

Autoři postupně:

Maxim Franc, 6. A
Adam Řiháček, 6. B
David Pachola, 6. C
Jan Šmerda, 6. C
Valerie Zatloukalová, 6. B
Julie Marková, 6. B
Matěj Kotek, 6. A
Sofie Kotěrová, 6. A
Tereza Vilková, 6. B
Oliver Hynek, 6. B
Sára Šenkýřová, 6. C

Projekt:
krmítko

SÁRA
ŠENKÝŘOVÁ
6. C

Originální portréty a básně z distance

Sedmáci a Monika Komárková

I při distanční výuce se dá tvořit, i když doma nemáte svůj výtvarný kufřík. V prezentaci k úkolu se žáci dozvěděli něco málo o zajímavém umělci jménem Giuseppe Arcimboldo [arčimboldo], který již v 16. století maloval své originální portréty složené z ovoce, zeleniny, zvířat a dalších různých věcí. Následující úkol byl hned jasný: vytvořte originální portrét z věcí, které máte doma kolem sebe! Vše další už byla jen otázka šikovnosti a fantazie.

Také mladým básníkům jsme při jejich tvorbě žádné meze nekladli. Sedmáci zase jednou měli možnost ukázat, jaké skryté talenty v nich dřímají. A tak vznikly básně ze života, vánoční, ale i koronavirové...

Jak se obě tvůrčí činnosti mladým umělcům povedly, to už posuďte sami!

Adam Rak 7. B

Adam běžel do školy,
neudělal úkoly
a zapomněl plavání,
to zas bude kázání.

Sedí schlíple v lavici
a láme si palici,
musí za tu kázeň
za trest napsat báseň.

Sedím doma u stolu,
pracuji na úkolu,
od snídaně do oběda
pořád mě nic nenapadá.

Ve verši a rýmu
topím se a hynu,
ta básnická střeva
nemám já, ach běda!

1 – David Přijal, 2 – Eliška Borešová 7. A
3 – Martin Rybka, 5 – Anna Dolínková,
6 – Sofie Štěpánková 7. B
4 – Ema Horáková, 7. C – Klára Stará 7. C

Marek Willmann 7. C Báseň

Dnes mám špatný den,
kvůli covidu nesmím ven.
Chci zase chodit do školy,
dělat domácí úkoly.

Kdy přijde změna?
Kdy skončí karanténa?
Už aby tu škola byla,
aby země opět žila.

Spolužáky skoro neznáme,
obličej pod rouškou schované.
Ať už můžu ráno vstát,
po škole zas fotbal hrát.
Člověk má prý snít,
ale já chci žít!

Antonín Pavlík 7. B Zodpovědnost

Škola, to je věc mně cizí,
s úkoly čas neztrácím.
Nápady mně z hlavy mizí,
a tak se v tom utápím....

Když však táta nebo máma
vařečkou mně pohrozí,
hledám sešit a taky tužku,
než se po mně povoží....

S tímto trestem problém nemám,
důležitá wifi je,
a tak mizím do pokoje,
kde to krásně pokryje.

Však já vím, že je to hrůza,
že to takhle přeženu.
Však nezoufejte, učitelé,
nakonec to doženu!

Adam Mičánek, 7. B Naše třída

Naši třídu tu mám rád,
je tu samý kamarád.
Ve třídě je nás však hodně,
někdy jsme divocí jak koně.

Učitelé z nás často šlíí,
my se to snažíme napravit naší pílí.
Občas se to nedaří,
poznámku nám napaří.

Plavání je naše hobby,
milujeme i skoky do vody.
Angličtinu umíme,
protože na počítači hry paříme.

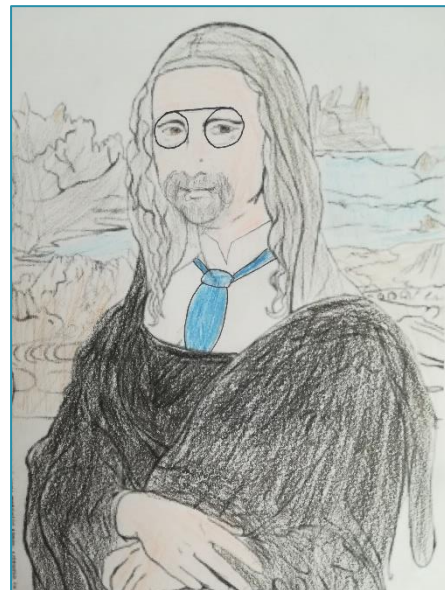
Moc nám nejde český jazyk,
diktáty umíme děsně zkazit.
Rozbory jsou však větší zábava,
protože větné členy nejsou taková otrava.

Nyní je však divná doba,
místo školy sedíme doma.
Online výuka je dost nuda,
koronavirus je pěkná obluda.

MS Teams je naše nové učení,
pro nás je to však mučení.
Už se zase těšíme,
až se zpět do školy vrátíme.

Mona Lisa - parodie ve výtvarné výchově

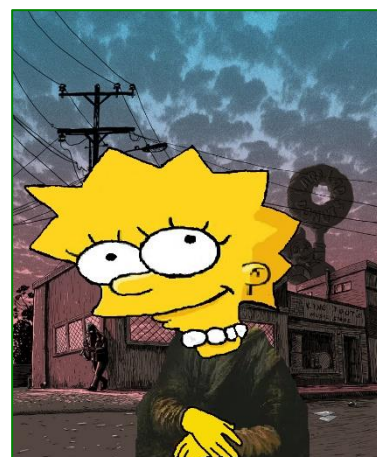
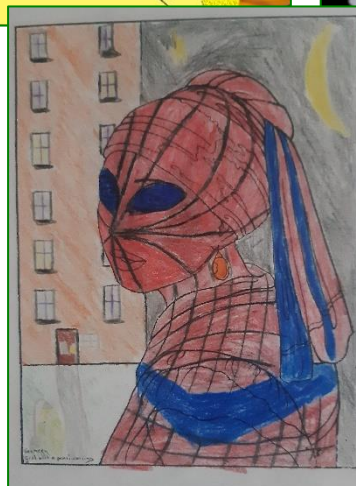
Devátáci a Monika Komárková

Tak jako každý rok na žáky devátých ročníků čeká ve výtvarné výchově oblíbené téma Mona Lisa – parodie. Letos bohužel toto téma vyšlo do distanční výuky, takže se s ním museli žáci poprat sami doma.

Kromě Mony Lisy jsem ještě letos přidala obrázky Dámy s hranostajem a Dívky s perlou. Hlavním úkolem žáků bylo s daným obrázkem pracovat parodicky, tzn. přetvoření původního obsahu díla do směšného charakteru.

Mladí umělci měli tentokrát možnost využít i počítačovou grafiku, kdy asi nejlepší práci je plakát Danči Jedličkové, ve kterém použila dokonce všechny tři doporučené „dámy“. Také Sára Szusčíková svou Monu Lisu originálně oblékla do konečně vybrané a schválené absolventské mikiny z 9. A. Zde máte možnost zhlédnout nejlepší dílka.

Autoři postupně: Daniela Jedličková 9. A, Adam Halouzka 9. B, Ondřej Mucha 9. A, Lucie Jurečková 9. B, Dan Plocek 9. A, Sára Szusčíková 9. A, Ondřej Mucha 9. A, Tomáš Ručka 9. B, Adam Holzman 9. B

Vyzkoušejte vlastní decoupage

Šárka Ročková

Francouzské slovo decoupage [dekupa:ž] pochází ze slova *decouper*, v překladu *vyřezávat*. Tato výtvarná technika pochází z 18. století, ve které šlo o vrstvení různých materiálů a mísilo se mnoho stylů a technik. Dnes ji známe jako ubrouskovou techniku. Je to způsob dekorování různých předmětů z různých materiálů, např. plast, sklo, dřevo, porcelán, papír, aj.

Postup práce:

Základem je lepidlo určené na decoupage, které slouží jako lak a lepidlo zároveň. Dá se použít i levnější a dostupnější varianta, tekuté univerzální lepidlo ředitelné vodou Herkules.

Z nejčastěji třívrstvého ubrousku si pečlivě vystříháme motiv a použijeme pouze vrchní potištěnou část. Na předmět, který budeme zdobit, nanese vrstvu lepidla právě tam, kde budeme ubrousek lepit. Opatrně obrázek přilepíme a necháme zaschnout. Po zaschnutí opakovaně dekor přelakujeme lepidlem. Pracujeme šetrně a použijeme vhodný štětec s měkkými štětinami. Ubrouskovou technikou můžeme vyrobit různorodé dárky pro své blízké.

Tuto techniku zvládnou i děti. Děkujeme naší vedoucí paní vychovatelce T. Petříkové za nabídnutou spolupráci, její čas a chuť s námi trávit předvánoční chvíle ve třídě a nápad společně si vytvořit svícný touto dekorativní technikou. Také děkujeme za její štědrost, neboť nám všem připravila vhodné skleničky pro jejich výrobu. Děkujeme.

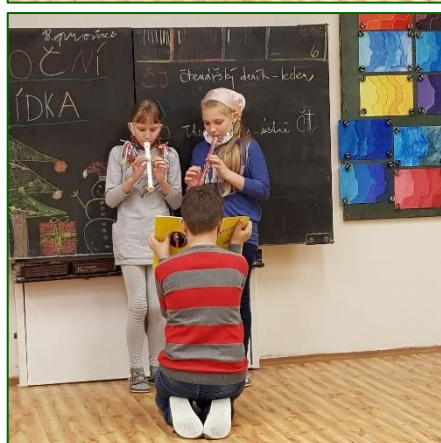
Zátiší z vlastnoručně vyrobených svícňů pod vánočním stromčkem vykouzlilo jedinečnou předvánoční atmosféru v naší třídě.

Kouzelný advent ve 4. A

Foto Petra Kunešová
Text Lenka Vašíčková

Asi mi všichni dáte zapravdu, když napíšu, že to největší kouzlo začalo ve chvíli, kdy nám vláda dovolila vrátit se zpátky do škol. Tehdy jsme ještě věřili, že už je to na trvalo...

Advent v naší třídě je nerozlučně spojen se zapalováním svíček na adventním věnci a také s rozbalováním adventního kalendáře, do něhož každé dítě přinese jeden dárek pro někoho jiného, koho každý den poctivě losujeme. Protože jsme letos v Bradavicích, našli jsme dárkové balíčky u sov v sovinci, ale protože jsme i v Česku, museli jsme si na mnohé z nich počkat, než se otevrou obchody a my budeme moci nakoupit své dárky.

Mezitím jsme chystali výzdobu bradavické velké síně: vyrobili jsme „stovky“ (asi 30) velkých svící, které jsme zavěsili u stropu, i dvě největší na ozdobení našich skleněných nádob s diamanty. Také jsme vytvářeli dárky pro rodinu: skleněné svícny, které vypadají jako zasněžené, ale místo sněhu jsme na ně lepili cukr nebo kokos.

Jak prosinec postupoval, kouzla nabírala na obrátcích. Ne, neproměňovali jsme roušky na neviditelné pláště; proměňovali jsme jednu normální třídu na perfektní partu lidí, kteří si navzájem pomáhají a umějí přiložit ruku k dílu. Tak jedna skupina jedno odpoledne samostatně vyrazila koupit vánoční stromček, jiná skupina zase zašla do Alberta pro máslové ležáky a další nápoje na besídku. Všichni jsme společně nazdobili stromček (poté, co největší kouzlo provedla p. uč. Remsová, která jediná přišla na to, jak nastavit stojan). Vybrali jsme moderátory, ti si sami zjistili účinkující a sestavili program besídky. Přinesli jsme cukroví, nachystali třídu... A besídka mohla začít.

Poslední den školy kouzlo stále trvalo. Moderátoři s noblesou uváděli jednotlivá vystoupení, šikovní žáci předváděli své umění, Ondra tradičně dělal stojan a ostatní, světe div se, je nerušili, ale spořádaně sledovali... Co na tom, že místo švédských stolů nám cukroví rozdávala paní učitelka (zkusili jste někdy nabírat třeba úly dvěma lžícemi???), v baru byla místo kluků paní asistentka a koledy jsme si s Youtubkem pobrukovali jen v duchu?

To nejdůležitější (kromě dárků, ovšem 😊) byla sváteční nálada, která nám přinesla pravé vánoční kouzlo.

Jen jsme bohužel opět zapomněli na ty Bertíkovy fazolky sice stokrát jinak, ale v naší třídě zase stejně...

Křížovka Armixxu

Pokud se vám mikulášská soutěž bude zdát příliš lehká, nevadí! Máme tu pro vás křížovku, jejímž autorem je redaktor Armixxu Martin Blecha.

Všechny soutěže Armixxu, tedy i tato, jsou o ceny! Věříme proto, že se vám některá z nich zalíbí a soutěžení se zúčastníte.

Tajenku křížovky nám zašlete na adresu ivana.coufalova@zsarmenska.cz.

Přelož anglická slovíčka do češtiny.

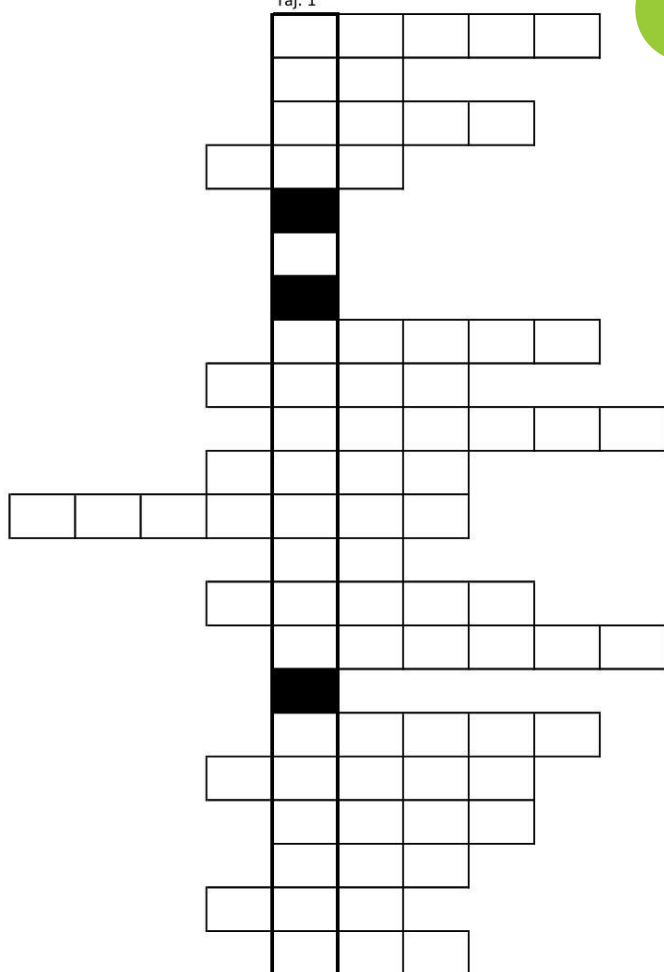
ball
genus
new
under

in

number
between
family
custom
closed
no
soap
behaviour

lentil
sand
soda
ship
ice
taste

Taj. 1

Taj. 2

what
who
water
intelligence (zkratkou)
mine
(dash)
one (číslicí)
nine (číslicí)

Taj. 1

Taj. 2

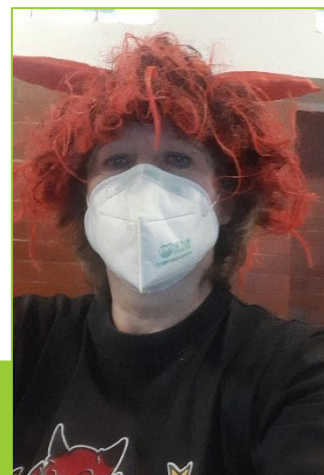
Tajenka: _____ kvůli _____

Po škole chodí Mikuláš

Pátý prosinec je den, na který se těší děti v celé republice. V této době se z mnoha tradičních akcí staly akce netradiční. Nejinak tomu bylo i na naší škole v tento den. Po škole se pohybovali pouze tři čerti, bez Mikuláše i andělů a navštívili třídy na druhém stupni. Poznáte, kdo se za maskami těchto pekelných bytostí skrývá?

Svoje tipy posílejte na adresu

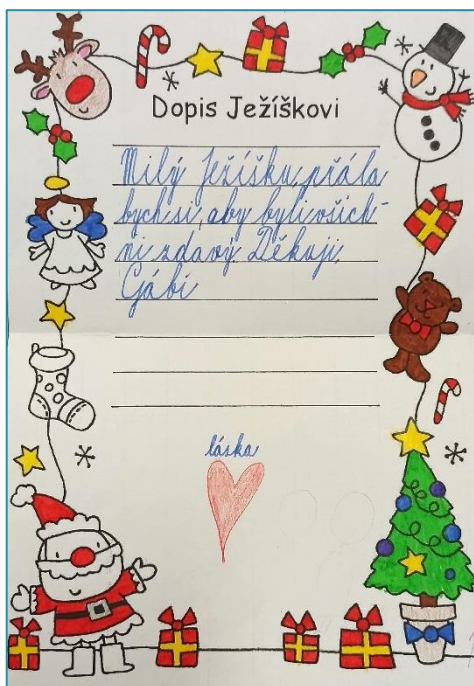
ivana.coufalova@zsarmenska.cz

Autoři redakce Armixxu:
křížovka -ble-, Mikuláš -couf-

Vánoční čas na prvním stupni

Paní učitelce Ročkové psali žáci 2. B

Ve čtvrtek byl Štědrý den. Vzbudila jsem se a šla na snídani. Ke snídani byla dobrá vánočka. Šla jsem se převléknout. Šla jsem s tátou do sklepa pro stromeček. S Berdou ne, ona se tam bojí. Při zdobení jsme se koukali na pohádky. Ten den utekl jako voda. Maminka nás zavolala na večeři. Snědli jsme ji a šli jsme do obývacího pokoje na dárky. Já jsem dostala pandový deník, mikroskop, navlékání náramků s písmeny, knihu, povlečení, hodinky a kreslicí tablet.

Daniela Pištěková, 2. B

Ve čtvrtek byl Štědrý den. Byla noc a ve vzduchu byla cítit vánoční nálada. Sešlo se šest členů rodiny. Snědli jsme kapra a šli jsme na dárky. Dostal jsme jeřáb na ovládání, rohy a 3D puzzle.

Ondřej Sitte, 2. B

Letos jsem se na Mikuláše moc těšila. I když mi maminka pořád říkala, že zlobím a že si mě odnesou čerti. Jaké bylo její překvapení, když jsem za oknem našla mikulášskou nadílku. Byla to velká taška, ve které byla spousta sladkostí. Z nadílky jsem měla radost, i z toho, že tu nebyli čerti.

Michaela Metálová, 2. B

Ve čtvrtek byl Štědrý den. Maminka nám koupila vánočku. Tatínek nás zavolal do obývacího pokoje, abychom zdobili stromeček. Odpoledne jsme se dívali na pohádky. Šli jsme si hrát s dráhou. V pět hodin jsme večeřeli. Jak se stromeček rozsvítil, šli jsme do pokoje. Dostali jsme spoustu dárků. Táta dostal největší dárek. Má sestra měla nejmenší dárek. Já jsem dostala velkou stavebnici draka a také Aragogovo doupě, které jsem skládala hodinu, doktorskou sadu, se kterou jsem operovala moji sestru. Mám i plyšáčka z vajíčka. Hráli jsme si všichni i s mým novým autem. Moje sestra měla asi největší radost z kadeřnictví s fénem. Večer jsme usínali unavení a moc šťastní.

Kateřina Vítámvásová, 2. B

Ve čtvrtek byl Štědrý den. Moje máma pekla cukroví. Pak nás zavolala na večeři. Šli jsme jíst řízky. Po večeři jsme šli ven na procházku. Vrátili jsme se a pod stromečkem bylo moc dárků. Můj strýc dostal holicí strojek a moje sestra dostala lego technic a já jsem vykřikl: Páni, toto jsem si moc přál! Byla to koloběžka.

Adam Vedlich, 2. B

Ve čtvrtek byl Štědrý den. Bylo odpoledne a já jsem se nemohla dočkat dárků. Tatínek mi řekl, že si máme jít hrát do pokojíčku. Spolu jsme si dokázali hrát až tři hodiny. Udělali jsme si krátkou přestávku na pití. Hned, jak jsem vykročila z pokoje, uviděla jsem dárky, které ležely pod stromečkem. Jé! zakřičela jsem. Byla jsem moc ráda, že už nemusím čekat dál. Tak jsme si sedli za stůl. A když jsme dovečeřeli, tak jsme se pustili do dárků. Já jsem dostala ponožky, na kterých byli vyšití jednorožci, lego nemocnici, mobil, knihy, hatchimals, táta dostal brýle, máma dostala knihu, sestra dostala také mobil. Podle mě dostali všichni to, co si přáli. Uvidíme, jak to bude příští rok.

Karolína Fedorková, 2. B

Vánoční písně, koledy a zvyky na stupni druhém

Sedmáci a Jolana Hůrková

Vánoce

Vánoce jsou můj oblíbený svátek. Trávím ho společně s mojí rodinou. To mám na Vánocích nejraději. Trávíme je u nás doma společně s rodiči, mojí starší sestrou a dědou.

A co o Vánocích děláme? Už několik let slavíme Vánoce stejně. A to tak, že je slavíme hezky klidně. Koukáme společně na pohádky, jíme cukroví, povídáme si. Žádné velké plány. A když je hezké počasí, chodíme odpoledne s babičkou a strejdou se projít po městě a do kostela. Ale tenhle rok jsme nebyli kvůli covidu. K večeři máme samozřejmě bramborový salát a řízek. Na to se každý rok taky nesmírně těším, protože je to vždy nejlepší večeře v celém roce. Co se týče tradic nebo zvyků, tak ty nějak extra nedodržujeme. Pouze po večeři pouštíme lodičky a pak se vrhneme na dárky. Z dárek máme vždy všichni velkou radost. A i tenhle rok byly dárky skvělé. Ale o dárcích to není. Tyto Vánoce jsem si moc užila a doufám, že se za rok všichni sejdem u jednoho stolu.

Veronika Hašková, 7. A

Moje Vánoce

Moje Vánoce oficiálně podle mě začínají 1. prosince. Je to čas, kdy začíná advent a spousta lidí začíná péct cukroví. Většina lidí je na Štědrý den doma a jsou v pyžamech, hrají hry, koukají na televizi, ale nikdo z mých spolužáků netráví Vánoce jako já.

S rodinou vstáváme brzy kolem sedmé ráno, oblečeme se do turistického oblečení a jedeme do Mariánského údolí. Kde obejdeme dva rybníky i jezera a za odměnu nás čeká bobová dráha na konci naučné stezky. Je to fajn, ale možná bych chtěla zkusit na Vánoce být doma a koukat na televizi, ale nevádí mi to.

Jakmile dojdeme z velké procházky, která nám zabrala skoro celý den, jdeme do kostela na mši. Zde se odhalí betlém a domů si doneseme betlémské světlo, kterým si zapálíme adventní věnec. Ke štědrovečerní večeři se oblečeme do svátečního oblečení. Na večeři nemáme polévku, máme jen rybu a salát. Rodiče si dají kapra a já s bratrem si dáme lososa. Po večeři pouštíme lodičky, rozkrajujeme jablko a potom zazvoní zvoneček. Všichni se utíkáme podívat, co kdo dostal, ale než otevřeme dárky, musíme zapívat koledu. Každý rok jsem hrála na flétnu, ale teď už ne. Jakmile rozbalíme všichni všechny dárky, pustíme si televizi a koukáme tradičně na Popelku. A tohle jsou moje Vánoce.

Eliška Borešová, 7. A

Moje rodina a Vánoce

Moje rodina a já slaví Vánoce tak, že zpíváme koledy a táta hraje na kytaru. Tento rok začal bratr chodit do flétny, takže možná přibude i flétna. Z koled zpíváme například Vánoce Vánoce přicházejí, Pásli ovce valaši, Půjdem spolu do Betléma a My tři králové. Tyhle koledy zpíváme proto, že je známe nejlépe, a taky možná proto, že si je rodiče zpívali jako malé děti, přesněji to nikdo neví.

A jaké jiné tradice dodržujeme?

Já s tatškou se pokoušíme držet půst, ale vždy jsem donucen sníst aspoň polévku. Ostatní si dají jen malou snídani a menší oběd.

Pouštíme si lodičky.

Na večeři máme smaženého kapra a bramborový salát. V jídle jsem vždy nejrychlejší, ale když máme rybu, jsem většinou poslední. Při večeři si pouštíme koledy z CD.

Patrik Nádvorník, 7. B

V dnešní době se za koledy považují všechny písně s vánoční tematikou. České vánoční písně a koledy velmi dobře známe a rádi je zpíváme o Vánocích. Je to jeden z prastarých hezkých zvyků, který jsme převzali od svých rodičů a prarodičů. Bohužel se tato krásná tradice – zpěv koled, v řadě rodin vytrácí.

Vánoční koledy se zpívaly pouze v době vánoční. Tedy na Štědrý den a vánoční svátky, na Nový rok a na svátek Tří Králů. Děti chodily dům od domu a zpěvem si koledovaly o výslužku v podobě jídla a sladkostí. Lidé věřili, že vánoční koledy přinesou štěstí a hojnost do každého obydlí.

Dnes si pod slovem koleda většinou představíme vánoční písně. Rozdíl mezi vánočními koledami a písněmi je téměř smazaný, protože koledy slyšíme i v době adventu z rádia nebo v obchodech a na vánočních trzích.

Určitě všichni známe koledy jako Narodil se Kristus pán, Půjdem spolu do Betléma, Štědrej večer nastal, Nesem vám noviny a celou řadu dalších koled, které zpíváme jednak v rodinách na Štědrý den, ale také ve škole v době vánoční.

Každým rokem vznikají nové vánoční písně, které zpívají populární zpěváci. Většina z nich se stala součástí vánočního adventního času. Kdo by neznal píseň od Z. Borovce Vánoce, Vánoce přicházejí nebo Purpuru od J. Suchého a J. Šlitra či vánoční píseň od Karla Gota Jsou svátky, Vánoce na míru od Ewy Farné, Půlnoční od Václava Neckáře atd. Samozřejmě slyšíme i spoustu vánočních písní převzatých ze zahraničí, které se staly nedílnou součástí našich Vánoc.

A jak je to s udržováním tradic a se zpěvem koled v rodinách našich žáků? To si přečtěte v následujících příspěvcích od žáků 7. tříd.

Vánoční písně a koledy

V naší rodině se dodržují tradice jako např.: krájení jablka, pouštění ořechových skořápek na vodu, ve kterých jsou zapálené svíčky, ale hlavně zpívání vánočních koled.

Pro nás jsou vánoční koledy důležité stejně tak jako štědrovečerní večeře. Hlavně proto, že jsem dřív zpívala ve sboru a i proto, že to naladí tu nejkrásnější vánoční atmosféru.

Vánoční koledy posloucháme z TV a často si také pouštíme stará videa, kde se také dají zaslechnout Vánoční koledy.

O Vánocích také občas hrajeme „Zkus si nezpívat“, jde o to, že se pustí vánoční koledy a nesmíte je zpívat, ani si broukat, či tančit nebo se jen lehce houpat do rytmu. Je to opravdu těžké, to musím uznat, ale je to opravdu zábavné.

Když nad tím tak zpětně přemýšlím, tak si každý rok, celé Vánoce jen zpíváme, od rána až do večera.

Tereza Mlčoušková, 7. B

Vánoční hudba v naší rodině

V naší rodině se koledy poslouchají na starém CD, které v prosinci posloucháme, když někam jedeme autem. Doma pak posloucháme vánoční koledy jen, když je hrají v rádiu a my zrovna rádio posloucháme.

Bohužel nikdo z naší rodiny nehraje na hudební nástroj.

Já nemám přímo oblíbenou koledu, protože koledy moc neposlouchám, ale moje nejoblíbenější vánoční píseň je asi Christmas – Waterparks (feat. Tyler Welsh). Je to moje nejoblíbenější vánoční píseň, protože skupinu Waterparks dlouho poslouchám.

Lukáš Odehnal, 7. B

Vánoční tradice v naší rodině

Čtyři týdny před Vánoci si zapalujeme svíčky na vánočním věnci (vždy v neděli).

Tak týden před Vánoci si jdeme někam pro vánoční stromek, který den před 24. prosincem zdobíme baňkami a podobnými ozdobami.

Dvacátého čtvrtého prosince se sejde naše rodina a babičky u nás doma, kde si dáme večeři, rozbalíme dárky, já zahraji pár koled na klavír, zazpívá se a pak asi v osm hodin večer jedeme ke strejdovi, kde se setkáme s našimi dalšími příbuznými. Tam rozbalujeme dárky, které nám donesl Ježíšek ke strejdovi, a ne k nám.

Večer jsme vzhůru až do dvanácti hodin, díváme se na filmy, ke kterým patří nenahraditelně Mrazík. Pak jdeme spát.

Moje nejoblíbenější koleda je Štědrej večer nastal, brácha má nejraději Rolničky a rodiče mají rádi všechny koledy.

Jiří Ukropec, 7. B

Naše rodina

V naší rodině držíme málo tradic, pouštíme si skořápky na vodě a dáváme šupinu pod talíř. Koledy si vždy pouštíme při štědrovečerní večeři. Já nemám oblíbenou koledu, ale vánoční píseň ano, a to je od Xindl X – Štědrý večer nastal.

Matyáš Tichý, 7. C

Vánoční zvyky v naší rodině

V naší rodině moc zvyků nedodržujeme. Občas rozkrojíme jablko, jestli je tam hvězdička, nebo pečeme vánoční cukroví, ale těch zvyků není moc. Když je Štědrý den, tak si hlavně užíváme klid a pohodu. Koledy jsme většinou u stromečku zpívaly se sestrou, když jsme byly malé, ale samozřejmě nějaká koleda o Vánocích padne. Nikdo u nás nehraje na hudební nástroj, takže většinou koledy zpíváme jen tak sami večer, když jsou všichni u stromečku. Teď koledy již u stromečku nezpíváme, spíše si je pobrukuje přes den.

Kristýna Jurečková, 7. C

Vánoce na Ukrajině

Na Ukrajině slavíme Vánoce 6. ledna, podle Juliánského kalendáře. Ale i jiné státy slaví v tuto dobu Vánoce, např. Gruzie, Moldávie, Arménie, Bělorusko i Rusko.

V Podkarpatské Rusi (Užhorod, Chust, Koločava, Svaljava) se začínají Vánoce tak, že děti chodí od domu k domu a zpívají koledy. Za to dostávají peníze. Holky se oblékají do šatů babiček a chodí ke známým a zpívají koledy. Za to dostávají peníze, jídlo. Kluci chodí a koledují – tři andělé, dva pastýři a jeden děda.

O půlnoci začíná Svatá mše. Po mši se všichni navštěvují a zpívají koledy.

14. 1. se slaví Starý a Nový rok. Ze 13. na 14. 1. o půlnoci svobodní chlapi navštěvují holky a vinšují. Starým zvykem je, že lidé se umývají z misky, ve které jsou peníze.

Andrej Hryha, 7. B

Vánoce nezvyklýma očima

Sedmáci a Monika Komárková

Adéla Němcová,

O vánoční baňce

Filip Smejkal, 7.B

„Haló, už mě vytáhněte z krabice, už je 22. 12., už je čas!“ ozývalo se z krabice s vánočními ozdobami. „Hezky mě pověste, hned tady vedle žárovičky. Ať krásně zářím. Ať jsem ze všech nejhezčí. Ať mě všichni vidí,“ přála si vánoční baňka.

„Pěkně se rozhlédnu a zjistím, co mají nového. Hele, nový koberec, nová televize, nová květina. A kdo je tady toto? Čtyři nohy, chlupy, uši a studený a mokrý čumák. Nech mě být! Nečichej ke mně! Já spadnu! Já padám! A jsem na zemi pod stolem,“ naříkala baňka.

„Tady mě nikdo nenajde. Vánoce strávím pod stolem. A to jsem chtěla krásně zářit,“ stěžovala si. Dny ubíhaly a byl tu Štědrý den. „Haló, já jsem tady pod stolem až u zdi!“ volala ozdoba. Ale žádný člověk ji neslyšel, ani slyšet nemohl. „Už zpívají koledy. Už jdou rozbalovat dárky a já neuvidím, co kdo dostal za dárek, jakou mají radost a jak dětem září očička štěstím,“ bědovala.

Najednou uslyšela lidský hlas, jak říká: „Kde je ta krásná baňka po prababičce? Kam se poděla? Musíme ji najít!“ Z posledních sil baňka volala: „Haló, haló, já jsem tady.“ A pak už jen cítila teplou lidskou ruku, jak jí oprášila a pověsila zpátky na stromeček. A ten člověk ještě řekl: „Bez tebe by to nebyly ty pravé Vánoce.“

Vánoční baňka byla moc ráda, že ji našli, krásně zářila a pak už jen tiše pozorovala, jak lidé rozbalovali dárky, jak děti výskaly radostí, jak jedli cukroví, jak si pouštěli lodičky z ořechů, jak rozkrajovali jablko a jak si užívali sváteční atmosféru.

Dny postupně plynuly a byl tu svátek Tří králů, a to všechny vánoční ozdoby věděly, že už se blíží čas, že už budou schovány zpět do krabice. Vánoční baňka ještě naposledy krásně zazářila a rozloučila se: „Tak na shledanou všichni a za rok se zase uvidíme. Už se těším.“

Můj silvestr

Tadeáš Komrská, 7. B

S blížícím se koncem roku přichází vždy i ten zvláštní den. Již od ranních hodin lidé různě odpalují všemožné petardy a ohňostroje. Jako by zapomněli, že tady s nimi žijeme i my psi. Prý nejlepší přítel člověka! To jo! Nemyslím si, že by to platilo i v tento den – bohužel.

Já osobně chodím s páníčkem na procházku třikrát denně. Vzhledem k tomu, že mám za sebou řádný výcvik, nemůže mě nějaký rámus vytočit. Ale ostatní psí kamarádi to nemají stejné. Bojí se i prasknutí dveřmi, natož petardy. Tento den, jak mu vy lidé říkáte silvestr, je pro ně noční můrou. Musíte si uvědomit, že máme daleko lépe vyvinutý nejenom čich, ale také sluch. Vše slyšíme několikanásobně více než vy. Když se k tomu přidá lekavá číraví povaha, pohroma je na světě.

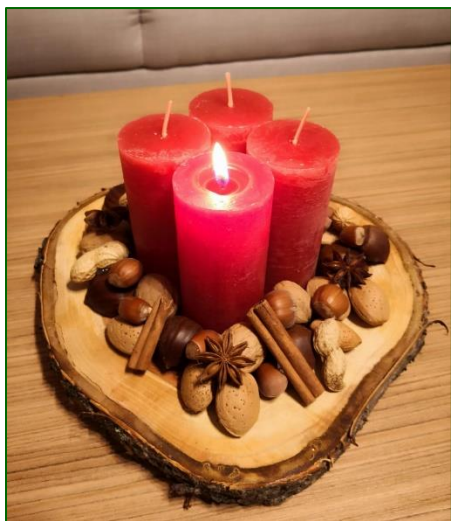
Ranní procházka se dá ještě nějak vydržet, ale odpoledne vše sílí a o večeru ani nemluví. Rozumní páníčci s námi chodí na poslední venčení trošku dříve, než vše propukne. I tak se mnohdy nevyhneme tomu hroznému rámusu. Nechápu, co na tom vy lidé vidíte.

Samostatnou kapitolou jsou uličníci, kteří nám házejí petardy schválně pod tlapky. Nechápu, že to není sranda, ale že se můžeme i vážně zranit. O šoku, následné nedůvěře a bojácnosti ani nemluví. Takové darebáky bych nejraději kousl do zadku.

Večer, když oslavy propuknou naplno, většinou koukám s páníčkem u zavřeného okna na ohňostroje. Docela se mi to líbí, i když barvy vidím na rozdíl od člověka pouze omezeně. Já jsem ale spíše výjimka. Většina kamarádů jsou schovaní v koupelně, kde není žádné okno, a třesou se strachy. Neumíte si představit, jak se cítí a jak se vše nesmazatelně zaryje nejenom do jejich psychiky, ale i psí duše.

Možná by se každý člověk alespoň na chvíli mohl ocitnout na silvestra v kůži nás psů. Třeba byste si uvědomili, jak moc, a hlavně zbytečně v tento den trpíme. Stejně jako my psi jsou i různí páníčci, a ne všichni ztratí v tento poslední den v roce rozum. Já mám to štěstí, že mám toho nejlepšího páníčka na světě!

Dusty

Eliška Borešová, 7. A
Kryštof Ingr, 7. A
Ema Horáková,
Adam Dastych, 7. B

Moje kapří Vánoce

Radek Mesiarik, 7. B

Jako malý jsem se narodil v rybníce nedaleko vesnice jménem Čunín. Žil jsem svobodný a poklidný život až do chvíle, kdy jsem uviděl před sebou plavat kousek kukuřice. Napadlo mě, že by to mohla být dobrá svačinka a rozhodl jsem se jí sníst.

Očividně to však byla osudová chyba, protože hned po zakousnutí, místo toho, abych si vychutnal sladkou rozplývající se kukuřici na jazyku, tak jsem pocítil ostré bodnutí, která mi projelo celou dásní. Hrozně jsem se vyděsil, protože to bolelo, marně jsem se snažil utéct, ale stále mě něco tahalo blíže a blíže ke břehu. Jak jsem se ocitl u břehu, docházely mi síly a už jsem nemohl ani plavat. Najednou se pod mnou z písku vynořila obrovská černá síť, která mě vyzdvihla nad hladinu vody. Potom se mnou hodili do kádě tak silně, že jsem z toho omdlel. Když jsem se probudil, tak jsem se ocitl v nádobě, které říkali vana. Voda tam byla strašná a nepříjemně štípala. Strávil jsem tam asi 3 dny utrpení.

Můj poslední den byl však nejhorší, přišli ke mně divní tvorové, podobní těm, kteří mě vylovili a začali mi šťouchat do šupin. Byl jsem vyplašený. A abych toho neměl málo, tak mě zase vytáhli z vody ven a hodili mě na dřevěné prkno, a to už jsem věděl, že je teď se mnou konec.

Zábavná pyrotechnika

Ondřej Foltin, 7. B

Vyrobili mě v obrovské Číně, v továrně u Peking. Vyrobili mě jeden měsíc před Vánoci a měla jsem být odvezena někam daleko, jezdila jsem po různých pásech, až mě potom dali do krabice s ostatními rachejtlemi. Celou krabici a spoustu jiných velkých krabic naložili do obrovské dodávky, kde jsem poznala další rachejtle a další pyrotechniku. Potom jsem usnula. Probudil mě až velký rachot, až potom jsem zjistila, že jezdíme po pásech a kontrolují nás různé stroje. Po čase jsem zjistila, že to asi byly nějaké rentgeny. Jak jsme projely pásy, tak nás naložili na vozíky a projížděly jsme v nich mezi letadly. Měla jsem trochu strach. Myslela jsem, že nás letadla přejedou a budeme na maděru. Nakonec jsme dojely k obrovskému letadlu, do kterého nás naložili.

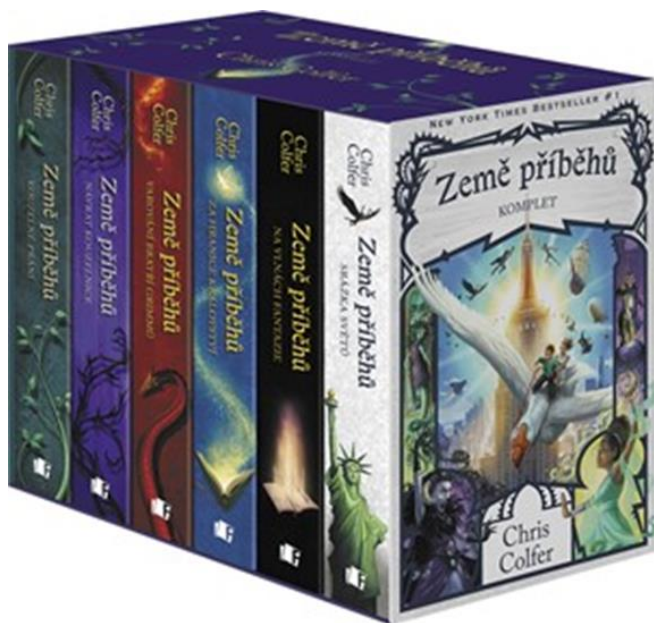
V letadle jsme byly asi patnáct hodin. Mezitím jsme si říkaly vtipy. Tak třeba: „Ale, dědkovi bouchla rachejtle, alespoň nemusím uklízet!“ Taky jsme si povídaly o tom, co bude dál. Každá z nás měla podle mě strach, ale vydržely jsme to. Probudila jsem se těsně před přistáním. Bylo to divné, letadlo se totiž začalo třepat. Po chvíli to přestalo, všichni říkali, že jsme konečně přistáli. Najednou se otevřely dveře a do letadla začalo proudit světlo, bylo až oslepující, to i přesto, že jsme byly zabaleny ve větší krabici, po chvíli jsme si na světlo zvykly a uviděly jsme, jak nás chtějí lidé vyložit. Dali nás zase do vozíků. Odvezli nás do dodávek a odjely jsme z letiště. Než jsme opustily letiště, tak jsem si všimla cedule, na které bylo napsáno *Letiště Brno*. To znamená, že jsme asi přistály opravdu v té České republice.

Odvezli nás do obchodu, z velké krabice nás roztřídili na menší a na krabičku napsali cenu. V prosinci před Silvestrem nás dali do regálu, a pak jsme čekaly, než si nás někdo koupí. Do obchodu chodilo mnoho lidí a já jsem myslela, že už si naši krabici nikdo nekoupí. Nakonec přišel takový vysoký pán, který si mě s mými spolurachejtlemi koupil, a potom nás dal do auta a někam jsme jeli. Dojeli jsme do velkého domu a ten vysoký pán nás donesl do sklepa, kde nás uklidil do police. Jednou pro nás přišel, odnesl v noci naši krabici na pole, kde bylo hodně lidí. Po chvíli začali počítat od deseti. Nevím, co se stalo, ale jak už byli u čtyř, tak ten vysoký pán šel k nám se zapalovačem. Zapálil můj provázek a najednou jsem vyletěla nahoru a viděla jsem město Brno. To krásné město s mnoha ohňostroji plnými barev, a pak jsem si uvědomila, jak skončím.

Nosím radost, jsem krásná a barevná, mám krásný pocit, viděla jsem to nejhezčí město na světě. BUM!!!

Pod stromečkem knihu

Monika Komárková

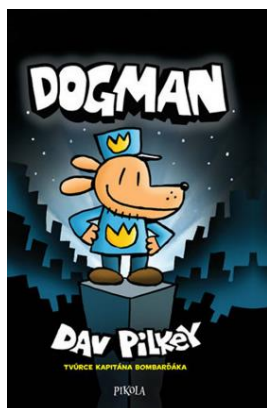
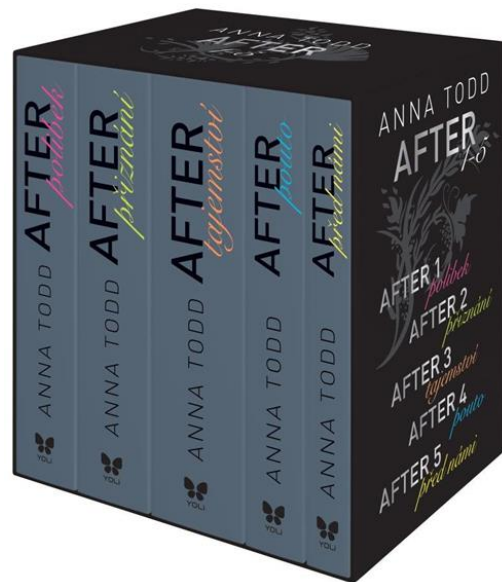

Máme po Vánocích a jistě plno z vás pod nazdobeným stromečkem objevilo krásné dárky v podobě zajímavých knih. Některé určitě potěšily, jiné zas překvapily, každopádně mnozí dychtiví čtenáři již možná mají své „dárky“ přečtené a začínají pošilhávat po nových titulech. Pro takové z vás mám úžasnou zprávu – bude z čeho vybírat! Asi není žádnou novinkou, že se u nás na škole pro vás chystá školní klub s novou školní knihovnou. A ta bude parádně vybavená! Můžete se těšit na opravdu čerstvé knižní novinky, vybírat budete moci snad ze všech žánrů a čekají na vás celé komplety, jako například After,

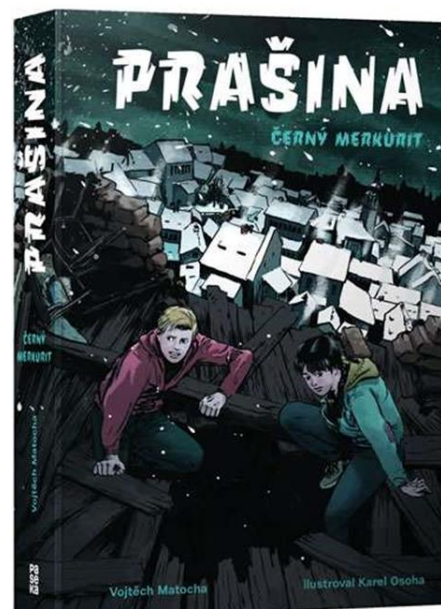
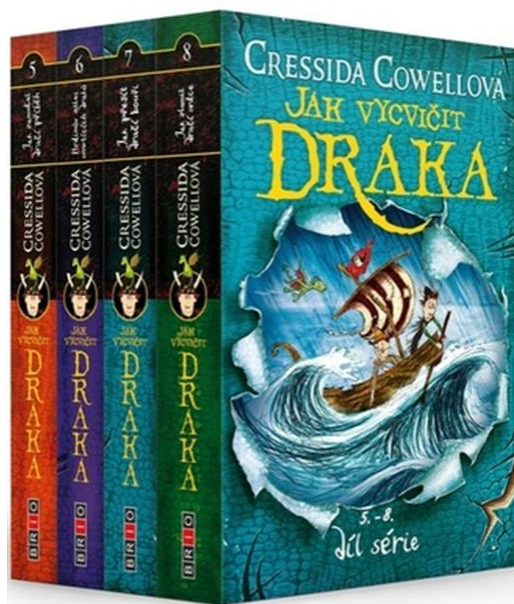
Jak vycvičit draka, Ohnivá křídla, Alchymistova šifra, Země příběhů, Hunger Games, Drahokamy, Prašina a jiné.

Při výběru knih jsme samozřejmě nezapomněli ani na naše „nečtenáře“, pro které se zde jistě najde plno krásných a napínavých komiksů a aktuálně velmi populárních „únikovek“, třeba i ze světa Minecraftu.

A ještě jeden tip na závěr, náhodou jsem narazila na skvělou novou aplikaci Čtenářský metr, kterou vytvořili v Třinci a její základní myšlenkou je „na míru“ doporučovat zajímavé knihy na základě zadaných oblíbených žánrů a věkové hranice. „Kolik knih přečteš, o tolik čtemetrů vyrosteš,“ říká jejich heslo. Určitě stojí za vyzkoušení, tak směle do toho!

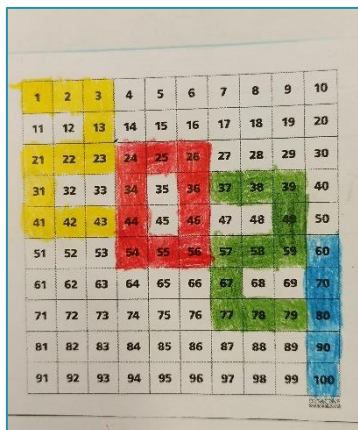
Zajímavé knihy přímo pro tebe najdeš na <https://ctenarskymetr.cz/>

Plujeme v tom spolu

Nastal leden a ve školách jsou zase jen ti nejmladší...

Šárka
Ročková
a 2. B

V letošním školním roce jsme se v souvislosti s pandemií koronaviru Covid-19 opakovaně ocitli na jedné lodi v nestandardní situaci – dne 12. října 2020 byly opět uzavřeny školy a prezenční výuka byla nahrazena distanční, tedy výukou na dálku.

Výuka se opět přenesla do našich domovů. Našimi vzdělávacími pracovišti se staly kuchyně, dětské a obývací pokoje a kdo ví, jaká další místa. Ze dne na den se z rodičů stali domácí učitelé. Mimo své pracovní povinnosti byli nuceni nastavit nový domácí režim, více dohlížet nad školní přípravou svých dětí, prohloubit komunikaci s učiteli a zdokonalovat se v komunikačních technologiích pro efektivnější přenos informací mezi pedagogy a rodinou. Patří jim velké díky za vstřícný přístup.

Naše děti se ze dne na den ocitly ve virtuální třídě a v komunikaci na dálku, která vyžaduje nutnou dávku spolupráce, zodpovědnosti, sebeučení, samostatnosti, dochvilnosti, pečlivosti a vzájemného sdílení. Jejich notebooky, mobily, počítače již nebyly pouze pro zábavu a vyplnění volného času, staly se součástí každodenního poznání a vědění. Sloužily i ke sdílení zážitků, představení domácích mazlíčků, sourozenců, někdy i rodičů, děti si navzájem ukazovaly obrázky, výrobky, dávaly si podněty, jak trávit volný čas. Také čelily nástrahám počítačové techniky, ale jaké bylo příjemné zjištění, že se nenechaly vyvést z míry a předvedly svou technickou gramotnost. Staly se parťáky, pomocníky. Vyplyvá z toho cenná zkušenost, že plujeme na jedné lodi, kterou společně dokážeme kormidlovat na vzájemném respektu, porozumění a spolupráci.

Trojici uzavírají pedagogové a vedení školy. Ani oni to neměli a ještě stále nemají jednoduché. Jejich cílem je co nej kvalitněji předat vědomosti, a to co nejsrozumitelněji a pro všechny v dostupné míře. Předepisují, stříhají, lepí, skenují, kopírují, opravují, radí, odpovídají, telefonují, odesílají, prezentují, tvoří, plánují....

Distanční výuka klade na všechny tři pilíře vzdělávání veliké nároky. Jak dobré je zjištění, že to dokážeme spolu a všichni se těšíme, až bude zase vše tak, jak má být. Každé ráno v osm zvonění, přestávky, zkoušení, projekty, pokusy, zpěv, tanec... zkrátka vše, co nám tolik schází a co nás obohacuje.

Naši nejmladší žáci se již vrátili do běžné prezenční výuky. I když s jistými opatřeními, tak jsou zase spolu!

A že si toho váží! Přejeme si, aby se situace co nejrychleji zlepšila natolik, aby i starší žáci mohli prožívat tyto radosti s námi. Chybí tady. Ve škole.

Reportáž psaná s covidem v zádech

Úplně jiný první školní rok

Irena Lidmilová

Žijeme ve složitém období, kdy nás a naše blízké ohrožuje nebezpečný vir. Učíme se s touto situací vyrovnat a není to vždy lehké.

Zvláště prvňáčci to mají ve školním roce 2020–2021 velmi složité. Ráda bych vás provedla prvním půlrokem žáků své nové třídy 1. C. Porovnejte jejich začátky se svými vzpomínkami na vstup do školy!

Zápis. Všichni jsme se v mateřské školce těšili, až půjdeme poprvé k zápisu do velké školy. Připravovali jsme si básničky, učili jsme se adresu a datum narození a zavazování tkaniček, abychom dospěláky přesvědčili, že už jsme na školu připraveni. Napnutí jsme čekali, jestli nás vezmou. Každý předškolák určitě slyšel otázku: „Tak co? Vzali tě?“

Já si vzpomínám, že jsem hrdě odpovídala: „Samozřejmě!“ Také si s úsměvem vzpomínám, proč jsem se tak velice těšila do školy. Bláhově jsem se těšila na to, že nebudu muset po obědě spát. Ještě dnes mi tato vzpomínka vyvolá úsměv na rtech, když si vzpomenu na má častá slova ve škole i v práci: „...jak ráda bych si šla po obědě lehnout!“

Moji žáci prvňáčci byli o zápis do školy ochuzeni. Obava z šíření nebezpečné nemoci a krizový stav ve společnosti jim tento důležitý zážitek odepřel. Vstup do školy jsme prvňáčkům chtěli s deváťáky zpříjemnit patronáty, tedy kamarádkým dohledem deváťáků nad prvňáčky. Ale i toto zpestření bylo zmařeno, školáci se nemohli ve škole mísit a potkávat. Tak jsem se alespoň snažila učebnu pro prvňáčky co nejlépe vyzdobit. Dalo mi to hodně práce. Posuďte sami!

První školní den. Jak proběhl? Naštěstí náš pan ředitel pustil do školy a třídy nejen malé prvňáčky, ale i jejich rodiče. Hurá! Můj vnuk na sousední škole takové štěstí neměl. Rodiče do školy vpuštění nebyli. Celá rodina z toho byla velice smutná a Jeník nemá z prvního dne ani fotku na památku.

V 1. C se fotografie vydařily. Máme zdokumentovánu vyšňořenou paní učitelku, přivítání prvňáčků vedením školy a panem místostarostou, veselé,

ale i zaražení tváře prvňáčků, slizky dojetí na tvářích maminek i tatínek, výzdobu třídy a první školní aktivity. Dopisem se nám představil školní skřítek Vševítek, který prý v naší třídě bydlí, a hned prvňáčky požádal, aby splnili první domácí úkol. Aby vybarvili kamarády skřítky z magnetické tabule. Nejdřív e si však každý žák musel svého skřítku na tabuli najít. No a škola začala.

Učení je práce všech školáků. Podle jmenovek na lavicích jsme se všichni učili, jak se každý z nás jmenuje. První měsíc ve škole je vždy pro prvňáky i jejich rodiče ohromně náročný. Nejen, že se prvňáčci učí první písmenka číst a psát, učí se i počítat, malovat a kreslit, stříhat a lepit, ale k tomu musí přidat důležitější praktické dovednosti. Prvňáček se učí sám projít školou mezi houfem cizích lidí, ve správné řadě si odložit kabát, boty a další svršky, přezout se do bačkůrek, najít správnou třídu a své místo v lavici, připravit si pomůcky na hodinu,

neběhat po třídě – je to nebezpečné, nehrát si s kamarády v hodině, nepovídat si v hodině se sousedem, ale dávat pozor na to, co paní učitelka říká. Učí se naslouchat, plnit úkoly podle pokynů paní učitelky. Nevěřili byste, jaká je to úmorná, nekonečná práce naučit některé prvňáčky poslouchat dospěláky. Někteří (a to nejen prvňáci) si trvají na tom, že i ve škole si budou dělat, co chtějí a kde chtějí. Tak například do písanky písmenkům kreslí zakroucené rohy, ocásek nebo vypláznutý jazyk. Místo práce koukají z okna. Místo odpovědi na otázky si hrají pod lavicí nebo povídají se spolužákem. Ještě že jsou ty přestávky! Jenže pozor, i o přestávkách se malí učí. Co se učí? Že se neběhá po chodbě, že se čůrá do správného záchodu a ne na stěny WC, že si po záchodě musí umýt ruce a jak si ty ruce mají umývat, že ruce se musí dezinfikovat, že si mají uklidit pomůcky z minulé hodiny do správné skříňky a připravit si na hodinu pomůcky další, že se mají napít někdy i najíst, že některé pomůcky se ukládají do aktovky a některé do skříňky, že pranice, hašteřice a sprostá slova do třídy nepatří a tak dále a tak dále. A když žákům o přestávce po splnění povinností zbude chvilka, mohou si i pohrát například s kostkami – tím se také učí, rozvíjejí si tím jemnou motoriku.

Knihovna na Lánech druhý týden v září moje žáčky pozvala na první návštěvu spojenou s prohlídkou a s překvapením. Paní knihovnice dětem vysvětlila, proč knihovny existují a jak se v nich chovat. Potom přišel pan král (přestrojený pan starosta) a všechny žáky 1. C pasoval na ochránce knih.

Covid začal řádit i u nás v Brně a místo na služební cestu do Slovinska, kde jsem chtěla domluvit spolupráci se spřátelenou školou, jsem frčela do postele. Opustila jsem své prvňáčky na dva měsíce a dost jsem si vytrpěla. Ve výuce mě zastoupila paní vychovatelka Cupalová. Byla skvělá a za pomoci paní učitelky Fajtlkové a Hájkové to bezvadně zvládla. Díky. Ve třídě si moc dlouho s mými žáčky nepobyla, protože kvůli nárůstu nemocných a nakažených byly školy zavřené. Začala distanční výuka. Když se mi udělalo trochu lépe, sledovala jsem výuku přes počítač z domova. Paní vychovatelka Cupalová ji připravovala velice svědomitě a vedla ji bravurně. Druhé díky. Zadávala i úkoly, rodiče pak posílali foto jejich splnění.

Návrat do školy byl stále s covidem v zádech, ale naštěstí se vrátili ve zdraví všichni žáci 1. C i se mnou. Nastala nám úmorná práce připomenout si vše, co jsme zapomněli. Bylo to náročné, ale v polovině prosince již vše v 1. C klapalo jako hodinky. Jen to chování trochu ještě stále skřípalo. Stihli jsme zopakovat všechna probraná písmenka, čtení slabik, slov i vět, některá písmenka jsme se již naučili správně napsat, vyzdobili jsme si vánočně třídu a těšili se na Ježíška.

Jedlá školní zahrada, kterou jsme v loňském školním roce společně vybudovali, v době covidu zarůstala a zarůstala. Ještěže máme ve škole bezvadné paní uklízečky, vedoucí školní kuchyně, pana školníka a obětavé paní učitelky, ti všichni se střídavě o zalévání, plení a sklizeň úrody o prázdninách a v době mé nemoci postarali. Veliké díky.

Začátek prosince byl chladný a sychravý. To však neodradilo mě ani mé prvňáčky od toho, abychom trochu popracovali na zahradě a uklidili, co bylo třeba. Zahrada je připravena na zimu.

Vánoce nakonec opravdu přišly. Čas letěl jako splašený a najednou byly tu. V pátek před prázdninami jsme si nanečisto připravili „předčasné Vánoce“. Maminky poslaly cukroví na výstavku a ochutnávku, koledy nám hrály z youtube (protože zpívat se nesmělo), prostřeli jsme si sváteční tabuli, dozvěděli jsme se, jaké lidové zvyky a obyčeje se v našich rodinách udržují, a dokonce jsme pod stromečkem našli dárky. Děkuje, Ježíšku! Pěkné chvíle s žáčky mi kazila obava, zda nám opět nezavrou školy, covid stále řádí.

A zase ten covid. O dva dny nám prodloužil vánoční prázdniny. To nebylo tak špatné, mohlo být hůř. Do školy jsme se vrátili 4. ledna 2021. Hned jsme se s žáky pustili do svědomitého učení. Stále jsme měli co dohánět. Hlavně psaní prvňáčkům stále dělalo potíže. Nácvik bez paní učitelky přinesl dost problémů. Snad je brzy odstraníme. Napadl sníh a při dodržování přísných bezpečnostních pravidel jsme si konečně v hodině tělesné výchovy užili trochu radovánek na sněhu.

Kytky ve třídě jsou bezva věc a péčí o ně a pozorováním se žáci hodně naučí. Proto jsme s prvňáčky založili dlouhodobý pokus. Nařízkovali jsme pokojové fialky a lístky jsme si pečlivě prozkoumali pod lupou. Ozdobili jsme květináče, zakoupili zeminu a každý žák si pečlivě zasadil jeden lístek fialky. Nyní sledujeme, co se bude dít.

První vysvědčení bylo tu. Všichni na něm měli samé jedničky. Mám z holčiček i chlapců velkou radost a jsem pyšná na to, co se i za těchto těžkých covidových podmínek naučili. Jsou z nich praví školáci. Blahopřeji k jedničkám!

Obvodní kolo KJM Lázně: výsledky v kategoriích

1. Ondřej Matějka 4. A	1. Anežka Kalábová 6. A
2. Dominik Kubín 4. A	2. Martin Novák 6. A
3. Jan Pavlata 4. A	3. Patricie Pešková 6. A
1. Daniela Jedličková 9. A	

Umístění v Jihomoravském kraji
2. místo Ondřej Matějka 4. A

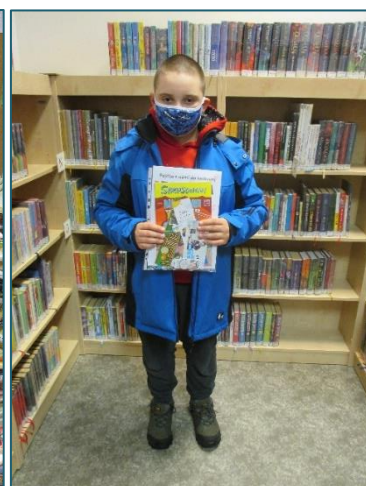
Jako každý rok jsme se i letos zúčastnili soutěže mladých spisovatelů, zaštitěné knihovnami Jihomoravského kraje. Letos se i přes nepříznivou covidovou situaci tohoto klání zúčastnilo na 500 dětí z různých škol; do krajského kola pak postoupilo 165 dětí.

Téma letošního ročníku znělo Svět v obrazech, čehož nejvíce využili zúčastnění čtvrtáci, kteří všichni tři zvítězili se svými lapbooky. Že nevíte, co to je? Jedná se o rozkládací knížku s mnoha kasičkami a záložkami, které skrývají plno zajímavostí. Ondra Matějka tak postoupil se svými Světadily, které můžete vidět i na fotce; bohužel ale nejde rozložit všechny záložky najednou.

Ostatní naši spisovatelé odevzdávali díla čistě literární. Z prvního stupně se zapojila i třída 5. A, a i když žáci neztvrdili, ceny se dostaly na všechny. Děkujeme za účast!

Nad povídkami z druhého stupně s velkou pýchou sleduji, jak dobře naši žáci umějí psát. Fantazii, schopnost vymýšlet příběhy, bohatost jazyka, jaká se často nevidí ani u mnohem starších tvůrců, to vše najdeme v povídce Sen Daniely Jedličkové. A obrovské pozorovací schopnosti, dovednost vcítění se do druhých i zájem o okolní dění přináší povídka Marie a Božena Anežky Kalábové. Určitě doporučuji k přečtení!

Děkujeme všem účastníkům letošního ročníku spisovateléské soutěže. Gratulujeme vítězům a děkujeme jim za skvělou reprezentaci naší školy. A všem jim vzkazujeme: Jste skvělí, tvořte dál!

Marie a Božena

Anežka Kaláblová, 6. A

Je pošmourné podzimní odpoledne. Mírně mrholí, nevlídně fouká vítr a ze stromů padá barevné listí a lepí se na mokrý chodník. Sem tam leží rozšlápnutá malá žížala, po trávníku poskakuje kos a zobákem rozhrnuje trávu. V kaluži leží zmačkaná rouška. Po šedivé obloze letí hejno krákajících havranů. Dříve přeplněná ulice teď zeje prázdnotou. Mezi domy se honí vlezle studený vítr. Občas tudy projde osamělý chodec se zahalenou tváří a rychle spěchá domů.

Právě se potkaly dvě starší paní, jedna se jmenuje Marie a druhá Božena. Jsou to již dlouho velmi dobré a důvěrné kamarádky. Přece jen se zastaví, je jim doma smutno a dlouhá chvíle, dají se do rozhovoru.

„Nazdar, Bóžo! Dlouho jsem tě neviděla. Jak se máš?“ ptá se Marie.

„Ahoj, Máňo, ale takový ty choroby, pořád stejný. Tak už víš, že Faltýnek pozval do hospody Prymulu a teď je z toho hrozná mela, protože neměl roušku?“

„Tak to opravdu nevím. Noviny už nekupuji, na televizi se raději nedívám a rádio si raději poslechnu Vltavu.“

„A víš co, oni tam nahoře za to chtějí Prymulu sesadit z postu ministra zdravotnictví!“

„Ti tedy neví, coby, když se zabývají takovými věcmi. V domově důchodců, víš, tam, kde je Anča, padají všichni jako mouchy.“

„Moje řeč, teď když by měli držet spolu a bojovat proti tomu viru, tak se ještě rozhádají.“

„A víš, kdo tam pak nastoupí místo něho, Bóžo?“

„Prej nějaký doktor z Brna.“

„Tak to jsem opravdu zvědavá. Raději tam měli nechat toho Prymulu. Ten se přece vyzná, ne, Bóžo?“

„Taky si myslím. Ale Prymula vydá nějaký zákazy a sám je pak nedodržuje! Prej už Čechy komentují až v Thajsku. Máňo, chápeš to? To je teda ostuda!“

„Bóžo, to se zase Češi vyznamenali!“

„Je to, jak říkám, přijde mi divný, že ten doktor Blatný, co má být tedy tím novým ministrem zdravotnictví, se do toho tak dobrovolně hlásí, když vidí, jak dopadli ti dva před ním. Máňo, rozumíš tomu?“

„Bóžo, inu, peníze, sláva, co my víme.“

„To je fakt, Máňo. V dnešní době jsou pro lidi na prvním místě peníze. No jo, ale jak s nimi pak zacházej, když si všichni stěžují, že nemají pomalu na chleba!“

„Bóžo, jen si vzpomeň, my jsme pořád jen na něco šetřili. Teď je přístup k penězům jiný.“

„V rádiu pořád slyším, jak se ta ekonomika bortí. Ale co by čekali, když tady dávají peníze vlastně každému, kdo si o ně řekne!“

„Máš pravdu, Bóžo, s takovou bude ten stát chudý jako kostelní myš! Nic proti, ale padá ti rouška! Hned si to uprav, než budeš v ostudě.“

„Neděs!“ rukou si upraví roušku na nose, „už to mám v pořádku?“

„Máš, a nesahej si rukama na obličej, víš přece...“

„Ty, Máňo, můžeme tady vůbec takhle stát?“

„Bóžo, prosím tě, chceš se snad zavřít doma a nevystřčit nos?!“

Boženě v tašce zvoní telefon veselou melodií. Zuřivě prohledává tašku, našla, radostně mává telefonem, volá jí vnučka.

„Máňo, promiň, už musím běžet, Klárka mi přinesla nákup a čeká před domem. Tak se drž! Co zítra?“ zeptá se Božena.

„Ráda tě zase uvidím. Alespoň se dozvím, co je nového!“

Božena se rychle otočila a spěchá za vnučkou. Marie se opírá o hůlku a pokračuje v procházce. Obě doufají, že se zítra snad uvidí a budou je trápit jen ty jejich stařecké nemoci.

Ulice zase utichla. Kos poskakuje v trávníku, rozšlápnuté žížaly nežere.

Ilustrační foto Lucie Šebestová, 4. A

Naposledy jsem se otočila, abych zamávala babičce, a vyrazila směrem na autobusovou zastávku. Usmála jsem se. Bylo příjemné strávit zase chvilku času s tak milým příbuzným, jako je ona. Navíc mi tato návštěva dala ještě něco. Stříbrný prstýnek. Při chůzi jsem si ho prohlížela na svém prstu. Je lepší než ty, které bych si koupila v obchodě. Babička bydlela na vesnici, trochu dál od zastávky, která je na náměstí, takže jsem se rozhodla, že půjdu k té bližší v lese. Začalo se stmívat a já si v duchu nadávala, jak jsem hloupá. Tlukot srdce jsem slyšela až v uších a hrdlo se mi stáhlo tak, že jsem mohla sotva dýchat. Zastavila jsem se a zavřela oči. „Klid,“ řekla jsem si. Zhluboka jsem se nadechla. Tohle na mě našťestí fungovalo. Otevřela jsem oči a v kapse bundy jsem začala hledat sluchátka. Poté, co jsem je rozmotala, jsem si jedno dala do ucha a pustila hudbu. Poté se mi šlo snáz.

K zastávce jsem dorazila pět minut předem. V tento čas mnoho lidí nejezdilo, bylo už pozdě a na zastávce nesvítilo světlo. Neodolala jsem a i druhé sluchátko vložila do ucha. Zaposlouchala jsem se do hudby a pohupovala se do jejího rytmu. A po pár minutách se to stalo. Z levé strany do mě někdo vrazil, já spadla na pravý bok a sluchátka mi vypadla z uší. Pád jsem ještě zbrzdila rukama, na zem jsem ale tvrdě dopadla. „Ááá!“ vyjekla jsem. Ani ne vteřinu po tom, co jsem spadla, proletěl v místě, kde jsem stála, vrhací nůž. To už byl ale můj neznámý zachránce na nohou a popadl mě za předloktí, aby mě vytáhl nahoru. V tu chvíli jsem sice moc nevěděla, co se děje, ale raději jsem se od něho nechala zvednout. Chytil mě za ruku a odtáhl mě do bezpečí stromů. Schovali jsme se za strom a vedle nás za chvíli proletěl další nůž. „Můžete mi vysvětlit, co se to tu děje?“ zašeptala jsem. Panikařila jsem. Před chvílí jsem mohla být mrtvá. Už nežít. V duchu jsem se proklínala, že jsem raději nešla na vzdálenější zastávku. Pohledem jsem sledovala stromy, které skrývaly člověka, jenž se mě snažil zabít. Zapomněla jsem, že jsem již něco řekla, takže jsem sebou vyděšeně trhla, když odpověděl na moji otázku. „To Vám řeknu, až budeme v bezpečí,“ odvětil skoro neslyšně. Jako kdyby věděl, co se snažím v lese vypátrat, řekl: „Tamhle je,“ a ukázal svou rukou do shluku keřů a stromů, kde jsem na chvíli spatřila pohyb, který vrhače prozradil. Neměla jsem kam utéct. Nevěděla jsem co dělat. Zběžně jsem se podívala na hodinky. Ve tmě jsem našťestí dokázala rozeznat ručičky na ciferníku. „Za minutu jede autobus,“ řekla jsem. Nevěděla jsem, jestli nám v této situaci byla taková informace k něčemu. Odpověď mého zachránce mě ale zaskočila. „To bychom se mohli svézt,“ odvětil. Takovou odpověď jsem nečekala. Udiveně jsem na něj pohlédla. On to ale bral smrtelně vážně.

Autobus zastavil na zastávce chvíli poté, co jsem upozornila na jeho příjezd. Nastoupili jsme, já ale přes okna stále sledovala stromy, ve kterých se skrýval muž, který po mně vrhl nůž. Nic se tam ale už nepohnulo. Nevím, jestli si řidič všiml, že vycházíme z lesa u zastávky, zřejmě už ale zažil i divnější věci. Cvakla jsem dva lístky a následovala svého zachránce na sedadla až úplně vzadu. Sedli jsme si a já až teď zjistila, že zadržuji dech a jsem celá napjatá. Jak by ne, když jsem před malou chvílí mohla přijít o život. Autobus se rozjel a já si alespoň trochu oddechla. Pohledem jsem zabloudila k muži, který mi před malou chvílí zachránil život. Měl na sobě černou mikinu a tepláky, na kterých visely kousky jehličí. Hlavu měl zakrytou kapucí, i přesto mu byly vidět hnědé rozčuchané vlasy. Zachytil můj pohled. Měl hnědé oči a celkem široká ramena. Tušil, že se ho chci na něco zeptat. „Proč?“ Delší otázku jsem asi vyslovit nemohla. Neodpověděl. Nechala jsem to být. Pro teď. Pořád mi rychle tlouklo srdce. Zběžně jsem si prohlédla interiér autobusu a poté jsem začala sledovat krajinu za oknem. Autobus trochu nadskočil, když jsme začali jet z kopce. Poté přejel další tři zastávky. Na té další bych měla vystoupit. Vidina domova mě trochu uklidnila a já si začala znovu hrát s prstýnkem. „Kvůli tomuto,“ řekl najednou. Cukla jsem sebou a klid v mé duši byl ten tam. „Cože?“ Pohlédla jsem mu do očí. „Kvůli tomu prstýnku,“ zopakoval.

Vystoupili jsme z autobusu a zamířili ke mně domů. Chvíli jsme šli po chodníku a poté se vydali kratší cestou přes park. „Jak se vlastně jmenujete?“ zeptala jsem se. „Arin,“ odpověděl. „Já jsem Ema,“ odvětila jsem. Chvíli bylo ticho. Najednou jsem ale za sebou zaslechla rychlé kroky. Ohlédla jsem se. Někdo k nám běžel. Rychle jsem se otočila na Arina a ten na mě kývl. Chytil mě za zápěstí a rozběhl se doleva, daleko od domu, kde jsem bydlela. Běželi jsme ulicemi, ve kterých jsem ještě nikdy nebyla. On ale jakoby věděl, kam jdeme. Běžela jsem už z posledních sil, když jsme doběhli mezi několik panelových domů. Arin otevřel jedny postranní dveře, které vedly do jedné z budov. Rychle jsem vběhla za ním. Chvíli jsme běželi temnou chodbou, až jsme narazili na domovní dveře. Arin je odemkl a já rychle vstoupila dovnitř.

Celý byt se skládal jen z jedné místnosti. Byla tu kuchyňská linka, postel, starý gauč a další menší nábytek. Celý byt osvětlovalo jen jedno malé okno, které bylo zalepené tak, aby nebylo vidět dovnitř. Nebylo tu uklizeno, po podlaze se válelo oblečení a spousta jiných věcí. Zatímco jsem si prohlížela místnost, Arin zamkl vchodové dveře. Poté prohlásil: „Vítej u mne doma.“

Seděla jsem na gauči a popíjela čaj. Všechno se to seběhlo tak rychle. Zastávka, útěk a teď sedím u cizího člověka na gauči. Takže jsem porušila jedno ze základních pravidel, nikdy nechod' nikam s nikým cizím. Ale co když mi ten cizí člověk zachránil život? Na to žádné pravidlo není. Chtěla jsem jít domů. Chtěla jsem teď být u sebe v pokoji, ne sedět na gauči v neznámém bytě a přemýšlet o tom, co se stane, až vyjdu ven. Za všechno může ten prsten. Chtěla jsem si ho sundat z prstu. On mě ale zastavil. „Nedělejte to,“ řekl prostě. „Proč ne?“ zeptala jsem se. „Takto je víc v bezpečí,“ odvětil. „Nebude u Vás víc v bezpečí?“ Přišlo mi to víc než logické. „Ne,“ řekl rozhodně. Zamračila jsem se. „Ne, protože je to Váš prsten,“ dodal. „Ale já Vám ho klidně dám.“ Znovu jsem si ho začala sundávat. „Ne. Je Váš a je to to jediné, co Vás teď může zachránit,“ řekl klidně. „Nejste to spíš vy?“ zeptala jsem se. Na jeho tváři se objevil úsměv. „Myslím, že je na čase, abych Vám to vše vysvětlil.“ Pozorně jsem ho sledovala. Možná, že bych se konečně dozvěděla, co se tu vlastně celou dobu děje? Hleděla jsem na něj s tázavým pohledem. Pak začal mluvit. „V dávných dobách byla všechna kouzelná moc na světě rozdělena dvěma šlechtickým rodům. Prvnímu rodu byla udělena velká kouzelná moc. Druhý rod měl sice menší kouzelnou moc, mohl se však proti moci prvního rodu chránit. Oba rody spolu zprvu vycházely dobře, poté ale první šlechtický rod napadl ten druhý. Druhý rod vložil všechnu svou kouzelnou moc do jediného prstenu. Kouzelná moc všech šlechticů se v prstenu spojila a poté porazila první rod, který byl vyhnán na území svého království. Od tam mohl utéct jedině tehdy, když byl prsten předán novému majiteli. V tu dobu přestalo fungovat jeho

ochranné kouzlo a první rod mohl opustit své království a použít svou moc. Vaše babička byla vzdáleným potomkem druhého rodu, prsten ale nenosila, tudíž bylo jeho kouzlo oslabeno a první rod mohl uprchnout ze svého království, nemohl ale používat svá kouzla. Měl ale dost času zjistit si, kdo prsten má a kdo bude jeho dalším majitelem. Tím, že jste si ho nasadila, jste aktivovala jeho sílu, ale oslabil se jeho ochranná moc. První rod tedy může použít svou kouzelnou sílu. Prsten je už ale hodně starý, takže jeho kouzelná síla funguje jen když nefunguje ta ochranná. Dříve se jeho ochranná síla dala okamžitě obnovit na místě, které majitel označuje za svůj domov, teď je ale prsten hodně nestabilní a takto rychlý přísun síly by ho mohl zničit. Proto jsme hned nemohli jít k Vám domů.“ Pár minut jsem vstřebávala to, co mi právě řekl. Najednou něco narazilo do vchodových dveří.

Arin se zvedl z gauče a s jediným pohybem jeho ruky se přede dveřmi objevila zeď. „To by je mělo na chvíli zdržet,“ řekl a otočil se k protější zdi, namířil na ni rukou a v ní se objevila díra ven. Nechtělo se mi tomu věřit, ale byla to pravda. Odložila jsem čaj na stůl před gaučem a rychle vstala. „Musíme k Vám domů...“ začal, ale já ho přerušila. „Budou to očekávat. Vážně jim chceme takto vběhnout do pasti?“ řekla jsem a zkoumala díru, kterou vytvořil Arin. „Nemáme na výběr,“ odvětil a rychlým pohledem zkontroloval zeď, která se již nejevila tak pevná, jak předtím byla. Povzddechla jsem si. Najednou jsem za jedním z aut, která jsem viděla venku, zahlédla pohyb. Aniž bych věděla, co dělám, namířila jsem tam tím směrem ruku a k mému vlastnímu úžasu jsem vyslala modrý paprsek světla, který útočníka zasáhl. „Učíte se rychle,“ zhodnotil můj pokus Arin. „A teď rychle pryč, než jich sem přijde víc,“ řekl a společně jsme utekli dírou ve zdi.

Arin díru ve zdi zacelil, aby útočníci hned nevěděli, kam jsme se vytratili. „Ale proč na té zastávce nepoužili svou moc, aby mě zneškodnili?“ řekla jsem stěží, protože jsme běželi už celkem dlouho. Zastavili jsme se u dřevěného plotu, o který jsem se hned opřela, abych popadla dech. „Vy byste nechtěla svého nepřítele zabít potupně bez použití jakékoliv výhody?“ položil mi otázku. „Nevím, já nad takovými věcmi nepřemýšlím,“ odvětila jsem. „Pokud ten prsten získají, získají nadvládu nad celým světem a my jim v tom musíme zabránit,“ uzavřel naši diskusi a tím byla skončena i přestávka na odpočinek. Vyčerpaně jsem se znovu rozběhla za Arinem.

Stáli jsme v přítmí malého průchodu, který spojoval malý dvorek a ulici. Naštěstí jsem měla klíč od branky, takže se vše obešlo bez jakýchkoliv komplikací. Teď jsme oba pozorovali střechy ostatních domů, abychom se ujistili, že zde nikdo není. „Stejně tady jsou, jen je nevidíme,“ řekla jsem po chvíli mlčení. „To zjistíme, jen když vyjdeme ze stínu,“ odpověděl. Na dvorku bylo pár stromů, ale jinak byl osvětlený světlem z oken domácností. Jít hlavním vchodem by byla sebevražda, ale tady to také nevypadalo moc nadějně. „Rozběhneme se a budeme na všechny strany střílet kouzla,“ předložil mi svůj plán Arin. Překvapeně jsem se na něj podívala. I když to byla jediná možnost, jak otevřené prostranství překonat. „Světlo je oslní, takže neuvidí, kde jsme,“ vysvětlil mi. „Nic lepšího nemáme,“ řekla jsem a rozběhli jsme se ke dveřím, které vedly do domu.

Přes dveře jsme se dostali do sklepa. Byla tam tma, a proto Arin vykouzil světelné koule, které nám svítily na cestu. Dostali jsme se k dalším dveřím, které tentokrát vedly na chodbu. Bydlela jsem v jednom z těch starších domů, které měly točitě schodiště a uprostřed něho výtah. „Půjdu první,“ řekl Arin a opatrně otevřel dveře. Na chodbě se svítilo, nikdo tam ale nebyl. Nebo my jsme nikoho neviděli. Najednou jsme uslyšeli hroznou ránu. To asi někdo rozrazil vchodové dveře. „Běžte napřed, já je zdržím,“ řekl Arin rychle a postavil se ke schodišti. Rozběhla jsem se nahoru. Stačilo doběhnout jen do třetího patra. Již jsem byla na mezipatře druhého patra, když jsem uslyšela, jak se nepřítel ženou po schodech nahoru. Porazili Arina. Na schodech jsem rychle stavěla zdi a různé překážky, aby to nepřítel trochu zdrželo. Běžela jsem ještě rychleji a snažila se nezakopnout o žádný schod. Dostala jsem se až na mezipatro třetího patra, když jsem uviděla, jak na mě někdo seslal nějaké kouzlo. Instinktivně jsem zvedla ruce do výše a vytvořila tak zeď, která útok odrazila. Stoupla jsem si k jejímu okraji a sesílala kouzla na útočníky na druhé straně. Zbýval už asi jen jeden nebo dva, když jsem uslyšela zastavení výtahu. Otočila jsem se, ale bylo už pozdě. Z kabiny výtahu se na mě vyhrnuli čtyři další nepřítelé. Seslali na mě paprsek a já spadla na podlahu. Tak tohle byl konec.

Svět se pomalu propadal do temnoty. Najednou se v té temnotě ozval hlas: „Vážně se takhle vzdáš?“ řekl. Jeho slova se mi v ozvěně odrážela v hlavě. „Vážně... vážně... se... vzdáš... takhle... vážně... vzdáš?“ opakoval znovu a znovu. A najednou jsem se probudila. Ležela jsem na podlaze v mezipatře. Nevím, jak dlouho jsem nevnímala svět. Uslyšela jsem za sebou hlasy. „Je mrtvá?“ zeptal se jeden z nich. Opatrně jsem otevřela oči. Moje zeď byla pryč, takže za mnou muselo stát nejméně pět nepřítelů. Rychle jsem zvažovala všechny možnosti. Otočit se a střílet nepřipadalo v úvahu. Trvalo by to moc dlouho. Musím uvažovat rychle, za chvíli jich přiběhne víc. A tak jsem zavřela oči, položila ruku na podlahu a v mysli jsem se snažila co nejvíce soustředit na místo, kde útočníci stáli. A za chvíli jsem slyšela, jak se kus podlahy i s nimi propadá a dopadají na podlaží pode mnou. Rychle jsem se zvedla a snažila se jít směrem k bytu, kde jsem bydlela. Trochu se mi motala hlava, to asi z toho pádu na zem. Na konci schodů jsem se opatrně podívala za roh, jestli tam není ještě někdo jiný. Nikdo tam ale nebyl. Rychle jsem vytáhla klíče a začala odemykat. Zase jsem uslyšela, jak někdo běží po schodech. Zámek jednou cvakl... už je na druhém poschodí... podruhé cvakl... už bude v mezipatře... ještě jednou otočit klíčem... už je skoro tady... Dveře se otevřely a já rychle vpadla dovnitř. Dveře jsem za sebou zabouchla a postavila se čelem k nim s rukama připravenými k seslání jakéhokoliv kouzla. Ještě jsem se otočila, abych zjistila, zda někdo není za mnou, ale v tom už se dveře otřásaly v náporu vyvinutého z druhé strany. Postavila jsem před mě zeď a snažila se uklidnit.

Najednou zeď zmizela a s ní i rány do dveří. Na chodbě vše utichlo. Kukátkem jsem se podívala na chodbu. Nikdo tam nebyl. Opatrně jsem otevřela dveře a vykukla ven. Nikde nikdo. Rozběhla jsem se po schodech dolů a zastavila se na mezipatře. Nebyla tu díra. Všichni byli pryč. Rozběhla jsem se dolů. Pod schodištěm nikdo nebyl. Ochranná moc mého prstenu začala fungovat. A tím pádem byli všichni útočníci prvního rodu posláni na území svého království. Ale kde je Arin?

Stála jsem na zastávce a čekala na autobus. Vymyslela jsem si zajímavý příběh. Znovu jsem si prohlédla svůj nový prstýnek. Byl stříbrný a měl v sobě vsazený bílý kamínek. Autobus za chvíli přijel a já do něho nastoupila.

Seznamte se s novými učiteli

Zvláštní přílohu připravila redakce Armixxu

V letošním školním roce na Arménskou přišlo šest nových učitelů, tři na první a tři na druhý stupeň. Bohužel za časů koronaviru zjišťujeme, že se s nimi ani po roce téměř neznáme. Časopis Armixx se to rozhodl napravit!

Naši redaktori navštívili všech šest učitelů a důkladně je vyzpovídali. Vy teď máte možnost se jako první dozvědět všechno, co vás zajímá... A pokud ne úplně všechno, tak určitě víc, než jste věděli dosud.

Takže pozor – začínáme!

Kdy jste začala zpívat a kde jste se to naučila?

Tak kdy jsem začala zpívat, to si už nepamatuju, asi jako malá. Ale nejvíc jsem se toho naučila, když jsem chodila do různých sborů a uskupení, nebo jsme měli třeba i nějaké kapely. Když jsem byla malá, tak to byla nejdřív nějaká punková kapela...

Zpíváte ve vlastním studiu nebo doma?

Zpívám doma, vlastní studio nemám. Ale mám kamaráda a u něj jsem nahrávala ve studiu.

Plánujete další písničky, popřípadě jaké?

No já mám momentálně složených písniček dost i na cédéčku, ale už jsem dlouho žádnou novou nesložila. Ale asi moc neplánuju, ono to tak přišlo samo. Takže když zase něco přijde, tak třeba zase něco složím.

Chtěla byste vydat nějaké CD?

Cédéčko asi ne, ale líbilo by se mi mít víc nahrávek na YouTube nebo na Spotify.

Chtěla byste změnit hudební nástroj?

Na jaký?

Já jsem vždycky toužila hrát na violoncello, tak třeba se to ještě naučím. 😊

Jakou svoji písničku máte nejraději a proč?

Já mám ráda asi Nebe z tebe, protože mi ta písnička přijde vtipná a hrozně mě baví ji zpívat.

Odkud pocházíte a jak se vám tam líbilo?

Já pocházím z Hranic, což je město v severní části Moravy. Mám to tam moc ráda, protože tam bydlíme pod lesem a já miluju přírodu, takže je to takové hezké místo, kam se ráda vracím.

Moc děkuji za rozhovor!

Radka Těšíková

Znamení: Beran

Oblíbená barva: modrá

Oblíbené vánoční cukroví: medovníkové kuličky

Oblíbené zvíře: husky a severská plemena psů, prostě obří a chlupatí (a až jednou budu obřího psa mít, pojmenuji ho Světluška)

Oblíbená rostlina: ta, která mi doma nezvadne :-D

Oblíbená kniha: Malý princ nebo Otec prasátek od Terryho Pratchetta

Oblíbená hudba (zpěvák, zpěvačka, skupina): těch je hodně a dost se to střídá, nedokážu vybrat

Oblíbený film: těch je též dost, třeba Gran Torino

Oblíbený herec, herečka: nemám, ale Svěrák

a Smoljak jsou hvězdy 😊

Oblíbená desková hra: Na křídlech, Krycí jména, Osadníci, Bang a další

Oblíbený předmět v době docházky na ZŠ: matematika

Čím jsi chtěl/a být jako dítě: zpěvačkou, doktorkou nebo pilotem a létat

Štěpán Bébar, Jakub Kareš a Matyáš Sojka, 5. A

Písničky paní učitelky si můžete poslechnout třeba tady: https://www.youtube.com/watch?v=c_xP1Mlo8Js

Jak se Vám líbí na této škole?

Mně se na škole moc líbí, mám tady skvělé žáky, a také jsou tady úplně skvělí kolegové, protože když s něčím potřebuji poradit, tak mi všichni hned pomohou. Jsou ochotní mi poradit.

Jak jste si představovala první den ve škole?

Já jsem se na první den strašně moc těšila, ale když se přibližoval, tak jsem začala mít trošku strach a byla jsem nervózní. Ale když si teď na ten svůj první den vzpomenu, tak jsem byla nervózní opravdu jen chvíličku, a hned jak jsem poznala svoje nové žáky a svoje nové kolegy, tak ze mě nervozita spadla a všechno bylo v pořádku.

Jak si představujete nejlepšího žáka na škole?

Nejlepšího žáka na škole si představuji tak, aby byl ochotný spolupracovat, byl v hodinách aktivní a také aby se o něco dál zajímal, něco, co ho baví, a aby spolupracoval po škole i třeba v nějakém kroužku atd.

Jak Vás napadlo, že budete paní učitelka?

Já jsem chtěla být paní učitelka už od první třídy, už v první třídě jsem všem říkala, že budu jednou paní učitelka! Také moje babička byla paní učitelka ve školce, takže jsem k ní vzhlížela, a na prvním stupni jsem měla skvělou paní učitelku, která mě k tomu asi motivovala. A vidíte, stalo se a teď jsem paní učitelka.

Pocházíte z vesnice nebo z města?

Já pocházím z města, i teď bydlím ve městě, vyrůstala jsem v panelovém bytě, jsem z města Znojma.

Jaké zvíře máte nejraději?

Nejraději mám asi pejska. Teď u rodičů mám na vesnici sedmiměsíční fenku zlatého retrívra, která se jmenuje Bella, to je takový můj mazlíček.

Jaké předměty učíte na této škole?

Na této škole učím kromě angličtiny všechny předměty ve své třídě a ještě vás čtvrtáky mám na hudební výchovu.

Hrajete konkrétně na nějaký hudební nástroj?

Od první třídy hraji na klávesy a na střední škole jsem pak začala hrát ještě na kytaru a na flétnu.

Chtěla byste někdy hrát nebo vystupovat v nějaké opeře či na koncertě?

Mě lákalo doprovázet úspěšné zpěváky na klavír, to jsem chtěla dělat, když jsem byla malá.

Hrajete v nějaké kapele?

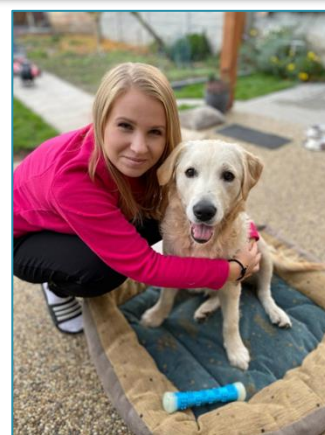
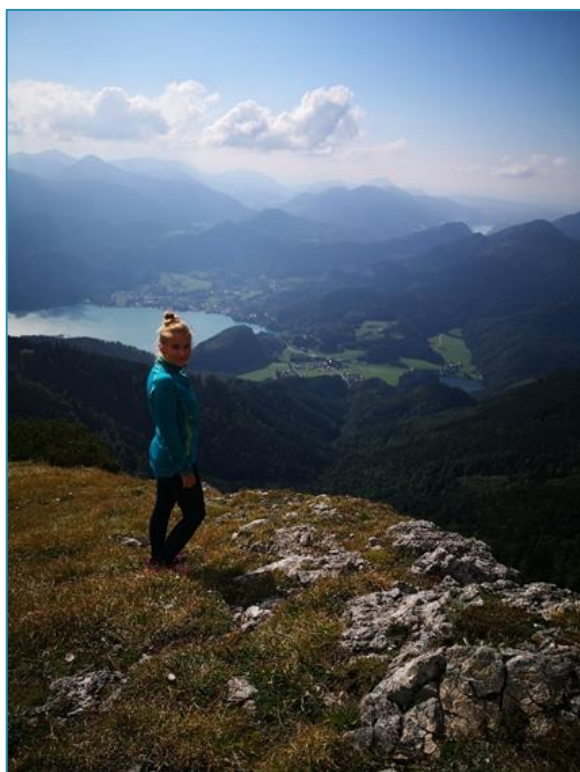
Ne, nehraji v žádné kapele.

Děkujeme za rozhovor a ať se vám ve škole pořád líbí!

Julie Horká a Michaela Soukupová, 4. A

Znamení: Beran
Oblíbená barva: černá
Oblíbené vánoční cukroví: marokánky
Oblíbené zvíře: pes
Oblíbená rostlina: růže
Oblíbená kniha: Psí poslán
Oblíbená hudba (zpěvák, zpěvačka, skupina):
Mirai, No Name
Oblíbený film: Ženy v běhu, Zápiskárna jedné lásky,
Rychle a zběsile
Oblíbený herec, herečka: Ryan Gosling, Sandra
Bullock
Oblíbená desková hra: Activity
Oblíbený předmět v době docházky na ZŠ:
tělesná výchova, český jazyk
Čím jsi chtěl/a být jako dítě: učitelka

Znamení: Beran

Oblíbená barva: modrá

Oblíbené vánoční cukroví: vanilkový rohlíček

Oblíbené zvíře: kočka

Oblíbená rostlina: juka

Oblíbená kniha: Quo Vadis

Oblíbená hudba: Queen, Little Mix

Oblíbený film: Pompeje

Oblíbený herec, herečka: Catherine Zeta-Jonesová

Oblíbená desková hra: hry nehrají

Oblíbený předmět v době docházky na ZŠ: TV

Čím jsi chtěl/a být jako dítě: hercem

deset let skládám básně a ve volném čase taky působím jako komparz na epizodní role v seriálech v Brně nebo v Praze.

A co plánujete?

Chystám vydání knížky básní pro děti ze ZOO, pokud to vyjde, tak budou v brněnské ZOO. A poprosil jsem kolegu, jestli by mi k celé knížce nakreslil obrázky.

Tak my držíme palce, ať se vám to podaří, a na shledanou!

Tom Boreš a Filip Tošnar, 4.A

Jak se vám líbí na této škole?

Jo, je to tady super.

Učil jste i na jiné škole?

Ano, na škole mimo Brno.

Co byste nám o sobě prozradil?

No tak třeba to, že mám dvě děti, hraju tenis, mám rád procházky v přírodě a věnuji se rekreačnímu běhání...

Slyšeli jsme, že jste začal fotit, jak jste se k tomu dostal?

Když byl začátek koronaviru Covid-19, tak jsem si koupil telefon a začal fotit motýly. Mám ale rád i fotografie z přírody, třeba z různých svých procházek.

Jaká je vaše oblíbená barva?

Asi modrá a černá.

A jaké je vaše oblíbené zvíře?

Tak za mě kočky.

Máte nějaké

další

koníčky?

Kromě

focení už

*Zoologická zahrada,
to je prostě paráda!
Pro zvířátka malý dům,
pro děti lanové centrum.
Vláčkem nahoru vyjedeš,
do africké vesnice vyběhneš.
Lemur kata, surikata,
krokodýli, pandy
nebo tygr Dandy?
Medvědi a lachtani
taky se tu prohánjí;
krásní jsou i vlci, lamy
nebo také kočka Many,
lenoší tu velbloudi,
kteří ani neloudí.
Projdeš celou Mniší horu
– nahoru a zase dolů,
od klokanů pravou stranou:
opět brzy na shledanou!*

Znamení: Beran
Oblíbená barva: bílá
Oblíbené vánoční cukroví: linecké
Oblíbené zvíře: tučňák
Oblíbená rostlina: pivoňka
Oblíbená kniha: Velký Gatsby
Oblíbená hudba (zpěvák, zpěvačka, skupina):
skupina Coldplay
Oblíbený film: Pelíšky
Oblíbený herec, herečka: Gerard Butler,
Jennifer Lawrence
Oblíbená desková hra: Desítka
Oblíbený předmět v době docházky na ZŠ:
přírodopis
Čím jsi chtěl/a být jako dítě: řidičkou 😊

V Yosemiteském národním parku

Co děláte ve volném čase?

Já ve volném čase moc ráda sportuji, a jelikož učím tělocvik, tak se mi prolíná do mého volného času.

Máte zvířátko a jaké?

Já zvířátko nemám. Naposledy jsem měla psa, když mi bylo asi tak pět nebo šest let, takže takový zvířátkomil nejsem. Ale v rodině máme několik pejsků, tak s nimi někdy zajdu na procházku. Ale nejraději mám vodní zvířata a chtěla bych si jednou pořídit vodní želvu.

Narodila jste se ve městě nebo na vesnici a jaké to tam bylo?

Já jsem se narodila v malém městě v Blansku, ale na základní školu a na gymnázium jsem chodila už do Brna. V Blansku to bylo moc fajn, ale asi se mi víc líbí tady ve větším městě.

Proč jste si vybrala pracovat na naší škole?

Protože jsem chodila na tuto základní školu jako žákyně, jelikož jsem závodně plavala. Pak jsem sem chodila i na praxi, když jsem studovala vysokou školu, takže jsem získala k této škole nějaký vztah už dávno před tím, než jsem sem nastoupila. No a když se mi pak z této školy ozvali, že mají volno na učitele tělocviku a přírodopisu, tak jsem toto místo vzala, protože se mi tady vždycky líbilo.

Chtěla byste se kouknout na nějakou olympiádu, jaká by to byla?

Určitě bych se chtěla kouknout na olympiádu a nejraději bych se koukla na sportovní gymnastiku a nebo na plavání.

Jaký je váš oblíbený sport?

Mé oblíbené sporty jsou lyžování, běh, plavání a jóga. Ale ta je pro mne hlavně taková odpočinková.

Jak si představujete dokonalého žáka na tělocvik?

Dokonalý žák na tělocvik je pro mne ten žák, který se snaží nejen v tělocvičně, ale i sportuje ve svém volném čase. Že dodržuje sportovní návyky, chodí ven a nebo si chodí třeba zaplavat.

Proč zrovna tělocvikářka?

Protože sportuji úplně od malička, rodiče mne dávali od tří let na sportovní kroužky, takže jsem pořád byla aktivní. A poté jsem šla na sportovní fakultu na VŠ pedagogickou, kde jsem měla i přírodopis. Stále mi přijde jako taková dobrá kombinace, být učitelem předmětu, který se vyučuje ve třídě, a zároveň i sportu, protože je to takové hezké propojení.

Děkujeme za rozhovor!

Jitka Remšová

Rok 2018 s koníkem, který mi byl partákem 12 let. (Dožil se 24 let).

Znamení: Rak

Oblíbená barva: fialová

Oblíbené vánoční cukroví: linecké, vanilkové rohlíčky 🥰

Oblíbené zvíře: kůň

Oblíbená rostlina: jakákoliv nenáročná a vděčná pokojová rostlina (potos, voskovka) :D

Oblíbená kniha: autor – Agatha Christie, kniha – přírodovědně laděná (encyklopedie)

Oblíbená hudba: nerada bych zmiňovala konkrétní, jelikož mé spektrum, co ráda poslouchám, je od lidovek přes operu a pop až k technu... Pokud by bylo nutné někoho zmínit, tak třeba... Daniel Landa, Adele, Mafia Corner

Oblíbený film: Maléry pana účetního, seriál: Red Dwarf

Oblíbený herec, herečka: Terence Hill, Pierre Richard

Oblíbená desková hra: Dostihy a sázky :D

Oblíbený předmět v době docházky na ZŠ: TV, VV

Čím jsi chtěl/a být jako dítě: To jsou základné otázky... nejčastěji asi kovbojem :D

Kde bydlíte?

V Kohoutovicích.

Jaké máte koníčky?

Tak úplně největší koníček jsou asi koně a moje děti.

Líbí se vám v naší škole?

Ano, moc.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Moje nejoblíbenější jídlo? To je těžké, ale asi těstoviny.

A jakou máte oblíbenou barvu?

Nejoblíbenější fialovou.

Kde jste našla ty hračky do předmětů?

Hračky do předmětů? Myslíš to, co jsem chystala pro děti?

Ano.

No, tak jak jsme se dostali na distanční online výuku, tak jsem chtěla, aby to děti neměly tak nudné, a tak jsem se dívala, co by se pro ně dalo vymyslet. A shodou okolností jsem se na internetu inspirovala na Facebooku v různých italských skupinách a naučila jsem se po x hodinách studování a práce dělat aplikace pro děti spojené třeba s nějakou prezentací.

To musí být fajn. A zlobí vás někdy žáci?

Neustále! 😊

A jste na ně hodná?

Jo tak to nevím, jestli já můžu odpovědět! Z mého pohledu doufám, že ano, ale to by museli asi říct oni!

Jak se vám učí ve vaší třídě?

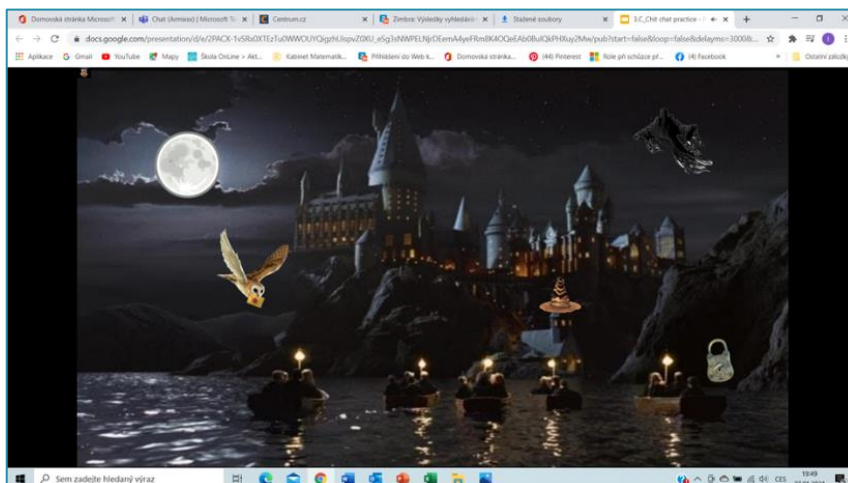
Ve třídě se mi učí už teďka dobře, protože už jsme si s dětmi na sebe zvykli a už mě tolik nevyrušují.

Co vás při vaší práci nejvíc baví?

Baví mě připravovat extra materiály pro děti na prohloubení a procvičení učiva, ať formou kvízů a testů, nebo aplikací... Doufám, že se jim to líbí také! :D

Jak jste na tom s AJ? Zahrajte si moji prvotinu:

https://docs.google.com/presentation/d/e/2PACX-1vSRx0XTEzTu0WWOUYQiqzhUispvZ0XU_eSq3sNWPELNjrDEemA4yeFRm8K4OQeEAb0BuIQkPHXuy2Mw/pub?start=false&loop=false&delayms=3000

Tomáš Juřica, Ondřej Matějka a Mirek Štuk, 4. A

Znamení: Beran
Oblíbená barva: fialová
Oblíbené vánoční cukroví: vanilkové rohlíčky
Oblíbené zvíře: lenochod, kočka, králík
Oblíbená rostlina: kaktus
Oblíbená kniha: není jen jedna, vše o historii, psychologické romány
Oblíbená hudba (zpěvák, zpěvačka, skupina): Laura a její tygři
Oblíbený film: Román pro ženy
Oblíbený herec, herečka: spíš režisérka Helena Třeštíková
Oblíbená desková hra: Dostihy a sázky
Oblíbený předmět v době docházky na ZŠ: němčina, přírodopis
Čím jsi chtěl/a být jako dítě: učitelkou, nebo jinak pracovat s dětmi a vůbec si nevymýšlím

Kde bydlíte?

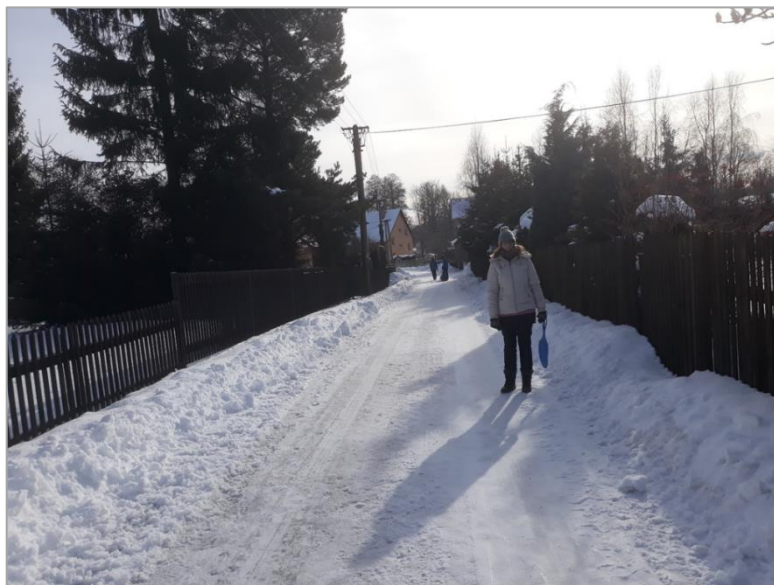
Bydlím v Bohunicích, takže to mám kousek do školy.

Jaký je Váš koníček a co Vás na něm baví?

Mám ráda svou zahradu, protože tam je klid, mám tam zeleninu a pěstuji tam ovoce, a to mě baví. A taky mám ráda zvířata, a to, že jsou takoví milí, přitulní; kočky, psy, králíky.

Proč učíte zrovna dějepis?

Mě na základní škole ten dějepis vůbec nebavil! Ale když jsem potom chodila na gymnázium, tak mi to teprve začalo dávat smysl – přišlo mi, že se vlastně z dějin můžeme poučit. Jak jsem tak chápala víc ty věci kolem sebe, tak jsem si říkala, že bych to zkusila i na pedagogické fakultě...

Tam už vás to bavilo?

Ano, moc. Tam jsem studovala ten dějepis a bavilo mě to opravdu hodně. Proto bych chtěla nadchnout i ty žáky, aby to, co se stalo kdysi, nebylo jenom nuda, ale aby v tom hledali nějaký větší smysl. Aby se prostě naučili historii rozumět a jednou ji i pochopit.

Jakou práci nebo brigádu jste měla, než jste začala učit?

Já jsem učila němčinu, individuálně, jakože jsem nějaké studenty připravovala třeba na maturitu, protože kromě toho dějepisu mám i němčinu. Taky jsem pracovala v družině, tam jsem měla třetí a čtvrté třídy. No a pak už jsem šla učit!

Tak vám přejeme, ať vás to učení pořád baví!

Martin Blecha a Filip Šamánek, 5. A

SOUŘEŽ!

Poslední úkol pro pozorné čtenáře:

Vyjmenuj všechna znamení zvěrokruhu, ve kterých jsou narozeni naši noví učitelé!
Soutěž je opět o ceny, své odpovědi můžeš posílat na adresu:

ivana.coufalova@zsarmenska.cz

-couf-

-fol-

-pol-

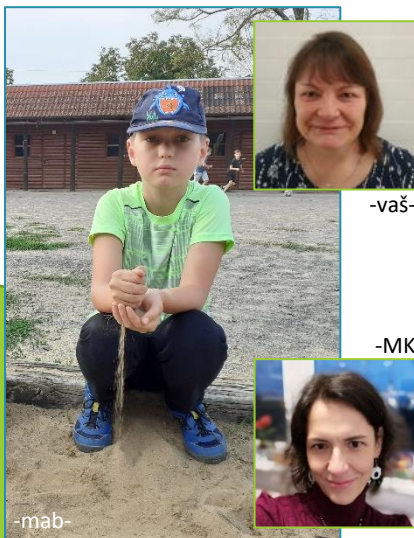

-fis-

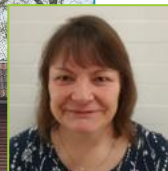
-soj-

-beb-

-kar-

-mab-

-vaš-

-MK-

-bor-

-mat-

7. A: Lukáš Polanský -pol-, Lukáš Foltín -fol-, 5. A: Filip Šamánek -fis-, Matyáš Sojka -soj-, Štěpán Bébar -beb-, Filip Kareš -kar-, Martin Blecha -mab-, 4. A: Tom Boreš -bor-, Ondra Matějka -mat-, Mirek Šluk -šlu-, Filip Tošnar -fit-, Tom Juřica -jur-, Hanka Bierová -bier-, Iva Melounová -meli-, Miša Soukupová -soukmi-, Julie Horká -hor-

-šlu-

-fit-

-jur-

-bier-

-meli-

-soukmi-

-hor-

Šéfredaktor Ivana Coufalová -couf-, redaktor Lenka Vašíčková -vaš-, korektury Monika Komárková -MK-

Těšíme se

Únor

- Svatý Valentýn
- Jarní prázdniny
- Až půjdeme všichni do školy

Březen

- Jarní rovnodennost
- Že bychom už šli do školy?

Duben

- Přijímací zkoušky pro žáky 9. ročníků
- Velikonoce
- Den Země
- Zápis do 1. tříd online
- Ještě nechodíme všichni do školy?

Květen

- Májové svátky – dny volna
- Začátek rekonstrukce školní kuchyně
- Moc bychom chtěli všichni do školy

Červen

- Den dětí
- Vycházky a výlety
- Vysvědčení
- Nové číslo Armixxxu
- Hurá, všichni už se těšíme ze školy na hlavní prázdniny

Uzávěrka příštího čísla bude oznámena podle situace

ivana.coufalova@zsarmenska.cz
lenka.vasickova@zsarmenska.cz